

Bekendtgørelse af lov om friskoler og private grundskoler m.v.

LBK nr 665 af 27/06/2005 (Gældende)

Senere ændringer til forskriften

LOV Nr. 592 af 24/06/2005 § 4

LOV Nr. 1425 af 21/12/2005

LOV Nr. 1426 af 21/12/2005

Oversigt (indholdsfortegnelse)

<u>Kapitel 1</u>	Undervisning m.v.
<u>Kapitel 2</u>	Skolerne
<u>Kapitel 3</u>	Tilsyn
<u>Kapitel 4</u>	Tilskud
<u>Kapitel 5</u>	Regnskab og revision
<u>Kapitel 5 a</u>	Påbud
<u>Kapitel 6</u>	Kommunale og amtskommunale bidrag m.v.
<u>Kapitel 7</u>	Frie grundskoler, der ikke modtager statstilskud
<u>Kapitel 8</u>	Undervisning i hjemmet m.v.
<u>Kapitel 8 a</u>	Dagtilbud og heltidsskolefritidsordninger
<u>Kapitel 9</u>	Forskellige bestemmelser
<u>Kapitel 10</u>	Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Forskriftens fulde tekst

Bekendtgørelse af lov om friskoler og private grundskoler m.v.

Herved bekendtgøres lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 759 af 5. juli 2004 med de ændringer, der følger af lov nr. 336 af 18. maj 2005:

Kapitel 1

Undervisning m.v.

§ 1. Friskoler og private grundskoler (frie grundskoler) kan inden for rammerne af denne lov og lovgivningen i øvrigt give undervisning, der stemmer med skolernes egen overbevisning, og tilrettelægge undervisningen i overensstemmelse med denne overbevisning. Skolerne afgør inden for de samme rammer frit, hvilke elever de vil have på skolerne.

Stk. 2. Frie grundskoler giver undervisning inden for 1.-9. klassetrin, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Frie grundskoler giver tillige sprogstimulering, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Dette gælder dog kun sprogstimulering af tosprogede børn, som forældrene efter bestemmelserne i lov om folkeskolen har pligt til at lade børnene deltage i. Skolerne skal efter deres formål og i hele deres virke forberede eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikle og styrke elevernes kendskab til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene. Skolerne kan tillige omfatte 1-årig undervisning på 10. klassetrin og 1-årige børnehaveklasser.

Stk. 3. Undervisningen på 8. og 9. klassetrin kan forberede til folkeskolens afgangsprøve. Undervisningsministeren kan meddele lederen af en fri grundskole ret til at afholde folkeskolens

afgangsprøver i obligatoriske fag, tilbudsfag og valgfag efter de regler, der gælder for folkeskolen. Skolen fastsætter selv, på hvilke klassetrin prøver i valgfag afholdes.

Stk. 4. Undervisningen på 10. klassetrin kan forberede til 10. klasse-prøver, hvis skolens undervisning står mål med den obligatoriske undervisning i folkeskolens 10. klasse, jf. folkeskolelovens § 8, stk. 1-4. Undervisningsministeren kan meddele lederen af en fri grundskole ret til at afholde 10. klasse-prøver, jf. folkeskolelovens § 18, stk. 3.

§ 1 a. Skolen fastsætter slutmål for de fagområder, som folkeskolens fagkreds naturligt kan opdeles i, og for folkeskolens obligatoriske emner.

Stk. 2. Skolen udarbejder undervisningsplaner for de fagområder og emner, der er nævnt i stk. 1. Undervisningsplanerne skal angive udviklingen hen mod slutmålene, beskrive, på hvilke klasse- eller alderstrin der arbejdes med de forskellige fagområder og emner, samt beskrive, hvorledes det samlede undervisningstilbud giver mulighed for alsidig personlig udvikling.

Stk. 3. Skolen fastsætter mål for undervisningen i dansk, regning/matematik, engelsk, geografi, biologi og fysik/kemi på bestemte tidspunkter i det samlede undervisningsforløb (delmål).

Stk. 4. I det omfang skolen ikke har fastsat slutmål, jf. stk. 1, og delmål, jf. stk. 3, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, gælder de slutmål henholdsvis trinmål (Fælles Mål), der er fastsat for undervisning i folkeskolen.

Stk. 5. For en nyoprettet skole skal de i stk. 1-4 nævnte krav være opfyldt senest den 1. januar i det første skoleår.

§ 1 b. Skolen skal regelmæssigt underrette eleverne og forældrene, jf. § 38, om sit syn på elevernes udbytte af skolegangen.

Stk. 2. Som led i undervisningen skal skolen løbende foretage evaluering af elevernes udbytte. Evalueringen danner grundlag for, at undervisningen tilrettelægges, så den svarer til den enkelte elevs behov og forudsætninger med det formål, at eleven så vidt muligt tilegner sig de kundskaber og færdigheder, der følger af de fastsatte slutmål.

Stk. 3. Skolen skal regelmæssigt foretage en evaluering af skolens samlede undervisning og udarbejde en plan for opfølgning på evalueringen.

§ 1 c. Skolen skal offentliggøre sine slutmål, delmål og undervisningsplaner, jf. § 1 a, og resultatet af evaluering og opfølgingsplan, jf. § 1 b, stk. 3, på skolens hjemmeside på internettet.

§ 2. En fri grundskole skal mindst omfatte 1.- 7. klassetrin, jf. dog § 41 om grundskoleafdelinger ved private gymnasieskoler.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fravige bestemmelsen i stk. 1 i særlige tilfælde.

Stk. 3. Undervisningssproget i en fri grundskole er dansk. I de tyske mindretalsskoler er undervisningssproget dog tysk. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde godkende, at undervisningssproget er et andet end dansk.

Stk. 4. En fri grundskole, der modtager tilskud i henhold til denne lov, kan omfatte en kostafdeling for 6.-10. klassetrin.

§ 3. En fri grundskole skal efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren,

- 1) give specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand til elever, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, jf. dog stk. 2, og
- 2) supplerende undervisning eller anden faglig støtte til elever, som har behov for midlertidig støtte, samt
- 3) sørge for undervisning af elever, der gennem længere tid på grund af sygdom eller af hensyn til deres sundhed eller velfærd ikke kan undervises i skolen.

Stk. 2. Skolen kan henvise elever til specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand på en anden fri grundskole eller i folkeskolen.

Stk. 3. Skolen henviser tosprogede elever til den undervisning i deres modersmål, som skal etableres for folkeskolens elever, medmindre skolen selv tilbyder denne undervisning.

Stk. 4. Skolekommunen skal yde vederlagsfri pædagogisk-psykologisk rådgivning.

Stk. 5. Skolen kan tilbyde sine elever vejledning om valg af ungdomsuddannelse og erhverv.

Vejledningen af elever fra og med 6. klasse eller tilsvarende kan gives efter bestemmelsen i § 4, stk. 1, i lov om vejledning om valg af uddannelse og erhverv, jf. dog samme lovs § 16, stk. 3.

§ 4. Skoleåret begynder den 1. august og omfatter normalt 200 skoledage.

Kapitel 2

Skolerne

§ 5. Frie grundskoler, der modtager tilskud i henhold til denne lov, skal være selvejende institutioner, hvis vedtægtsbestemmelser om styrelse og økonomiske forhold godkendes af undervisningsministeren. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om vedtægternes indhold, herunder om, i hvilket omfang der i vedtægterne kan henlægges beføjelser til en generalforsamling, skolekreds eller lignende. Ministeren kan fastsætte tidsfrister for indsendelse af vedtægter, der skal ændres.

Stk. 2. Skolen skal i sit virke som selvejende uddannelsesinstitution være uafhængig, og skolens midler må alene komme skolens skole- og undervisningsvirksomhed til gode.

Stk. 3. Skoler med kostafdeling, der ikke har modtaget tilskud i 1996, og skoler, der modtog tilskud i 1996, men ikke har modtaget tilskud til kostafdeling i 1996, skal være ejer af skolens bygninger eller hovedparten heraf og må ikke eje bygninger sammen med andre.

Stk. 4. Skolen skal udgøre en geografisk og bygningsmæssig enhed. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde fravige dette krav.

Stk. 5. Den overordnede ledelse af skolen varetages af en bestyrelse, som er ansvarlig for skolens drift over for undervisningsministeren. Bestyrelsesmedlemmer skal beherske dansk i skrift og tale.

Stk. 6. Følgende personer kan ikke være medlem af bestyrelsen:

- 1) Personer, der udlejer ejendomme m.m. til skolen.
- 2) Medlemmer af bestyrelsen i fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der udlejer ejendomme m.m. til skolen, eller som kontrollerer udlejer af ejendomme m.m. til skolen.
- 3) Advokater, revisorer eller lignende rådgivere for personer, jf. nr. 1, eller for fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, jf. nr. 2.
- 4) Ansatte i ledende stillinger hos personer, jf. nr. 1, eller i fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, jf. nr. 2.
- 5) Medlemmer af bestyrelsen ved en skole inden for samme skoleform.

Stk. 7. Er lejeforholdet af uvæsentligt omfang finder stk. 6, nr. 1-4, ikke anvendelse. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 8. Bestemmelserne i forvaltningslovens kapitel 2 om inhabilitet og kapitel 8 om tavshedspligt m.v. gælder for bestyrelsen, lederen og andre ansatte ved skolen samt de tilsynsførende, der er nævnt i § 9, stk. 2.

Stk. 9. Skolen skal offentliggøre oplysninger om sit værdigrundlag på skolens hjemmeside på internettet.

Stk. 10. Frie grundskoler, som ved lovens ikrafttræden ikke er selvejende institutioner, kan opretholde deres hidtidige status.

§ 6. Skolens leder har den daglige pædagogiske ledelse af skolen. Lederen skal beherske dansk i skrift og tale. Dette gælder dog ikke ledere ved de tyske mindretalsskoler eller ved skoler, der har fået godkendt et andet undervisningssprog end dansk, jf. § 2, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Stk. 2. Skolens leder påser, at de undervisningspligtige elever deltager i undervisningen, og kan forlange, at forældrene giver skolen skriftlig oplysning om grunden til en elevs udeblivelse fra undervisningen. Skyldes udeblivelsen sygdom af mere end 2 ugers varighed, kan skolens leder forlange lægeattest. Hvis en elev ikke opfylder undervisningspligten, indberetter skolens leder det til kommunalbestyrelsen i elevens bopælskommune.

§ 6 a. Skolens lærere skal beherske dansk i skrift og tale. Dette gælder dog ikke lærerne ved de tyske mindretalsskoler eller ved skoler, der har fået godkendt et andet undervisningssprog end dansk, jf. § 2, stk. 3, 2. og 3. pkt.

§ 7. For ledere, lærere og børnehaveklasseledere skal løn- og ansættelsesvilkår følge de af finansministeren aftalte eller fastsatte bestemmelser, herunder vedrørende pensionsforhold.

§ 8. Oprettelse af en fri grundskole skal anmeldes for kommunalbestyrelsen i skolekommunen og for Undervisningsministeriet.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved oprettelse af en fri grundskole, som ønsker tilskud efter denne lov, herunder om anmeldelsesfrister og anmeldelsesdeponitum.

Kapitel 3

Tilsyn

§ 9. Det påhviler forældrene til børn i en fri grundskole (forældrekrædsen) at føre tilsyn med skolens almindelige virksomhed, herunder med, at skolen giver undervisning og sprogstimulering efter § 1, stk. 2, 2. pkt., som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Forældrekrædsen træffer selv beslutning om, på hvilken måde tilsynet skal udøves.

Stk. 2. Forældrekrædsen vælger for højst 4 år en eller flere personer til at føre tilsyn med elevernes standpunkt i dansk, regning/matematik og engelsk samt med, om skolens samlede undervisningstilbud ud fra en helhedsvurdering står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Den eller de tilsynsførende skal endvidere påse, at skolen opfylder kravet i § 1, stk. 2, 4. pkt., og at undervisningssproget er dansk. Forældrekrædsen kan i stedet anmode kommunalbestyrelsen i skolekommunen om at varetage disse tilsynsopgaver. Skolen skal orientere Undervisningsministeriet om, hvem der er valgt til at føre tilsyn. Opfylder den eller de tilsynsførende ikke på tilfredsstillende måde kravene til tilsynet i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, kan undervisningsministeren pålægge forældrekrædsen inden for en nærmere angivet frist at vælge en eller flere nye tilsynsførende.

Stk. 3. Den eller de tilsynsførende

- 1) skal til stadighed have sådanne faglige og pædagogiske forudsætninger, at de er i stand til at varetage et tilsyn med undervisningen på grundskoleniveau,
- 2) skal beherske dansk i skrift og tale, medmindre tilsynet føres ved de tyske mindretalsskoler eller ved skoler, der har fået godkendt et andet undervisningssprog end dansk,
- 3) må ikke tilhøre forældrekrædsen,
- 4) må ikke være medlem af bestyrelsen,
- 5) må ikke være ansat på skolen,
- 6) må ikke være ansat eller bestyrelsesmedlem på en anden fri grundskole, hvis skolens ansatte eller bestyrelsesmedlemmer fører tilsyn med denne anden fri grundskole, og
- 7) må ikke være gift eller nært beslægtet med personer, der er nævnt i nr. 3-6.

Stk. 4. Skolen skal betale den eller de personer, der er valgt som tilsynsførende, en godtgørelse efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren.

Stk. 5. Hvis forældrekrædsen ikke vælger en tilsynsførende, varetages tilsynet af kommunalbestyrelsen.

Stk. 6. Den eller de tilsynsførende skal aflægge mindst et årligt tilsynsbesøg på skolen. Undervisningen skal overværes i et omfang afstemt efter skolens størrelse, dog svarende til mindst en hel skoledag. Undervisningen inden for hvert af de fagområder, som folkeskolens fagkreds naturligt kan opdeles i, skal overværes af en tilsynsførende. Derudover skal den eller de tilsynsførende drøfte indholdet af skolens undervisningsplaner med skolens leder og lærere og vurdere det anvendte undervisningsmateriales faglige og pædagogiske kvalitet.

Stk. 7. Den eller de tilsynsførende afgiver hvert år en skriftlig tilsynserklæring til forældrekrædsen og skolens bestyrelse om tilsynet efter stk. 2, herunder om elevernes standpunkt i de fag, der er nævnt i stk. 2. I tilfælde, hvor forældrekrædsen har valgt flere tilsynsførende, og hvor disse ikke er enige om affattelsen af den skriftlige tilsynserklæring, skal dette fremgå af erklæringen. Enhver tilsynsførende har ret til at afgive sit særstandpunkt til forældrekrædsen. Skolen udleverer den skriftlige tilsynserklæring til forældrekrædsen og offentliggør den på skolens hjemmeside på internettet. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om formen for afgivelse af

tilsynserklæringen.

Stk. 8. Skønner den eller de tilsynsførende, at elevernes standpunkt, jf. stk. 2, ikke står mål med, hvad der almindeligvis opnås i folkeskolen, eller at skolens undervisning ikke opfylder kravene i § 1, stk. 2, 1. og 2. pkt., fastsættes en frist på mindst 3 måneder til forbedring af forholdene. Hvis den eller de tilsynsførende stadig finder undervisningen mangelfuld, udfærdiger den eller de tilsynsførende en erklæring herom, som sendes til høring i forældrekredsen og i skolens bestyrelse. Hvis den eller de tilsynsførende efter høringen fortsat finder undervisningen mangelfuld, indsendes en begrundet indberetning med de eventuelt afgivne høringssvar til Undervisningsministeriet. Undervisningsministeren kan herefter træffe beslutning om, at skolen ikke længere er en fri grundskole efter denne lov, og at skolen ikke kan modtage tilskud efter denne lov, medmindre ministeren skønner, at der er behov for at iværksætte et yderligere tilsyn efter stk. 9.

Stk. 9. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde træffe beslutning om yderligere tilsyn med en skole. Undervisningsministeren kan beslutte, at kommunalbestyrelsen i skolekommunen skal føre dette tilsyn. Undervisningsministeren kan beslutte, hvorledes det yderligere tilsyn i de enkelte konkrete tilfælde skal udføres, herunder at der skal anvendes test.

Stk. 10. Hvis der på baggrund af et yderligere tilsyn efter undervisningsministerens skøn ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at skolen opfylder kravene i § 1, stk. 2, kan undervisningsministeren beslutte, at skolen ikke længere er en fri grundskole efter denne lov, og at skolen ikke kan modtage tilskud efter denne lov.

Stk. 11. Hvis undervisningsministeren i medfør af stk. 8 eller 10 har truffet beslutning om, at en skole ikke længere er en fri grundskole efter denne lov, er eventuel fortsat undervisning på skolen af børn i den undervisningspligtige alder herefter omfattet af bestemmelserne i kapitel 8, herunder bestemmelserne om kommunalbestyrelsens tilsyn med undervisningen.

Stk. 12. Skolen skal til tilsynet efter stk. 2, 5 og 9 på begæring udlevere de oplysninger, som den eller de tilsynsførende finder har betydning for tilsynets udførelse.

§ 9 a. En fri grundskole med kostafdeling, jf. § 2, stk. 4, kan anmode undervisningsministeren om, at denne fører tilsyn med kostafdelingen.

§ 9 b. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde træffe beslutning om yderligere tilsyn med sprogstimuleringen på en skole. Bestemmelsen i § 9, stk. 9, 2. og 3. pkt., gælder tilsvarende for disse tilsyn.

Stk. 2. Hvis der på baggrund af et yderligere tilsyn, jf. stk. 1, efter undervisningsministerens skøn ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at skolen opfylder kravet i § 1, stk. 2, 2. pkt., kan undervisningsministeren beslutte, at skolen ikke længere kan tilbyde denne sprogstimulering efter lovens bestemmelser herom.

Stk. 3. Hvis undervisningsministeren i medfør af stk. 2 har truffet beslutning om, at en skole ikke længere kan tilbyde sprogstimulering efter lovens bestemmelser herom, er fortsat sprogstimulering på skolen herefter omfattet af bestemmelsen om sprogstimulering i hjemmet m.v. i lov om folkeskolen, jf. bestemmelserne i kapitel 8 i denne lov.

Kapitel 4

Tilskud

Tilskud til generelle driftsudgifter

§ 10. Staten yder et generelt driftstilskud til de frie grundskoler ud fra antal årselever ved skolerne. Ved opgørelsen af antal årselever ved skolerne medregnes ikke børn af forældre, der ikke er bosat i Danmark. Undervisningsministeren kan fastsætte regler, der fraviger dette krav i tilfælde, hvor der foreligger en særlig tilknytning til Danmark, eller eleverne er i Danmark i forbindelse med et offentligt accepteret formål. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for at modtage tilskud.

Stk. 2. Antal årselever opgøres som 7/12 af antal elever opgjort pr. 5. september året før finansåret og 5/12 af antal elever opgjort pr. 5. september i finansåret. Antal årselever ved kostafdelinger beregnes på samme måde, jf. § 13.

Stk. 3. Det gennemsnitlige tilskud pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove med udgangspunkt i summen af

- 1) den senest regnskabsopgjorte udgift pr. elev i folkeskolen eksklusiv udgiften til pension og
- 2) 15 pct. af den beregnede årlige pensionsgivende lønudgift på alle frie grundskoler til ledere, lærere og børnehaveklasseledere ansat den 5. september 1995 delt med det samlede elevtal pr. 5. september 1995. Dog indgår den pensionsgivende lønudgift i forbindelse med kostafdelinger og elever med svære handicap ikke i beregningen.

Stk. 4. Beløbene i stk. 3, nr. 1 og 2, pris- og lønreguleres frem til det pågældende finansår.

§ 10 a. En skole, der overtager samtlige elever eller hele klasser fra en fri grundskole, der ophører med sin virksomhed i løbet af skoleåret, således at eleverne kan fuldføre skoleåret samlet, kan fra overtagelsestidspunktet få indregnet den lukkede skoles elevtal henholdsvis klassens elevtal pr. den seneste 5. september ved beregning af tilskud efter § 11, stk. 4, bygningstilskud efter § 12, stk. 1, tilskud til skolefritidsordning efter § 15 og eventuelt tilskud til kostafdeling efter § 13.

§ 11. Af driftstilskudsbevillingen, jf. § 10, fastsættes på finansloven:

- 1) Et særligt tilskud
 - a) til specialundervisning,
 - b) til støtteundervisning i dansk af tosprogede elever og
 - c) til dækning af ekstraudgifter til lærertimer, praktisk medhjælp, hjælpemidler og befordring af elever med svære handicap, i det omfang udgifterne ikke overstiger det kommunale takstbeløb, der er fastsat i henhold til § 49, stk. 2, i lov om folkeskolen.
- 2) Et særligt tilskud til vikarudgifter, sygeundervisning, lærernes kursusdeltagelse, herunder efteruddannelse, og særlige lærerlønudgifter.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om administration af tilskuddet i stk. 1, nr. 1, herunder om skolernes ansøgning, frister, tildeling og udbetaling, udbetaling af forskud til skolerne og tilbagebetaling fra skolerne. Undervisningsministeren kan bestemme, at tilskuddet administreres af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, samt at de enkelte skoler skal indsende de nødvendige oplysninger til styrelsen i forbindelse med tilskuddets tildeling.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan bestemme, at tilskuddene efter stk. 1, nr. 2, og § 17, stk. 1, fordeles mellem skolerne af den selvejende institution Fordelingssekretariatet for friskoler og private grundskoler, hvis vedtægter godkendes af undervisningsministeren. Fordeling af tilskud til lærernes efteruddannelse kan fordelingssekretariatet efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren, overlade til skoleorganisationer og lignende, der virker inden for lovens område.

Undervisningsministeren kan tillægge fordelingssekretariatet yderligere opgaver af administrativ karakter på de frie grundskolers område. Fordelingssekretariatet kan fra skolerne indhente de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af dets opgaver i henhold til 1. og 3. pkt.

Forvaltningsloven og offentlighedsloven gælder for fordelingssekretariatets virksomhed.

Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af fordelingssekretariatets opgaver.

Stk. 4. Driftstilskudsbevillingen med fradrag af de særlige tilskud, der er nævnt i stk. 1, fordeles som tilskud til skolerne ud fra antallet af årselever ved de enkelte skoler, jf. § 10, stk. 2, og ud fra et tilskud pr. årselev til de enkelte skoler, der fastlægges på grundlag af skolens geografiske beliggenhed og skolens størrelse målt ved antal elever samt elevernes aldersfordeling opgjort pr. 5. september året før finansåret.

Stk. 5. På de årlige finanslove fastsættes en regionaliseringsfaktor, en elevvægtsfaktor og et fordelingsforhold for tilskuddet pr. elev til skoler af forskellig størrelse.

Stk. 6. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om fordelingen af tilskud til skolerne ud fra kriterierne i stk. 4 og ud fra det fordelingsforhold og de faktorer, der er fastsat på finansloven.

Stk. 7. Ved ændring i antallet af årselever, der følger af, at antallet af elever pr. 5. september i finansåret afviger fra antallet af elever pr. 5. september året før finansåret, reguleres tilskuddet til den enkelte skole ud fra det gennemsnitlige tilskud pr. årselev, der er fastsat på finansloven, jf. § 10, stk. 3 og 4, og afvigelsen i antallet af årselever.

Stk. 8. I det finansår, hvor en skole oprettes, tildeles skolen et driftstilskud pr. årselev, som svarer til det gennemsnitlige driftstilskud pr. årselev, der er fastsat på finansloven, jf. § 10, stk. 3 og 4.

Bygningstilskud

§ 12. Staten yder bygningstilskud ud fra antal elever pr. 5. september året før finansåret. Det gennemsnitlige bygningstilskud pr. elev fastsættes på de årlige finanslove.

Tilskud til kostafdelinger

§ 13. Staten yder tilskud til skoler med kostafdelinger ud fra antal årskostelever og et tilskud pr. årskostelev. Ved opgørelsen af antal årskostelever medregnes alene elever, der mindst er fyldt 11 år ved skoleårets begyndelse, og som ikke er børn af lærere og andre ansatte på skolen eller på andre skoler og uddannelsesinstitutioner, der har bygningsfællesskab med skolen. Tilskuddet pr. årskostelev fastsættes på de årlige finanslove, jf. § 10, stk. 2, om beregningen af antal årselever.

Stk. 2. For at modtage tilskud til en kostafdeling skal skolen have mindst 18 årskostelever i året før finansåret. Der kan dog ydes tilskud til en kostafdeling fra skoleårets begyndelse, hvis antallet af kostelever pr. 5. september er mindst 18.

Tilskud til tyske mindretalsskoler

§ 14. Staten yder supplerende tilskud til tyske mindretalsskoler inden for en årlig bevilling, der fastsættes på finansloven. Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig fordeler tilskuddet til skolerne.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om ordningen og administrationen heraf.

Tilskud til skolefritidsordninger

§ 15. Staten yder tilskud til skolefritidsordninger ud fra antal årselever, der er indskrevet i skolefritidsordningen fra skolens børnehaveklasse og 1.-3. klasse. Undervisningsministeren fastsætter regler om beregning af antal årselever. Antallet af årselever kan ikke overstige antallet af elever pr. 5. september året før finansåret. Tilskuddet pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove.

Stk. 2. Tilskuddet ydes kun til skolefritidsordninger, hvor der opkræves forældrebetaling.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om tilskud til skolefritidsordninger og om en mindstegrænse for forældrebetaling.

Tilskud til sprogstimulering

§ 15 a. Staten yder tilskud til sprogstimulering ud fra det antal årselever, der deltager i sprogstimulering efter § 1, stk. 2, 2. pkt. Undervisningsministeren fastsætter regler om beregning af antallet af årselever. Tilskuddet pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove.

Stk. 2. Tilskud efter stk. 1 ydes kun, hvis der foreligger revisorattesteret dokumentation for, at barnet skal sprogstimuleres. Dokumentationen skal indsendes til Undervisningsministeriet sammen med de øvrige oplysninger til brug for fastlæggelsen af skolens statstilskud, jf. § 37, stk. 4.

Specielle tilskud

§ 16. Staten yder tilskud til dækning af ekstraudgifter, der er godkendt af Undervisningsministeriet, til lærertimer, praktisk medhjælp, hjælpemidler og befordring af elever med svære handicap, i det omfang udgifterne overstiger det kommunale takstbeløb, der er fastsat i henhold til § 49, stk. 2, i lov om folkeskolen.

§ 17. Staten yder tilskud til nedbringelse af skolepenge, til nedbringelse af forældrebetalingen for skolefritidsordninger, til nedbringelse af betaling for ophold på en kostafdeling og til befodringsudgifter inden for bevillinger, der fastsættes på de årlige finanslove. Tilskud til nedbringelse af skolepenge og forældrebetaling for skolefritidsordning samt nedbringelse af betaling for ophold på en kostafdeling fastsættes under hensyn til elevens og forældrenes økonomiske forhold

og til, hvorvidt bopælskommunen yder tilskud til skolepengene, forældrebetalingen eller opholdet.

Stk. 2. Bevillingen til befordringsudgifter reguleres for udviklingen i antallet af elever og for prisudviklingen for persontransport med offentlige transportmidler.

§ 17 a. Staten yder et særligt tilskud til indkøb af computere til elever i frie grundskolers 3. klasse inden for et beløb, der fastsættes på de årlige finanslove. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om ydelse af tilskud, herunder om ansøgningsprocedure og -frister, tilbagebetaling af tilskud, indberetning, regnskabsaflæggelse og revision m.v.

Stk. 2. For tilskud efter stk. 1 gælder bestemmelserne i § 18, stk. 1, og § 21, stk. 1, ikke.

Almindelige regler om tilskud, indtægter m.v.

§ 18. Skolen disponerer frit ved anvendelsen af tilskud under ét, idet formålene med disse forudsættes opfyldt.

Stk. 2. En institution, der består både af en fri grundskole og et privat gymnasium, et privat hf-kursus eller en fri kostskole, disponerer frit over tilskud, som den i medfør af lovene for de enkelte skoleformer kan anvende frit under ét, idet formålene med disse forudsættes opfyldt.

Stk. 3. Aftaler, herunder husleje- og ejendomsaftaler, skal indgås på vilkår, der ikke er ringere for skolen end sædvanlige markedsvilkår, og skal søges ændret, hvis udviklingen i markedsvilkårene tilsiger det.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om huslejeaftaler, herunder i særlige tilfælde bestemme, at huslejeaftaler skal indgås på andre vilkår end dem, der er nævnt i stk. 3.

Stk. 5. For skoler, der ikke har modtaget tilskud i 1996, kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om udgifter til bygninger og arealer. Den maksimale udgift pr. årselev til bygninger og arealer fastsættes på de årlige finanslove.

Stk. 6. Skolerne kan opspare tilskud til anvendelse i følgende finansår og optage lån til skole- og undervisningsvirksomhed.

Stk. 7. En skole kan kun anvende bygninger til skolens skole- og undervisningsformål, når bygningerne er godkendt hertil af de stedlige bygnings- og brandmyndigheder.

§ 19. Tilskud i henhold til denne lov kan kun ydes til skoler, som har mindst 28 elever i alt på 1.-7. klassetrin beregnet enten som elevtallet pr. 5. september året før finansåret eller som et gennemsnit af elevtallene pr. 5. september året før finansåret og de to forudgående år. Der kan dog ydes tilskud til skoler fra skoleårets begyndelse svarende til det gennemsnitlige tilskud pr. årselev, der er fastsat på finansloven, jf. § 10, stk. 3 og 4, og § 11, stk. 7, hvis antallet af elever pr. 5. september er mindst 28 i alt på 1.-7. klassetrin. For skoler med kostafdeling, jf. § 2, stk. 4, gælder betingelserne i 1. og 2. pkt. dog for 1.-9. klassetrin. En nyoprettet skole skal i det første skoleår pr. 5. september have mindst 12 elever og i det andet skoleår pr. 5. september mindst 20 elever, jf. dog § 13, stk. 2, om kostafdelinger. Skoler, der hidtil har kunnet få dispensation fra elevtalskravene, skal ikke overholde elevtalskravene i 1. og 2. pkt., men det elevtalskrav, som den enkelte skoles dispensation har givet mulighed for.

Stk. 2. Tilskud til nyoprettede skoler kan kun ydes med virkning fra begyndelsen af et skoleår.

§ 20. Skolen skal have andre indtægter end statstilskuddene. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 20 a. Skolens midler skal forvaltes, så de bliver til størst mulig gavn for skolen.

Stk. 2. Likvide midler, der ikke er nødvendige til skolens daglige drift, skal under hensyntagen til sikkerheden anbringes på en eller flere af følgende måder:

- 1) Som indestående i pengeinstitutter hjemmehørende i Danmark eller i et andet land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).
- 2) I fondsaktiver udstedt af danske realkreditinstitutter, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark eller andre danske finansieringsinstitutter under offentligt tilsyn.
- 3) I fondsaktiver eller gældsbreve, for hvilke den danske stat eller en dansk kommune står som udsteder eller garant.
- 4) I værdipapirer fra et EU-/EØS-medlemsland, bortset fra aktier og investeringsforeningsbeviser,

som efter deres art og sikkerhed kan sidestilles med de aktiver, der er nævnt i nr. 2 og 3.

Stk. 3. Skolen kan uanset bestemmelsen i stk. 2, nr. 4, under størst mulig hensynstagen til sikkerheden i fornødent omfang anbringe likvide midler i andelsbeviser med begrænset hæftelse eller aktier i det pengeinstitut, som skolen bruger som sin sædvanlige bankforbindelse, og i andelsbeviser med begrænset hæftelse i forsyningsvirksomheder m.m., hvis skolen derved opnår økonomiske fordele. Andelene og aktierne skal afhændes, hvis skolen skifter pengeinstitut eller ikke længere opnår den forudsatte fordel.

§ 20 b. Undervisningsministeren kan indhente alle oplysninger fra skolerne om uddannelserne, eleverne, personalet, udstyret, huslejeaftaler, aftaler om ejendoms køb og andre aftaler og om skolernes drift i øvrigt til brug for fastlæggelse af tilskud, gennemgang af årsregnskaber, gennemførelse af tilsyn og udarbejdelse af statistik. Undervisningsministeriet kan endvidere indkalde oplysninger fra det fordelingssekretariat, der er nævnt i § 11, stk. 3, og Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig om økonomiske forhold, herunder regnskaber, husleje- og ejendomsaftaler samt statistiske oplysninger. Undervisningsministeren kan bestemme, at sådanne oplysninger skal leveres i elektronisk form, herunder fastsætte, i hvilket format leveringen skal ske. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 20 c. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem skolen og Undervisningsministeriet, mellem skolen og andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner omfattet af Undervisningsministeriets lovgivning samt mellem skolen og brugerne af skolen, herunder om anvendelse af digital signatur.

§ 21. Tilskud efter denne lov udbetales endeligt inden for det enkelte finansår. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om udbetaling af forskud i løbet af finansåret, indtil grundlaget for tilskudsberegningen er opgjort.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan for skoler, der ikke følger bestemmelserne i denne lov, de regler eller aftaler, jf. § 7, der er fastsat eller indgået i henhold til loven, eller undervisningsministerens påbud, jf. § 24 a, tilbageholde tilskud, lade tilskud bortfalde helt eller delvis eller kræve tilskud tilbagebetalt helt eller delvis. Undervisningsministeren kan tilbageholde tilskud eller lade tilskud bortfalde for skoler, som begæres erklæret konkurs eller standser deres betalinger, eller når der i øvrigt er fare for, at en skoles virksomhed må indstilles. Undervisningsministeren kan desuden kræve tilskud tilbagebetalt, hvis grundlaget for tilskudsberegningen eller tilskudsberegningen i øvrigt har været fejlagtig.

Stk. 3. Tilskud, der bortfalder eller tilbagebetales i medfør af stk. 2, tilfalder staten.

Stk. 4. For meget udbetalt tilskud kan modregnes i kommende tilskudsudbetalinger.

§ 21 a. Undervisningsministeren kan endvidere træffe beslutning om, at der ikke ydes tilskud til en skole, herunder en ny skole, hvis der efter ministerens skøn ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at skolen opfylder kravet i § 5, stk. 2, om uafhængighed og forvaltning af skolens midler. Der kan herved navnlig lægges vægt på, om

- 1) skolen indgår i et fællesskab eller et samarbejde med skoler, institutioner, fonde, virksomheder, foreninger m.fl., der indebærer en nærliggende risiko for, at skolen styres af andre,
- 2) skolens midler anvendes til formål uden for skolen,
- 3) skolens ledelse og lærere står i et juridisk eller økonomisk afhængighedsforhold til de i nr. 1 nævnte institutioner m.fl. eller
- 4) skolens elever udfører arbejde, herunder indsamlingsarbejde eller lignende, på en måde, der er usædvanlig for skoleformen.

§ 21 b. Såfremt undervisningsministeren i medfør af § 21 a, jf. § 5, stk. 2, har besluttet, at tilskuddet i sin helhed bortfalder, kan skolen generhverve tilskudsretten i overensstemmelse med reglerne for nye skoler, jf. § 8, stk. 2. I øvrige tilfælde kan skolen generhverve tilskudsretten, når de forhold, som har givet anledning til bortfald af tilskuddet efter § 21, stk. 2, er bragt i orden.

§ 21 c. Hvis en skoles tilskud er helt bortfaldet efter § 21, stk. 2, fordi skolen ikke opfylder kravet i

§ 2, stk. 3, om, at undervisningssproget er dansk, er den ikke længere en fri grundskole efter denne lov. Eventuel fortsat undervisning på skolen er herefter omfattet af bestemmelserne i kapitel 8, herunder bestemmelserne om kommunalbestyrelsens tilsyn med undervisningen.

Tilskud til kombinerede skoler

§ 22. Undervisningsministeren kan fastsætte særlige regler om tilskud til institutioner, som består både af en fri grundskole og en fri kostskole, en privat gymnasieskole eller et privat hf- kursus.

Sociale klausuler

§ 22 a. Undervisningsministeren kan ved ydelse af tilskud til frie grundskoler stille vilkår, der fremmer formålet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (sociale klausuler). Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Kommunale tilskud

§ 23. Kommunalbestyrelsen i skolekommunen eller elevens bopælskommune, jf. § 25, kan yde følgende tilskud:

- 1) Tilskud til nedbringelse af skolepenge, herunder til nedbringelse af betaling for skolefritidsordninger og for ophold på en kostafdeling. Tilskuddet kan ydes under hensyn til elevernes og forældrenes indtægtsforhold,
- 2) tilskud til driften af skolefritidsordninger,
- 3) tilskud til specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand samt til særlig støtteundervisning i dansk af tosprogede elever,
- 4) tilskud til sprogstimulering efter § 1, stk. 2, 2. pkt., og
- 5) tilskud til anlægsudgifter eller lignende investeringsudgifter.

Kapitel 5

Regnskab og revision

§ 24. Skolens regnskabsår er kalenderåret. Regnskaberne opstilles og revideres efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren. Regnskaberne skal revideres af en statsautoriseret revisor eller en registreret revisor. Bestyrelsen påser, at revisor opfylder bestemmelserne om uafhængighed i § 11 i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer. Bestyrelsen må endvidere ikke antage en revisor, der samtidig er revisor for udlejer af de ejendomme m.m., som skolen anvender, eller for fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der kontrollerer udlejer, medmindre lejeforholdet er af uvæsentligt omfang. Undervisningsministeren fastsætter regler om, hvornår lejeforholdet er af uvæsentligt omfang. Opfylder revisor ikke på tilfredsstillende måde kravene til revision i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, eller tilsidesætter revisor i øvrigt sine pligter som revisor, kan undervisningsministeren pålægge bestyrelsen inden for en nærmere angiven frist at udpege en anden revisor.

Stk. 2. I forbindelse med indsendelse af årsregnskabet til Undervisningsministeriet skal bestyrelsesmedlemmerne afgive en erklæring på tro og love om, at de opfylder betingelserne for at være medlem af bestyrelsen, jf. § 5, stk. 6 og 7.

Stk. 3. Bestyrelsen underretter Undervisningsministeriet om valg af revisor og om revisorskift. Revisor kontrollerer skolens oplysninger til brug ved beregning af statstilskud.

Stk. 4. Fordelingssekretariatet, der er nævnt i § 11, stk. 3, og Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig fører regnskaber for tilskudsbevillingerne efter § 11, stk. 1, nr. 2, § 14 og § 17, stk. 1. Regnskabsåret er kalenderåret. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om opstilling og revision af regnskaberne. Regnskaberne skal revideres af en statsautoriseret revisor eller en registreret revisor.

Kapitel 5 a

Påbud

§ 24 a. Finder undervisningsministeren, at en skoles virksomhed ikke er i overensstemmelse med denne lov, de regler eller aftaler, der er fastsat eller indgået i henhold til loven, kan ministeren udstede påbud til skolen om at ændre den pågældende virksomhed.

Kapitel 6

Kommunale og amtskommunale bidrag m.v.

§ 25. En elev anses for hjemmehørende i den kommune, hvor eleven er tilmeldt folkeregistret den 5. september året før bidragsopkrævningen (bopælskommunen), og i den amtskommune, hvor elevens bopælskommune ligger.

§ 26. Til almindelig undervisning betaler bopælskommunen bidrag til staten for det skoleår, der slutter i finansåret, ud fra antallet af elever pr. 5. september i året før finansåret.

Stk. 2. Kommunens bidrag fastsættes på de årlige finanslove som en andel af statens gennemsnitlige driftstilskud pr. årselev efter § 10, stk. 3, nr. 1, og stk. 4.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved opkrævningen af bidrag.

§ 26 a. Overtager en folkeskole samtlige elever eller hele klasser fra en fri grundskole, der ophører med sin virksomhed i løbet af skoleåret, således at eleverne kan fuldføre skoleåret samlet, betales der ikke bidrag til staten for disse elever fra overtagelsestidspunktet.

§ 27. Amtskommunen og Bornholms, Frederiksberg og Københavns Kommuner betaler bidrag til staten for undervisning af svært handicappede elever på frie grundskoler svarende til statens faktiske udgift i henhold til § 16. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved opkrævning af bidrag.

§ 28. Til skolefritidsordninger ved frie grundskoler betaler elevens bopælskommune bidrag til staten, som svarer til statens tilskud pr. årselev, jf. § 15, stk. 1.

Stk. 2. Til sprogstimulering ved frie grundskoler, jf. § 15 a, betaler barnets bopælskommune bidrag til staten, som svarer til statens tilskud pr. årselev, jf. § 15 a, stk. 1.

§ 29. (Ophævet).

§ 30. Elevens bopælskommune og amtskommune kan kræve refusion af bidraget i henhold til §§ 26, 27 og 28 fra en anden kommune eller amtskommune for elever, som ved beregningen af kommunal udligning til kommuner og amtskommuner indgår i folketallet i den anden kommune eller amtskommune.

§ 31. En kommune kan kræve undervisningsudgifter forbundet med henvisningen af elever til folkeskolen i henhold til § 3, stk. 2 og 3, godtgjort af elevens bopælskommune.

§ 32. Kommunernes og amtskommunernes bidrag til staten kan modregnes i statstilskuddet til kommunerne og amtskommunerne.

Kapitel 7

Frie grundskoler, der ikke modtager statstilskud

§ 33. Bestemmelserne i §§ 5, 7 og 9 a, kapitel 4 bortset fra § 23, kapitlerne 5 og 6 bortset fra § 31 og § 37, stk. 4 og 5, gælder ikke for frie grundskoler, som ikke modtager statstilskud efter denne lov.

Stk. 2. Frie grundskoler, der ikke modtager statstilskud efter denne lov, skal senest når de begynder at udbyde sprogstimulering efter § 1, stk. 2, 2. pkt., anmelde dette til Undervisningsministeriet.

Kapitel 8

Undervisning i hjemmet m.v.

§ 34. Hvis forældrene selv vil sørge for undervisning af deres børn i den undervisningspligtige alder, skal de meddele det skriftligt til kommunalbestyrelsen, før undervisningen begynder.

Stk. 2. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om, hvilke børn der skal deltage i undervisningen, hvor undervisningen foregår, og hvem der skal undervise børnene.

§ 35. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med den undervisning, børnene får i hjemmet m.v.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan hvert år lade afholde prøver i dansk, regning/matematik, engelsk, historie/samfundsfag og naturvidenskabelige fag for at sikre, at undervisningen står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Den, der har undervist børnene, leder prøverne efter aftale med kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Skønnes det, at undervisningen ikke har været forsvarlig, underretter kommunalbestyrelsen forældrene om, at der vil blive afholdt en ny prøve efter 3 måneder, og at børnene, hvis undervisningen stadig er mangelfuld, skal undervises i folkeskolen eller en anden skole, hvor undervisningspligten kan opfyldes, jf. § 33, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Stk. 4. Når kommunalbestyrelsen skønner, at undervisningen er forsvarlig, kan den fritage for tilsynet.

§ 36. Undervisningsministeren kan fastsætte regler for afholdelse af prøver for børn, der ønsker at indstille sig til folkeskolens afsluttende prøver uden at have fulgt undervisningen ved skoler, der har ret til at afholde prøver.

Kapitel 8 a

Dagtilbud og heltidsskolefritidsordninger

§ 36 a. En fri grundskole kan til børn, der er fyldt 3 år, for tiden indtil de begynder i børnehaveklasse, oprette puljeordninger og privat dagpasning efter bestemmelserne herom i lov om social service. Skolens bestyrelse har den overordnede ledelse af pasningsordningerne.

Stk. 2. Ved puljeordninger skal forældrebetaling sammen med kommunale og eventuelle private tilskud dække alle direkte driftsudgifter. Ved privat dagpasning skal forældrebetaling og eventuelle private tilskud dække alle direkte driftsudgifter. Skolen skal udfærdige et særskilt budget og føre et særskilt regnskab for pasningsordningerne. Regnskabet skal være en del af skolens samlede regnskab.

§ 36 b. En fri grundskole kan optage børn i en heltidsskolefritidsordning i en periode, inden børnene skal i skolens børnehaveklasse eller 1. klasse. Perioden kan for det enkelte barn højst løbe fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen i barnets bopælskommune begynder overflytning af børn fra barnets kommunale dagtilbud til folkeskolens skolefritidsordninger, og indtil barnet begynder i den frie grundskoles børnehaveklasse eller 1. klasse. Skolens bestyrelse har den overordnede ledelse af ordningen.

Stk. 2. Skolen indgår aftale med kommunalbestyrelserne i børnenes bopælskommuner om tilskud til ordningen. Tilskuddet betales direkte til skolen. Forældrebetaling skal sammen med eventuelle kommunale og private tilskud dække alle direkte driftsudgifter ved ordningen. Skolen skal føre et særskilt regnskab for ordningen. Regnskabet skal være en del af skolens samlede regnskab

Kapitel 9

Forskellige bestemmelser

§ 37. Skolerne skal hvert år sende elevernes bopælskommuner en fortegnelse over alle børn fra kommunen, herunder børn i sprogstimulering efter § 1, stk. 2, 2. pkt., som pr. 5. september er tilmeldt skolen, samt over de elever, der samtidig er tilmeldt en skolefritidsordning ved skolerne. Fortegnelsen skal indeholde oplysning om elevernes personnumre og om, hvorvidt eleverne er undervisningspligtige.

Stk. 2. Udmeldes en undervisningspligtig elev i skoleårets løb, skal skolens leder snarest muligt underrette elevens bopælskommune.

Stk. 3. Bopælskommunen returnerer en attesteret fortegnelse efter stk. 1 til skolen over elever, som kommunen har godkendt som hjemmehørende i kommunen, og som ikke er tilmeldt folkeskolen, en anden fri grundskole, en efterskole eller en kommunal sprogstimulering.

Stk. 4. Undervisningsministeren indkalder oplysninger fra skolerne til brug for fastlæggelsen af tilskud, der attesteres af skolens revisor, og kan fastsætte regler om tidsfrister for indsendelse af disse oplysninger.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan bestemme, at skolernes regnskab skal indsendes til det fordelingssekretariat, der er nævnt i § 11, stk. 3.

§ 38. Forældrenes rettigheder i medfør af denne lov tilkommer den eller de personer, som har forældremyndigheden over eleven.

Stk. 2. Bortset fra spørgsmålet om skolegangens begyndelse og varighed kan skolen anse den, der har eleven i pleje, for bemyndiget til at handle på forældremyndighedens indehavers vegne. Dette gælder dog ikke elever optaget på en kostafdeling.

§ 39. Undervisningsministeren kan godkende afvigelser fra bestemmelser i § 1, stk. 3, og § 9, stk. 2, for skoler, hvis undervisningssprog er et andet end dansk, eller som i øvrigt har særlig tilknytning til et fremmedsprog.

§ 40. Afgørelser, som efter bemyndigelse i denne lov er truffet af skolerne, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig samt det fordelingssekretariat, der er nævnt i § 11, stk. 3, kan ikke indbringes for undervisningsministeren.

§ 40 a. Afgørelser, som Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte træffer om fordeling af tilskud til specialundervisning, støtteundervisning i dansk af tosprogede elever og ekstraudgifter til svært handicappede, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, og § 27, kan inden 4 uger efter meddelelsen af afgørelsen indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten. Ankenævnet træffer den endelige administrative afgørelse.

Stk. 2. Ved behandling af en klage over afgørelse i henhold til stk. 1 tiltrædes ankenævnet af et særligt sagkyndigt medlem udpeget af De Samvirkende Invalideorganisationer.

§ 41. Lovens bestemmelser gælder også for en grundskoleafdeling ved en privat gymnasieskole. Grundskoleafdelingen skal dog uanset bestemmelsen i § 2, stk. 1, omfatte 8. og 9. klassetrin, og den kan i sammenhæng hermed omfatte andre klassetrin.

§ 41 a. Kommunalbestyrelserne kan for de frie grundskoler foretage adressering og udsendelse af breve til en nærmere afgrænset personkreds i CPR, dog ikke personer med adressebeskyttelse eller lokalvejviserbeskyttelse.

Stk. 2. Ved adressering og udsendelse efter stk. 1 må navne- og adresseoplysninger ikke udleveres til en fri grundskole, der anmoder om adressering og udsendelse, og det skal påses, at eventuelle uanbringelige breve returneres til kommunalbestyrelsen. Det skal fremgå af det udsendte materiale, 1) at kommunalbestyrelsen alene forestår udsendelsen af materialet, 2) at der ikke er udleveret navne og adresser på modtagerne af materialet til en fri grundskole, der har fået foretaget adressering og udsendelse, og 3) at det står modtagerne frit for at reagere på henvendelsen.

Stk. 3. En fri grundskole, der anmoder om adressering og udsendelse efter stk. 1, skal dække kommunalbestyrelsens udgifter ved opgaven.

§ 41 b. Bestemmelserne om tilskud og bidrag til undervisning af svært handicappede elever, jf. §§ 11 og 27, tages op til revision senest i folketingsåret 2004-05.

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 42. Loven træder i kraft den 1. januar 1992.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3 (Ophævet)

Stk. 4 (Ophævet)

§ 43. (Ophævet)

§ 44. (Udeladt)

§ 45. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

I lov nr. 1093 af 23. december 1992 fastsættes i § 2, at de ændringer, der angår § 15, stk. 1 og 3, træder i kraft den 1. januar 1994.

I lov nr. 190 af 21. marts 1994 fastsættes i § 2, at de ændringer, der angår §§ 5, stk. 2, 7, stk. 1, 1. pkt., og 29, 2. pkt., træder i kraft den 1. august 1994.

I lov nr. 453 af 14. juni 1995 fastsættes i § 2, at de ændringer, der angår §§ 10, stk. 1, 2. og 3. pkt., og 26, stk. 1, træder i kraft den 1. august 1995.

I lov nr. 310 af 24. april 1996 fastsættes i § 12, at de ændringer, der angår § 7, træder i kraft den 1. juli 1996, og de ændringer, der angår § 10, stk. 3 og 4, træder i kraft den 1. januar 1997.

I lov nr. 503 af 12. juni 1996 fastsættes i § 4, stk. 1, at de ændringer, der angår § 2, stk. 3, § 5, stk. 4 og 5, § 9, stk. 2, § 10 a, § 13, stk. 1, § 15, stk. 1 og 3, § 18, stk. 2 - 4, § 19, stk. 1, § 20 a, § 21, stk. 2, § 24, stk. 1 og 2, § 26 a, § 37, stk. 3 og 4, og § 41 a træder i kraft den 1. august 1996.

I lovens § 4, stk. 2, fastsættes, at kravene til bestyrelsesmedlemmer i § 5, stk. 4, for skoler, der modtager tilskud i 1996, senest skal være opfyldt den 1. august 1997.

I lovens § 4, stk. 3, fastsættes, at kravene til revisor i § 24, stk. 1, 3. og 4. pkt., for skoler, der modtager tilskud i 1996, senest skal være opfyldt den 1. august 1997.

I lovens § 4, stk. 4, fastsættes, at eventuelle investeringer, der er i strid med reglerne i § 20 a, stk. 2, omlægges for skoler, der modtager tilskud i 1996, når det er økonomisk forsvarligt, dog senest den 1. august 1998. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra fristen.

I lov nr. 506 af 12. juni 1996 fastsættes i § 5, at de ændringer, der angår § 5, stk. 2 og 3, og § 21 a træder i kraft den 1. juli 1996.

I lov nr. 1237 af 27. december 1996 fastsættes i § 4, at de ændringer, der angår § 9, stk. 2, § 19, stk. 2, kapitel 6 a og § 33 træder i kraft den 1. januar 1997.

I lov nr. 413 af 26. juni 1998 fastsættes i § 4, at de ændringer, der angår § 2, stk. 3, § 5, stk. 3, § 8, stk. 1, § 9, stk. 2, 4, 5 og 6, § 9 a, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 1, § 22, § 26, stk. 1, § 33 og § 37, stk. 1, 4 og 5, samt § 42, stk. 3 og 4 og § 43, træder i kraft den 1. august 1998.

I lov nr. 903 af 16. december 1998 fastsættes, at kapitel 6 a ophæves den 1. januar 1999.

I lov nr. 405 af 2. juni 1999 fastsættes i § 2, at ophævelsen af §§ 6-10 i lov nr. 506 af 12. juni 1996, som ændret ved § 3 i lov nr. 413 af 26. juni 1998, træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende. Loven blev bekendtgjort i Lovtidende den 3. juni 1999.

I lov nr. 406 af 2. juni 1999 fastsættes i § 5, at de ændringer, der angår § 1, stk. 1-3, træder i kraft den 1. august 2000.

I lov nr. 478 af 31. maj 2000 fastsættes i § 14, stk. 1, at de ændringer, der angår § 5, stk. 6-8, § 21, stk. 2, § 21 a, nr. 4, § 21 b, § 24, stk. 1, og kapitel 5 a, træder i kraft den 1. juli 2000 og i § 14, stk. 6, fastsættes, at § 24, stk. 1, 4. og 5. pkt. tages op til revision i folketingsåret 2003-04.

I lov nr. 246 af 6. april 2001 fastsættes i § 15, at de ændringer, der angår § 20 a, stk. 2 og 3, § 20 b, § 20 c og § 37, stk. 4, træder i kraft den 1. maj 2001.

I lov nr. 248 af 6. april 2001 fastsættes i § 5, stk. 1, at de ændringer, der angår § 3, stk. 3, § 11, stk. 1-4, bortset fra stk. 1, nr. 1, litra c, § 17, stk. 1, § 18, stk. 1, § 23, nr. 3, § 27, § 29, § 30, § 33, § 40 a, § 41 a, stk. 1, og § 41 b, træder i kraft den 1. maj 2001. I § 5, stk. 2, fastsættes, at de ændringer, der angår § 11, stk. 1, nr. 1, litra c, og § 16 træder i kraft den 1. august 2003. I § 5, stk. 3, fastsættes, at ændringen, der angår § 17, stk. 1, 2. pkt., træder i kraft den 1. august 2001.

I lov nr. 286 af 25. april 2001 fastsættes i § 3, at ændringen, der angår § 22 a, træder i kraft den 15. maj 2001 og har virkning for afgørelse om tildeling af tilskud, der træffes den 15. maj 2001 eller senere.

I lov nr. 145 af 25. marts 2002 fastsættes i § 78, at den ændring, der angår § 27, stk. 1, træder i kraft den 1. januar 2003.

I lov nr. 275 af 8. maj 2002 fastsættes i § 6, stk. 1, at de ændringer, der angår § 11, stk. 4 – 6, træder i kraft den 1. januar 2003, og de ændringer, der angår § 18, stk. 5, § 19 stk. 1, 5. pkt., og § 19, stk. 2, træder i kraft den 1. august 2002.

I lov nr. 412 af 6. juni 2002 fastsættes i § 3, stk. 1, at den ændring, der angår § 3, stk. 3, træder i kraft den 1. august 2002.

I lov nr. 413 af 6. juni 2002 fastsættes i § 2, stk. 1, at de ændringer, der angår § 1, stk. 1, § 6, stk. 1, § 9, stk. 2, og 4 – 10, § 18, stk. 7, § 21 c, § 24, stk. 3, § 33, § 35, stk. 1 – 3, træder i kraft den 1. august 2002.

I lovens § 2, stk. 2, fastsættes, at kravet til skolen i § 1, stk. 1, 2. pkt., og kravet til skolens leder i § 6, stk. 1, 2. pkt., senest skal være opfyldt den 1. august 2003.

I lovens § 2, stk. 3, fastsættes, at tilsynet efter § 9, stk. 2, 1. og 2. pkt., med skolens samlede undervisningstilbud samt med, at undervisningssproget er dansk, senest skal være iværksat den 1. november 2002.

I lov nr. 287 af 23. april 2003 fastsættes i § 5, stk. 1, at de ændringer, der angår § 5, stk. 1, § 11, stk. 3, § 12, stk. 2 og 3, § 17, stk. 3, § 18, stk. 1 og 2, § 20 b, § 24, stk. 4, § 37, stk. 5, og § 40, træder i kraft den 1. maj 2003.

I lov nr. 299 af 30. april 2003 fastsættes i § 13, at den ændring, der angår § 3, stk. 5, træder i kraft den 1. august 2004.

I lov nr. 418 af 10. juni 2003 fastsættes i § 24, stk. 1, at den ændring, der angår § 22 a, træder i kraft den 1. juli 2003.

I lov nr. 1226 af 27. december 2003 fastsættes i § 4, at den ændring, der angår § 17 a, træder i kraft den 1. januar 2004.

I lov nr. 291 af 29. april 2004 fastsættes i § 2, at de ændringer, der angår § 36 a og § 36 b, træder i kraft den 1. maj 2004.

I lov nr. 361 af 19. maj 2004 fastsættes i § 9, at de ændringer, der angår § 20 c og § 24, stk. 1, træder i kraft den 1. juli 2004.

I lov nr. 478 af 9. juni 2004 fastsættes i § 2, at de ændringer, der angår § 1, stk. 1, § 9, stk. 1 og 6, § 9 b, § 10, stk. 1, § 15 a, § 23, § 28, stk. 2, § 33, stk. 2, § 37, stk. 1 og 3, træder i kraft den 1. august 2004.

I lov 336 af 18. maj 2005 fastsættes i § 2, stk. 1, at de ændringer, der angår § 1, stk. 1 og 2, § 5, stk. 8 og 9, § 9, stk. 1, 2, og 3, nr. 3-7, og § 9, stk. 4, 5 og 9, træder i kraft den 1. august 2005.

I lovens § 2, stk. 2, fastsættes, at bestemmelsen i § 17, stk. 1, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 1. januar 2005. (Bekendtgørelsen i Lovtidende fandt sted den 20. maj 2005)

I lovens § 2, stk. 3, fastsættes, at kravene til en skoles bestyrelsesmedlemmer i § 5, stk. 5, 2. pkt., kravene til en skoles lærere i § 6 a, og kravene til en skoles tilsynsførende i § 9, stk. 3, nr. 1 og 2, senest skal være opfyldt den 1. august 2006, hvis de pågældende er bestyrelsesmedlemmer, lærere og tilsynsførende ved skolen den 31. juli 2005.

I lovens § 2, stk. 4, fastsættes, at kravene om slutmål, delmål og undervisningsplaner i § 1 a, for så vidt angår undervisningen i dansk, regning/matematik og engelsk, senest skal være opfyldt den 1. august 2006, for nyoprettede skoler dog den 1. januar 2007. Kravene om slutmål, delmål og undervisningsplaner i § 1 a, for så vidt angår undervisningen i geografi, biologi og fysik/kemi, skal senest være opfyldt den 1. august 2007, for nyoprettede skoler dog den 1. januar 2008. Kravene om slutmål og undervisningsplaner i § 1 a for skolens øvrige undervisning skal senest være opfyldt den 1. august 2008, for nyoprettede skoler dog den 1. januar 2009. Kravene om evaluering og opfølgingsplan i § 1 b og § 1 c skal senest være opfyldt den 1. august 2008.

Undervisningsministeriet, den 27. juni 2005

Bertel Haarder

/Hanne Traberg

Redaktionelle noter

De ændringer, der følger af § 4 i lov nr. 592 af 24. juni 2005, er ikke indarbejdet i lovbekendtgørelsen.

Lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Forenkling af bestemmelser om tilskud)

LOV nr 1426 af 21/12/2005 (Gældende)

Senere ændringer til forskriften

Forskriftens fulde tekst

Lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Forenkling af bestemmelser om tilskud)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 665 af 27. juni 2005, som ændret ved § 4 i lov nr. 592 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 2, indsættes efter 3. pkt.:

»Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om valget af den eller de tilsynsførende.«

2. § 10, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Antal årselever ved beregning af grundtilskud, fællesudgiftstilskud og undervisningstilskud, jf. § 11, stk. 4, og antal årselever ved kostafdelinger, jf. § 13, beregnes på samme måde.«

3. I § 11, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) Et særligt tilskud til tyske mindretalsskoler.«

4. § 11, stk. 4 og 5, affattes således:

»Stk. 4. Driftstilskudsbevillingen med fradrag af de særlige tilskud, der er nævnt i stk. 1, opdeles i grundtilskud, fællesudgiftstilskud og undervisningstilskud. På de årlige finanslove fastsættes, hvor stor en del af driftstilskudsbevillingen der afsættes til hver af de tre tilskudsformer.

Stk. 5. Grundtilskud fordeles til hver skole med samme beløb, idet der dog fastlægges et maksimalt beløb pr. årselev. Fællesudgiftstilskud fordeles med en takst pr. årselev for op til et på de årlige finanslove fastsat antal årselever (takst 1) og en anden lavere takst pr. årselev for øvrige årselever (takst 2). Undervisningstilskud fordeles med en takst pr. årselev for elever, der var under 13 år den 5. september året før finansåret (takst 1), og en anden takst pr. årselev for elever, der var over 13 år den 5. september året før finansåret (takst 2). Beløbene og taksterne fastlægges på grundlag af skolens geografiske beliggenhed (regionaliseringsfaktoren). Beløbene og taksterne samt regionaliseringsfaktoren fastsættes på de årlige finanslove.«

5. § 11, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7.

6. I § 19, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 11, stk. 7,« til: »§ 11, stk. 6,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. Inden opdelingen af driftstilskudsbevillingen, jf. § 11, stk. 4, fradrages i årene 2007-2009 beløb til grundskoleafdelingerne ved private gymnasieskoler og til skoler, der i henhold til § 11 vil få reduceret deres driftstilskud med mere end 5 pct. i forhold til tildelingen efter de regler, der gælder i

2006.

Givet på Christiansborg Slot, den 21. december 2005

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

Margrethe R.

/Bertel Haarder

Lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Forenkling af bestemmelser om tilskud)

LOV nr 1426 af 21/12/2005 (Gældende)

Senere ændringer til forskriften

Forskriftens fulde tekst

Lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Forenkling af bestemmelser om tilskud)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 665 af 27. juni 2005, som ændret ved § 4 i lov nr. 592 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 2, indsættes efter 3. pkt.:

»Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om valget af den eller de tilsynsførende.«

2. § 10, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Antal årselever ved beregning af grundtilskud, fællesudgiftstilskud og undervisningstilskud, jf. § 11, stk. 4, og antal årselever ved kostafdelinger, jf. § 13, beregnes på samme måde.«

3. I § 11, stk. 1, indsættes som nr. 3:

»3) Et særligt tilskud til tyske mindretalsskoler.«

4. § 11, stk. 4 og 5, affattes således:

»Stk. 4. Driftstilskudsbevillingen med fradrag af de særlige tilskud, der er nævnt i stk. 1, opdeles i grundtilskud, fællesudgiftstilskud og undervisningstilskud. På de årlige finanslove fastsættes, hvor stor en del af driftstilskudsbevillingen der afsættes til hver af de tre tilskudsformer.

Stk. 5. Grundtilskud fordeles til hver skole med samme beløb, idet der dog fastlægges et maksimalt beløb pr. årselev. Fællesudgiftstilskud fordeles med en takst pr. årselev for op til et på de årlige finanslove fastsat antal årselever (takst 1) og en anden lavere takst pr. årselev for øvrige årselever (takst 2). Undervisningstilskud fordeles med en takst pr. årselev for elever, der var under 13 år den 5. september året før finansåret (takst 1), og en anden takst pr. årselev for elever, der var over 13 år den 5. september året før finansåret (takst 2). Beløbene og taksterne fastlægges på grundlag af skolens geografiske beliggenhed (regionaliseringsfaktoren). Beløbene og taksterne samt regionaliseringsfaktoren fastsættes på de årlige finanslove.«

5. § 11, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 6 og 7.

6. I § 19, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 11, stk. 7,« til: »§ 11, stk. 6,«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. Inden opdelingen af driftstilskudsbevillingen, jf. § 11, stk. 4, fradrages i årene 2007-2009 beløb til grundskoleafdelingerne ved private gymnasieskoler og til skoler, der i henhold til § 11 vil få reduceret deres driftstilskud med mere end 5 pct. i forhold til tildelingen efter de regler, der gælder i

2006.

Givet på Christiansborg Slot, den 21. december 2005

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

Margrethe R.

/Bertel Haarder

Lov om erhvervsfremme

LOV nr 602 af 24/06/2005 (Gældende)

Senere ændringer til forskriften

Oversigt (indholdsfortegnelse)

Kapitel 1	Formål
Kapitel 2	Økonomi- og erhvervsministerens beføjelser
Kapitel 3	Danmarks Vækstråd
Kapitel 4	Regioner
Kapitel 5	Regionale vækstfora
Kapitel 6	Kommunerne
Kapitel 7	Akkreditering og metrologi
Kapitel 8	Industrisamarbejder
Kapitel 9	Regnskaber, sanktioner og straffebestemmelser
Kapitel 10	Ikrafttrædelsesbestemmelser

Forskriftens fulde tekst

Lov om erhvervsfremme

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Formål

- § 1. Formålet med denne lov er at styrke udviklingen i dansk erhvervsliv gennem fremme af konkurrenceevne og globalisering ved anvendelse af foranstaltninger, der sigter mod
- 1) at forbedre og udbygge rammerne for virksomhedernes vækst, internationale samarbejde og samhandel,
 - 2) at fremme tilpasningen i erhvervsstrukturen til konkurrenceforhold, miljøforhold og den samfundsmæssige udvikling i øvrigt,
 - 3) at fremme den regionale erhvervsudvikling og beskæftigelse,
 - 4) at styrke de offentlige myndigheders samarbejde om erhvervsudvikling og
 - 5) at udvikle samarbejdet mellem offentlige myndigheder og de private erhverv om erhvervsudvikling.

Kapitel 2

Økonomi- og erhvervsministerens beføjelser

§ 2. Inden for de bevillinger, der afsættes på de årlige finanslove, kan økonomi- og erhvervsministeren til opfyldelse af lovens formål iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter, herunder bl.a.

- 1) analyser og evalueringer af erhvervspolitisk relevans, herunder vedrørende potentielle indsatsområder og eksisterende initiativer, samt regionale, nationale og internationale rammevilkår,

- 2) rådgivning om erhvervsudvikling, herunder om udvikling af såvel den nationale som den regionale og lokale erhvervsstruktur,
- 3) rådgivning om danske erhvervspolitiske interesser i forbindelse med forhandlinger om og implementering af internationale vilkår for erhvervslivet og om dansk erhvervslivs udfordringer i forbindelse med globaliseringen,
- 4) aktiviteter til fremme af udviklingen af nye samarbejdsformer, herunder offentlig-privat samarbejde og samarbejde mellem virksomheder, organisationsudvikling og udnyttelse af ledelsesmæssig og markeds-mæssig viden,
- 5) aktiviteter til fremme af etablering af nye virksomheder,
- 6) aktiviteter til fremme af virksomhedernes opbygning af kompetence til design, markedsføring og eksport,
- 7) aktiviteter til fremme af regional erhvervsudvikling og
- 8) aktiviteter til fremme af akkreditering og metrologi.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan yde hel eller delvis finansiering og tilbyde andre økonomiske incitamenter til aktiviteter, der iværksættes inden for lovens formål. Finansieringen kan udbetales forskudsvis med vilkår om, at aktiviteternes endelige afregning efterfølgende kan godkendes.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler for tilbagebetaling af den ydede finansiering.

§ 3. Økonomi- og erhvervsministeren udsteder nærmere regler om gennemførelse af de af ministeren iværksatte erhvervsfremmeaktiviteter.

Stk. 2. For aktiviteter, der iværksættes efter denne lov, kan økonomi- og erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om administration, herunder om behandling af ansøgninger om medfinansiering til offentlige myndigheder, organisationer, institutter, virksomheder og enkeltpersoner m.v., regler om godkendelse, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn og regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af EU's informationsprocedure for tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

§ 4. Økonomi- og erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser til Erhvervs- og Byggestyrelsen, jf. dog stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. For erhvervsfremmeaktiviteter, som er iværksat i henhold til denne lov, og som af økonomi- og erhvervsministeren er henlagt til administration i Erhvervs- og Byggestyrelsen, kan ministeren bestemme, at Erhvervs- og Byggestyrelsen i nærmere bestemt omfang kan henlægge opgaver ved administrationen af konkrete aktiviteter til anden offentlig myndighed eller privat institution.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen administrerer initiativer iværksat efter § 2, stk. 1, nr. 8, herunder regler udstedt i medfør af § 14, stk. 1, og § 15, stk. 1.

Stk. 4. Det Tekniske Sikkerhedsråd, som nedsættes i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver økonomi- og erhvervsministeren om fastsættelse af regler vedrørende metrologi og akkreditering. Det Tekniske Sikkerhedsråd rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed på metrologi- og akkrediteringsområdet.

Kapitel 3

Danmarks Vækstråd

§ 5. Til fremme af lovens formål nedsætter økonomi- og erhvervsministeren Danmarks Vækstråd.

Stk. 2. Til behandling af ansøgninger om medfinansiering kan økonomi- og erhvervsministeren nedsætte et bevillingsudvalg under Danmarks Vækstråd.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for Danmarks Vækstråd, herunder for kredsen af indstillingsberettigede aktører, samt inden for hvilke områder rådet selv kan igangsætte aktiviteter eller henlægge opgaver til opfølgning herpå til Erhvervs- og Byggestyrelsen,

og for bevillingsudvalget, herunder om udvalgets virke, sammensætning og forretningsorden.

§ 6. Danmarks Vækstråd har til opgave at

- 1) rådgive økonomi- og erhvervsministeren om udformningen af den nationale vækstpolitik,
- 2) udtale sig som høringspart om statslige initiativer, der vedrører den regionale erhvervsudvikling,
- 3) iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter inden for de indsatsområder, som er prioriteret i den nationale vækstpolitik, herunder f.eks. medfinansiere erhvervsudviklingsaktiviteter efter indstilling fra regionale vækstfora, og
- 4) rådgive økonomi- og erhvervsministeren om udvikling af og opfølgning på nationale strukturfondsfinansierede programmer og herunder udtale sig om de regionale erhvervsudviklingsstrategier.

§ 7. Danmarks Vækstråd består af en formand og 19 medlemmer, som udpeges af økonomi- og erhvervsministeren. Der udpeges tillige suppleanter.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne til Danmarks Vækstråd udpeges således:

- 1) Formanden og 3 medlemmer udpeges personligt af økonomi- og erhvervsministeren,
- 2) 5 medlemmer, som skal være formænd for regionale vækstfora, én fra hver region, udpeges efter indstilling fra de regionale vækstfora,
- 3) 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra de kommunale parter,
- 4) 7 medlemmer udpeges efter indstilling fra arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer, og
- 5) 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra lønmodtagerorganisationer.

Stk. 3. Formanden, medlemmerne og suppleanterne udpeges for op til 4 år ad gangen.

Stk. 4. Danmarks Vækstråd fastlægger selv sin forretningsorden, som skal godkendes af økonomi- og erhvervsministeren. Afgørelser træffes ved simpelt flertal. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 5. Danmarks Vækstråds afgørelser, jf. § 6, nr. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 4

Regioner

§ 8. Regionsrådet varetager den regionale erhvervsudvikling. Hertil nedsætter regionsrådet et eller to vækstfora. Regionsrådet træffer beslutning om antal vækstfora og deres geografiske afgrænsning efter høring af regionens kommuner og erhvervsorganisationer. Regionsrådet er forpligtet til at følge en indstilling, som støttes af mindst 2/3 af kommunerne i regionen. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at give Bornholms Kommune tilladelse til at nedsætte et selvstændigt vækstforum og stille sekretariatsbetjening til rådighed herfor.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at give regionsråd tilladelse til, at der oprettes flere end to vækstfora i regionen.

Stk. 3. Kommuner indgår i et vækstforum nedsat af regionsrådet i den region, kommunen geografisk er en del af, jf. dog stk. 1, sidste pkt.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at give tilladelse til, at kommuner herudover kan være repræsenteret i et vækstforum, der er etableret i naboregionen.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at give tilladelse til, at to regionsråd kan oprette et fælles vækstforum. Forud for ansøgning herom skal regionsrådene høre kommunerne og øvrige relevante aktører i begge regioner.

Stk. 6. Regionsrådet udpeger efter inddragelse af vækstforummets medlemmer vækstforummets formand blandt vækstforummets medlemmer.

Stk. 7. Regionsrådet stiller sekretariat til rådighed for vækstforummet.

Stk. 8. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om regioners samarbejde med tilgrænsende landes myndigheder og organisationer samt om nedsættelse af organer til varetagelse heraf og om disse organers sammensætning.

§ 9. Regionsrådet kan efter indstilling fra vækstfora medfinansiere aktiviteter til fremme af regional erhvervsudvikling inden for

- 1) innovation, videndeling og videnopbygning,
- 2) anvendelse af ny teknologi,
- 3) etablering og udvikling af nye virksomheder,
- 4) udvikling af menneskelige ressourcer, herunder udvikling af regionale kompetencer,
- 5) vækst og udvikling i turismeerhvervet og
- 6) udviklingsaktiviteter i yderområderne.

Stk. 2. Regionsrådet kan acceptere eller afvise indstillinger fra vækstfora om udviklingsmidlernes anvendelse.

Stk. 3. Regionen kan efter indstilling fra vækstfora deltage i regionale grænseoverskridende erhvervsudviklingsmæssige samarbejder, som geografien naturligt begrunder. De relevante aktører inddrages i dette arbejde.

Stk. 4. De erhvervsudviklingsaktiviteter, som iværksættes af regionen, jf. stk. 1, skal være til gavn for en åben kreds af erhvervslivet i de pågældende regioner.

Stk. 5. De i stk. 1 omhandlede erhvervsudviklingsaktiviteter skal iværksættes i regi af selvstændige juridiske enheder. Efter indstilling fra vækstfora vil økonomi- og erhvervsministeren kunne godkende, at medlemmer af regionsrådet deltager i bestyrelser for de selvstændige juridiske enheder. Regionen administrerer anvendelsen af regionens egne erhvervsudviklingsmidler.

Stk. 6. De i stk. 1 omhandlede erhvervsudviklingsaktiviteter må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv, herunder må der ikke ydes direkte finansiel støtte til enkelte erhvervsvirksomheder.

Kapitel 5

Regionale vækstfora

§ 10. De regionale vækstfora har til opgave

- 1) inden for de nationale rammer at udarbejde en regional erhvervsudviklingsstrategi for regionen eller den del heraf, som det enkelte vækstforum dækker, med udgangspunkt i områdets rammevilkår og erhvervsspecialisering og med fokus på yderområderne,
- 2) at overvåge de regionale og lokale vækstvilkår og
- 3) inden for den fastlagte erhvervsudviklingsstrategi at udvikle og afgive indstilling om medfinansiering af regionale erhvervsudviklingsaktiviteter, jf. stk. 3.

Stk. 2. De i stk. 1, nr. 1, omhandlede erhvervsudviklingsstrategier udgør en del af grundlaget for regionernes udviklingsplaner.

Stk. 3. Vækstfora afgiver indstilling, inden for de organisatoriske rammer som anden lovgivning og strukturfondsfinansierede programmer fastlægger, til staten om anvendelse af social- og regionalfondsmidler og til regionen om anvendelse af regionale udviklingsmidler til erhvervsformål, jf. § 9.

Stk. 4. Myndighederne, til hvem vækstfora afgiver indstilling om anvendelsen af midler, påser, at indstillingerne er i overensstemmelse med gældende lovgivning.

§ 11. De regionale vækstfora består af 20 medlemmer, der udpeges af regionsrådet. Et vækstforum sammensættes således:

- 1) 3 medlemmer udpeges på regionsrådets eget initiativ,
- 2) 6 medlemmer udpeges efter indstilling af kommunalbestyrelserne i regionen, hvoraf mindst 1 medlem skal repræsentere yderområderne,
- 3) 6 medlemmer fra erhvervslivet udpeges efter indstilling fra erhvervsorganisationer udvalgt af regionsrådet,
- 4) 3 medlemmer fra viden- og uddannelsesinstitutioner udpeges på regionsrådets initiativ, og
- 5) 2 medlemmer, som repræsenterer henholdsvis arbejdsgivere og lønmodtagere, udpeges efter indstilling fra henholdsvis arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer.

Stk. 2. Det enkelte regionale vækstforum fastlægger selv sin forretningsorden. Afgørelser træffes ved simpelt flertal. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om udpegning af yderligere medlemmer til et vækstforum.

Kapitel 6

Kommunerne

§ 12. Kommunerne kan gennemføre og finansiere erhvervsserviceaktiviteter over for en åben kreds af iværksættere og virksomheder.

Stk. 2. Den kommunale erhvervsservice kan bestå af information og vejledning om start, drift og udvikling af virksomhed samt virksomhedsoverdragelse. Endvidere kan afholdes netværksmøder, kurser og lignende kollektive arrangementer. Ydelserne må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til den rådgivning og de andre aktiviteter, der tilbydes af private rådgivere og kursusudbydere.

Stk. 3. Kommunerne kan drive erhvervsservice som en del af kommunens forvaltning eller i regi af selvstændige juridiske enheder.

§ 13. Kommunerne kan iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter, bl.a. inden for

- 1) innovation, videndeling og videnopbygning,
- 2) anvendelse af ny teknologi,
- 3) etablering og udvikling af nye virksomheder,
- 4) udvikling af menneskelige ressourcer, herunder udvikling af regionale kompetencer,
- 5) vækst og udvikling i turismeerhvervet og
- 6) udviklingsaktiviteter i yderområderne.

Stk. 2. Aktiviteterne skal iværksættes i overensstemmelse med § 9, stk. 4 og 6. Aktiviteterne kan gennemføres i regi af selvstændige juridiske enheder.

Kapitel 7

Akkreditering og metrologi

§ 14. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fastsætter inden for rammerne af § 2, stk. 1, nr. 8, regler om akkreditering af laboratorier til prøvning og kalibrering samt af virksomheder til certificering, inspektion, attestering og miljøverifikation. Det kan herunder bestemmes, at laboratorier og virksomheder i udlandet kan akkrediteres ved særskilt kontrakt. Endvidere kan det bestemmes, at akkrediteringsorganet, jf. stk. 4, kan påtage sig godkendelsesopgaver m.v. for andre myndigheder, institutioner og virksomheder.

Stk. 2. Såfremt en akkreditering tilbagekaldes, kan afgørelsen af den, den vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Begæringen har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer anden afgørelse.

Stk. 3. Begæring efter stk. 2 skal fremsættes over for Sikkerhedsstyrelsen eller den private organisation, som efter bemyndigelse, jf. stk. 4, har truffet afgørelse i den pågældende sag.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger hertil, kan henlægge administrationen af de i stk. 1 og 2 nævnte opgaver helt eller delvis til anden offentlig myndighed eller privat organisation. Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger hertil, indgår i så tilfælde nødvendige aftaler herom.

Stk. 5. Henlægger Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger hertil, opgaver som nævnt i stk. 4 til en privat organisation, finder forvaltningsloven anvendelse for organisationens virksomhed.

Stk. 6. Henlæggelse efter stk. 4 skal fremgå af de regler, økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, udsteder i medfør af stk. 1.

§ 15. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, fastsætter inden for rammerne af § 2, stk. 1, nr. 8, regler om metrologi, dvs. hvilke måleenheder der finder anvendelse, regler om etablering og vedligeholdelse af primær- og referencenormaler, regler om måleteknik, måleinstrumenter og deres anvendelse samt om måleteknisk kontrol. Der kan herunder foreskrives anmeldelsespligt for ibrugværende måleinstrumenter. Endvidere fastsætter økonomi- og erhvervsministeren regler om, hvilke varer der skal sælges i bestemte enheder i henseende til mål

eller vægt, herunder regler om klassificering, sortering og lign.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger hertil, udpeger primærlaboratorier og nationale referencelaboratorier til at etablere og vedligeholde primær- og referencenormaler inden for afgrænsede metrologiske felter.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger hertil, har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at varetage hvervet med måleteknisk kontrol.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger hertil, kan henlægge administrationen af de i stk. 1 og 2 nævnte opgaver helt eller delvis til anden offentlig myndighed eller privat organisation. Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger hertil, indgår i så tilfælde nødvendige aftaler herom.

Stk. 5. Henlægger Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger hertil, opgaver som nævnt i stk. 4 til en privat organisation, finder forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen anvendelse for organisationens virksomhed.

Stk. 6. Henlæggelse efter stk. 4 skal fremgå af de regler, økonomi- og erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, udsteder i medfør af stk. 1.

§ 16. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyrer til dækning af udgifterne ved administration af loven.

Stk. 2. Henlægger Sikkerhedsstyrelsen administrationen af de i § 14, stk. 1, 1. og 2. pkt., nævnte opgaver til en privat organisation, jf. § 14, stk. 4, kan denne for driftsopgaverne i forbindelse med levering af akkrediteringsydelser beregne sig en kommercielt baseret betaling. Rammerne for fastsættelsen af den kommercielle betaling skal dog aftales mellem styrelsen og den private organisation.

Stk. 3. Ved driftsopgaver som nævnt i stk. 2 forstås akkreditering af laboratorier til prøvning og kalibrering samt akkreditering af virksomheder til certificering, inspektion, attestering og miljøverifikation både i Danmark og udlandet, jf. § 14, stk. 1, 1. og 2. pkt.

§ 17. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Økonomi- og erhvervsministeren kan dog beslutte, at styrelsens afgørelser kan indbringes for Klagenævnet for Udbud, når der er tale om afslag på eller begrænsning af ansøgt akkreditering, suspendering eller begrænsning af givet akkreditering og afgørelser om sletning i register over laboratorier, der udfører laboratoriearbejde i henhold til principperne om god laboratoriepraksis (GLP).

Stk. 2. Henlægger Sikkerhedsstyrelsen sine beføjelser efter § 14, stk. 1, jf. § 14, stk. 4, eller efter § 15, stk. 1 og 2, jf. § 15, stk. 4, til en privat organisation, kan afgørelser truffet af den private organisation indbringes for styrelsen. Økonomi- og erhvervsministeren kan dog bestemme, at afgørelser om akkreditering efter § 14, stk. 1, truffet af en privat organisation kan indbringes for Klagenævnet for Udbud, når der er tale om afslag på eller begrænsning af ansøgt akkreditering, suspendering eller begrænsning af givet akkreditering og afgørelser om sletning i register over laboratorier, der udfører laboratoriearbejde i henhold til principperne om god laboratoriepraksis (GLP).

Kapitel 8

Industrisamarbejder

§ 18. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om industrisamarbejde mellem udenlandske leverandører og danske virksomheder i forbindelse med Danmarks indkøb af forsvarsmateriel.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan pålægge berørte danske virksomheder at afgive de oplysninger om industrisamarbejdsaftalernes gennemførelse og opfyldelse, der er nødvendige for at føre kontrol med overholdelse af reglerne om industrisamarbejde.

Kapitel 9

Regnskaber, sanktioner og straffebestemmelser

§ 19. Økonomi- og erhvervsministeren kan fra personer og virksomheder, der ydes midler til efter denne lov, kræve alle oplysninger og regnskaber, som skønnes nødvendige for administrationen m.v. Regnskaber omfatter årsregnskaber med eventuelle koncernregnskaber og ledelsesberetninger, periode- og delregnskaber samt relevant regnskabsmateriale, herunder bogføringsmateriale, ledelsens protokoller og lignende materiale, revisors protokoller og beretninger m.v. samt andet materiale og oplysninger, som skønnes af betydning for udførelsen af kontrol og tilsyn.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter aftale med finansministeren bemyndige en styrelse til at træffe afgørelser efter nærmere fastsatte regler i forbindelse med administrationen af midler bevilget efter denne lov.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan mod behørig legitimation uden retskendelse til brug for den i stk. 1 nævnte administration m.v.

- 1) få adgang til en virksomheds eller sammenslutnings lokaler og transportmidler og
- 2) på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.

§ 20. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan med tillæg af renter og omkostninger efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven inddrive tilgodehavender, herunder ved udpantning og lønindeholdelse, som staten i forbindelse med finansiering af de i § 2 nævnte aktiviteter måtte få hos individuelle personer her i landet.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for inddrivelse af statskassens tilgodehavender, der hidrører fra indfrieede statsgarantier samt misligholdte statslån og tilskud i henhold til denne lov, i henhold til den tidligere lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 992 af 8. december 2003 med senere ændringer, i henhold til lov nr. 221 af 13. april 1988 om egnsudvikling og den tidligere egnsudviklingslovgivning samt i henhold til lov nr. 211 af 28. maj 1975 om lån til håndværk og mindre industri med senere ændringer.

§ 21. Op til 20 pct. af den finansiering, der er bevilget i henhold til § 2, § 6, nr. 3, eller bevilget af et af økonomi- og erhvervsministeren i medfør af § 5, stk. 2, nedsat bevillingsudvalg, kan tilbageholdes og anvendes til modregning med bevillingsmodtagers eventuelle restancer til det offentlige.

§ 22. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der i forbindelse med en ansøgning og bevilling heraf, herunder om medfinansiering og tilskud m.v.,

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller
- 2) fortier oplysninger af betydning for en sags afgørelse.

Stk. 2. Den, der undlader at efterkomme pålæg efter § 18, stk. 2, kan straffes med bøde.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. I regler, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Kapitel 10

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 23. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter. Ministeren bemyndiges samtidig til at ophæve lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 992 af 8. december 2003 med senere ændringer, og lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. marts 1996 med senere ændringer.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om særlige overgangsordninger for berørte medarbejdere, institutioner og disses opgaver på erhvervsområdet, herunder for erhvervsservicecentre samt selvstændige juridiske enheder med

erhvervsudviklingsformål, som frem til 2007 medfinansieres af amter.

§ 24. Ansøgninger, der er indsendt i henhold til lov om erhvervsfremme inden denne lovs ikrafttræden, behandles efter hidtil gældende bestemmelser.

Stk. 2. De i henhold til lov om erhvervsfremme udstedte bekendtgørelser og forskrifter samt meddelte tilladelser, godkendelser, akkreditering, bemyndigelser m.v. har fortsat gyldighed, indtil de ændres, tilbagekaldes, udløber eller ophæves i medfør af bestemmelserne i denne lov. Tilsvarende gælder for dispensationer i henhold til § 2, stk. 5, i lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 6. marts 1996 med senere ændringer.

§ 25. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft herfor med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Amalienborg, den 24. juni 2005

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

Margrethe R.

/Bendt Bendtsen

Redaktionelle noter

Følgende forskrift(er) indeholder bestemmelser om ikrafttræden:

[BEK Nr. 1208 af 12/12/2005](#)

Bekendtgørelse af lov om social service

LBK nr 1187 af 07/12/2005 (Gældende)

Senere ændringer til forskriften

Oversigt (indholdsfortegnelse)

<u>Afsnit I</u>	Indledning
<u>Kapitel 1</u>	Formål
<u>Kapitel 2</u>	Rådgivning
<u>Afsnit II</u>	Børn og unge
<u>Kapitel 3</u>	Generelle bestemmelser
<u>Kapitel 4</u>	Dagtilbud til børn
<u>Kapitel 5</u>	Klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge
<u>Kapitel 6</u>	Økonomiske tilskud m.v.
<u>Kapitel 7</u>	Personlig hjælp og ledsagelse
<u>Kapitel 8</u>	Særlig støtte til børn og unge
<u>Kapitel 9</u>	Sagsbehandling ved foranstaltninger for børn og unge
<u>Kapitel 9 a</u>	Tilbud til unge fra 18 til 22 år
<u>Kapitel 10</u>	Private pasningsordninger uden offentlige tilskud
<u>Afsnit III</u>	Voksne
<u>Kapitel 11</u>	Almene tilbud
<u>Kapitel 12</u>	Formål m.v.
<u>Kapitel 13</u>	Rådgivning
<u>Kapitel 14</u>	Personlig hjælp, omsorg og pleje m.v.
<u>Kapitel 15</u>	Dækning af nødvendige merudgifter
<u>Kapitel 16</u>	Behandling m.v.
<u>Kapitel 17</u>	Beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud
<u>Kapitel 18</u>	Botilbud
<u>Afsnit IV</u>	Hjælpe midler m.v.
<u>Kapitel 19</u>	Hjælpe midler, boligindretning og befordring
<u>Kapitel 19 a</u>	Pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom
<u>Kapitel 20</u>	Pasning af døende
<u>Afsnit V</u>	Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten
<u>Kapitel 21</u>	Magtanvendelse
<u>Afsnit VI</u>	Administration m.v.
<u>Kapitel 22</u>	Sagsbehandling og brugerindflydelse
<u>Kapitel 23</u>	Straffebestemmelser
<u>Kapitel 24</u>	Betaling, tilbagebetaling og eftergivelse m.v.
<u>Kapitel 24 a</u>	Ophør af udbetaling af ydelser i visse særlige tilfælde

<u>Kapitel 25</u>	Klage og domstolsprøvelse
<u>Kapitel 26</u>	Refusion og finansiering
<u>Kapitel 27</u>	Forsøgsbestemmelser
<u>Kapitel 28</u>	Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

Forskriftens fulde tekst

Bekendtgørelse af lov om social service

Herved bekendtgøres lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 906 af 26. september 2005, med de ændringer, der følger af lov nr. 1442 af 22. december 2004. § 189 i lov nr. 573 af 24. juni 2005 ophæver lov om social service den 1. januar 2007.

Afsnit I

Indledning

Kapitel 1

Formål

§ 1. Formålet med denne lov er

- 1) at tilbyde rådgivning og støtte for at forebygge sociale problemer,
- 2) at tilbyde en række almene serviceydelser, der også kan have et forebyggende sigte, og
- 3) at tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Stk. 2. Formålet med hjælpen efter denne lov er at fremme den enkeltes mulighed for at klare sig selv eller at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten.

Stk. 3. Hjælpen efter denne lov bygger på den enkeltes ansvar for sig selv og sin familie. Hjælpen tilrettelægges ud fra den enkelte persons behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte.

Lovens område

§ 2. Enhver, der opholder sig lovligt her i landet, har ret til hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om betingelserne for i særlige tilfælde at få hjælp efter denne lov under midlertidige ophold i udlandet.

Stk. 3. Der kan ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives kommunen og amtskommunen mulighed for at yde hjælp til behandling eller pleje m.v. af længere varighed her i landet til personer, som har særlig tilknytning til landet, men som på ansøgningstidspunktet ikke har ophold her i landet. Det samme gælder til herboende personers behandling eller pleje m.v., når de tager ophold i et andet land, hvortil de pågældende har særlig tilknytning.

Kapitel 2

Rådgivning

§ 3. Kommunen sørger for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning. Formålet med rådgivningen er at forebygge sociale problemer og at hjælpe borgeren over øjeblikkelige vanskeligheder og på længere sigt sætte denne i stand til at løse opståede problemer ved egen hjælp. Rådgivning skal kunne gives som et anonymt og åbent tilbud. Rådgivningen kan gives særskilt eller i forbindelse med anden hjælp efter denne eller anden lovgivning.

Stk. 2. Kommunen skal i forbindelse med rådgivningen være opmærksom på, om den enkelte har behov for anden form for hjælp efter denne eller anden lovgivning.

Afsnit II

Børn og unge

Kapitel 3

Generelle bestemmelser

§ 4. Kommunen og amtskommunen sørger for, at de opgaver og tilbud, der omfatter børn, unge og deres familier, udføres i samarbejde med forældrene og på en sådan måde, at det fremmer børns og unges udvikling, trivsel og selvstændighed. Dette gælder både ved udførelsen af det generelle og forebyggende arbejde og ved den målrettede indsats over for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet særligt behov for støtte.

Stk. 2. Kommunen skal udarbejde en sammenhængende børnepolitik, der har til formål at sikre sammenhængen mellem det generelle og forebyggende arbejde og den målrettede indsats over for børn og unge med behov for særlig støtte. Den sammenhængende børnepolitik skal udformes skriftligt, vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres.

Stk. 3. Kommunen og amtskommunen sørger for, at den indsats, der iværksættes efter denne lov over for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet særligt behov for støtte, sættes i sammenhæng med den indsats, der iværksættes over for de samme børn og unge efter anden lovgivning.

Rådgivning

§ 5. Kommunen sørger for, at forældre med børn og unge eller andre, der faktisk sørger for et barn eller en ung, kan få en gratis familieorienteret rådgivning til løsning af vanskeligheder i familien. Kommunen er forpligtet til ved opsøgende arbejde at tilbyde denne rådgivning til enhver, som på grund af særlige forhold må antages at have behov for det.

Stk. 2. Såvel forældre som børn og unge, der alene søger rådgivning, skal kunne modtage denne anonymt og som et åbent tilbud.

Tilsyn

§ 6. Kommunen fører tilsyn med de forhold, hvorunder børn og unge under 18 år i kommunen lever, jf. § 33.

Kapitel 4

Dagtilbud til børn

§ 7. Kommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser i dagtilbud til børn, jf. dog § 16, med henblik på at give pædagogiske, sociale og pasningsmæssige tilbud. Kommunen har det overordnede ansvar for dagtilbudene.

Stk. 2. Dagtilbuddene kan etableres som daginstitutioner, dagpleje, puljeordninger og privatinstitutioner. Tilrettelæggelse af dagtilbudene skal fastlægges i overensstemmelse med § 4.

Stk. 3. Private leverandører kan oprette og drive dagtilbud som selvejende institution efter § 9, puljeordning efter § 11 eller privatinstitution efter § 11 a.

Formål

§ 8. Kommunen fastsætter mål og rammer for dagtilbudenes arbejde som en integreret del både af kommunens samlede generelle tilbud til børn og af den forebyggende og støttende indsats over for børn, herunder børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med andet behov for støtte.

Stk. 2. Dagtilbudene skal i samarbejde med forældrene give børn omsorg og støtte det enkelte barns tilegnelse og udvikling af sociale og almene færdigheder med henblik på at styrke det enkelte barns alsidige udvikling og selvværd og at bidrage til, at børn får en god og tryk opvækst.

Stk. 3. Dagtilbudene skal give muligheder for oplevelser og aktiviteter, der bidrager til at stimulere barnets fantasi, kreativitet og sproglige udvikling, samt give barnet rum til at lege og lære og til

fysisk udfoldelse, samvær og mulighed for udforskning af omgivelserne.

Stk. 4. Dagtilbudene skal give børn mulighed for medbestemmelse og medansvar og som led heri bidrage til at udvikle børns selvstændighed og evner til at indgå i forpligtende fællesskaber.

Stk. 5. Dagtilbudene skal medvirke til at give børn forståelse for kulturelle værdier og for spillet med naturen.

Stk. 6. Dagtilbuddene skal medvirke til og understøtte børns demokratiforståelse og integration i og samhørighed med det danske samfund.

§ 8 a. Det enkelte dagtilbud skal udarbejde en pædagogisk læreplan for børn i aldersgruppen ½-2 år og aldersgruppen fra 3 år til skolealderen, der giver rum for leg, læring og udvikling. For den kommunale dagpleje udarbejdes læreplanen samlet for alle dagplejehjem tilknyttet den kommunale dagpleje.

Stk. 2. Den pædagogiske læreplan skal med udgangspunkt i sammensætningen af børnegruppen beskrive dagtilbuddets arbejde med mål for læring og indeholde overordnede pædagogiske beskrivelser af relevante mulige aktiviteter og metoder. Herudover skal det beskrives, hvordan udsatte børns læring understøttes. Læringsmålene er fælles overordnede mål for, hvilke kompetencer den pædagogiske læringsproces i dagtilbuddet skal lede frem imod, jf. stk. 1. Socialministeren fastsætter nærmere regler for indhold af og overordnede mål for læring i dagtilbuddene.

Stk. 3. Dagtilbuddets forældrebestyrelse samt kommunalbestyrelsen godkender den pædagogiske læreplan. Læreplanen skal evalueres årligt af forældrebestyrelsen i dagtilbuddet med henblik på eventuel revision.

Daginstitutioner

§ 9. Daginstitutioner kan drives af en eller flere kommuner eller som selvejende institutioner efter aftale med kommunen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen yder et administrationsbidrag til selvejende institutioner med aftale med kommunen, medmindre de selvejende institutioner ikke ønsker at varetage administrationen.

Stk. 3. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter regler om beregning af administrationsbidrag efter stk. 2.

Kommunal dagpleje

§ 10. Kommunen kan tilbyde pladser til børn i kommunal dagpleje etableret i private hjem og andre lokaler i børnenes hjemlige miljø, der forud er godkendt af kommunen til dette formål. Der kan i den enkelte dagpleje modtages op til 5 børn. Varetages dagplejen af flere personer, kan kommunen beslutte, at der i dagplejen kan modtages op til 10 børn.

Stk. 2. Kommunen kan beslutte, at dagplejerens egne børn under 3 år kan indgå i det antal børn, dagplejeren modtager betaling for. Kommunens afgørelse herom kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Puljeordninger

§ 11. Kommunen kan til puljeordninger til børn yde et tilskud pr. barn.

Stk. 2. Kommunen indgår aftale med puljeordningen om drift af ordningen.

Privatinstitutioner

§ 11 a. Kommunalbestyrelsen i den stedlige kommune godkender privatinstitutioner, hvis de lever op til lovgivningen og kommunens betingelser for godkendelse af dagtilbud. Kommunalbestyrelsen fastsætter og offentliggør sine kriterier for godkendelse. Kommunalbestyrelsen kan trække godkendelsen af privatinstitutionen tilbage, hvis privatinstitutionen ikke lever op til de kriterier, institutionen blev godkendt på baggrund af. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte et depositum for ansøgning om godkendelse på 30.000 kr. Beløbet tilbagebetales, når kommunen har truffet afgørelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen yder et driftstilskud pr. barn (ekskl. støttepædagogudgifter), der er optaget i en privatinstitution, svarende til de gennemsnitlige,

budgetterede nettodrifudsudgifter (ekskl. støttepædagogudgifter) pr. barn i et alderssvarende dagtilbud, jf. §§ 9-11, i kommunen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen yder et administrationsbidrag pr. barn, der er optaget i en privatinstitution, svarende til det gennemsnitlige administrationsbidrag pr. barn, kommunen yder til selvejende institutioner, jf. § 9, medmindre privatinstitutionen ikke ønsker at varetage administrationen.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen yder et bygningstilskud pr. barn, der er optaget i en privatinstitution, svarende til det gennemsnitlige bygningstilskud pr. barn i samme aldersgruppe i de selvejende daginstitutioner i kommunen, jf. § 9.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen yder tilskuddene efter stk. 2-4 fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud til brug for dagtilbud og barnet er optaget i privatinstitutionen, og indtil det tidspunkt, hvor børn almindeligvis optages i børnehaveklasse. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte også at yde et tilskud efter dette tidspunkt.

Stk. 6. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter regler om beregning af tilskud efter stk. 2-4, søskende- og fripladstilskud i privatinstitutioner og depositum for ansøgning om godkendelse efter stk. 1 samt regler for det tyske mindretal.

Stk. 7. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Optagelse

§ 12. Kommunen træffer afgørelse om optagelse i et dagtilbud. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Kommunen kan bestemme, at selvejende daginstitutioner efter § 9 og puljeordninger efter § 11 ikke er omfattet af 1. pkt.

Stk. 2. Kommunen fastsætter retningslinjer for optagelse af børn i dagtilbud. Forældre skal have mulighed for at tilkendegive ønsker om optagelse i konkrete dagtilbud.

Stk. 3. Alle børn har adgang til at blive optaget i et dagtilbud. Kommuner uden pasningsgaranti efter § 15 a fastsætter en forventet længste ventetid for optagelse i dagtilbud. Kommunen kan ikke opsigte børn fra et dagtilbud, uden at der tilbydes et andet tilsvarende dagtilbud eller anden relevant foranstaltning.

Stk. 4. Alle børn har adgang til at blive optaget i et dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud fra opholdskommunen til brug for dagtilbud. En kommune kan afvise at optage børn fra andre kommuner, hvis det er begrundet i kapacitetsmæssige årsager, og hvis væsentlige hensyn til børn fra kommunen ellers ville blive tilsidesat. Socialministeren fastsætter nærmere regler om 2. pkt.

Stk. 5. Privatinstitutioner, jf. § 11 a, fastsætter retningslinjer for optagelse af børn i institutionen og træffer selv afgørelse om optagelse. Privatinstitutioner kan ikke afvise at optage børn, medmindre der ikke er plads i institutionen. Kommunen kan ikke anvise plads i privatinstitutioner.

Forældrebestyrelser i kommunale dagtilbud

§ 13. Ved alle kommunale daginstitutioner og den kommunale dagpleje oprettes en bestyrelse med et flertal af valgte forældre, jf. dog § 24 a i lov om folkeskolen. Medarbejderne i dagtilbudene skal være repræsenteret i bestyrelsen. Kommunen kan beslutte, at medarbejderrepræsentanterne skal have stemmeret.

Stk. 2. Forældrebestyrelsen i daginstitutionen fastsætter principper for institutionens arbejde og for anvendelsen af en budgetramme for hver enkelt institution inden for de af kommunen fastsatte mål og rammer. Forældrebestyrelsen har indstillingsret til kommunen i forbindelse med ansættelse af personale i daginstitutionen. Forældrebestyrelsen i den kommunale dagpleje fastsætter overordnede principper for dagplejens arbejde og for anvendelsen af en budgetramme for dagplejen inden for de af kommunen fastsatte mål og rammer.

Stk. 3. Dagtilbudets leder har den administrative og pædagogiske ledelse af tilbudet og er ansvarlig for tilbudets arbejde over for forældrebestyrelsen og kommunen.

Stk. 4. Kommunen kan ikke til en forældrebestyrelse overlade
1) opgaver med at føre tilsyn efter § 16 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og

2) beføjelser, der følger af kommunens bevillings- og arbejdsgiverkompetence.

Stk. 5. Kommunen fastsætter efter indhentet udtalelse fra forældrebestyrelserne vedtægter for styrelsen af de kommunale dagtilbud.

Forældrebestyrelser i selvejende daginstitutioner

§ 14. Ved alle selvejende daginstitutioner for børn skal der oprettes en forældrebestyrelse med et flertal af valgte forældre og med repræsentation af institutionens medarbejdere. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor den selvejende institutions bestyrelse består af et flertal af valgte forældre. Den selvejende daginstitutionens bestyrelse udarbejder efter indhentet udtalelse fra en forældrebestyrelse en vedtægt for styrelsen af institutionen. Vedtægten godkendes af kommunen.

Stk. 2. I selvejende daginstitutioner, hvor der oprettes en forældrebestyrelse, skal det fastlægges i vedtægten, at forældrebestyrelsen fastsætter principper for institutionens arbejde og for anvendelse af en budgetramme for institutionen samt har indstillingsret i forbindelse med ansættelse af personale i institutionen. Forældrebestyrelsen varetager sine opgaver inden for de af kommunen fastsatte mål og rammer og det i vedtægten fastsatte formål og idegrundlag.

Stk. 3. Lederen af den selvejende daginstitution har den administrative og pædagogiske ledelse af institutionen og er ansvarlig for daginstitutionens arbejde over for forældrebestyrelsen og for bestyrelsen for den selvejende institution.

Stk. 4. Begrænsningerne i § 13, stk. 4, om, at visse beføjelser ikke kan overlades til en forældrebestyrelse, gælder også i forhold til en forældrebestyrelse i selvejende daginstitutioner.

Forældreindflydelse i privatinstitutioner

§ 14 a. Kommunalbestyrelsen skal ved godkendelse af privatinstitutioner påse, at forældrene sikres indflydelse svarende til forældreindflydelsen i selvejende daginstitutioner, jf. §§ 9 og 14.

Tilskud til dagtilbud

§ 15. Opholdskommunen giver forældre med børn et tilskud til brug for dagtilbud efter §§ 9-11. Opholdskommunens tilskud svarer til mindst 67 pct. og forældrenes egenbetaling til højst 33 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter ved ophold i dagtilbuddet i opholdskommunen, bortset fra ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse, jf. dog stk. 4-6.

Stk. 2. Ved optagelse i daginstitution i opholdskommunen beregnes tilskud på grundlag af udgifterne ved driften af den enkelte daginstitution eller på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved driften af daginstitutioner af samme type i kommunen. Tilskud for ophold i ordninger efter § 11 beregnes dog på grundlag af udgifterne ved driften af den enkelte ordning, jf. § 144, stk. 3.

Stk. 3. Ved optagelse i kommunal dagpleje i opholdskommunen beregnes tilskud på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved ophold i den kommunale dagpleje.

Stk. 4. Ved optagelse i dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen beregnes opholdskommunens tilskud således, at det svarer til de gennemsnitlige nettodriftsudgifter pr. plads for dagtilbud i opholdskommunen beregnet for den aldersgruppe, som barnet tilhører. Tilskuddet kan dog højst svare til opholdskommunens tilskudsprocent for aldersgruppen beregnet af de budgetterede bruttodriftsudgifter pr. plads i det benyttede dagtilbud i udfører kommunen, jf. dog stk. 5 og 6. Opholdskommunen betaler tilskuddet direkte til udfører kommunen. Forældrene betaler forskellen mellem tilskuddet fra opholdskommunen og bruttodriftsudgiften pr. plads i det benyttede dagtilbud som beregnet i udfører kommunen.

Stk. 5. Opholdskommunen kan, hvis forældre vælger et dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen, beslutte at give et ekstra tilskud til udfører kommunen for enten at reducere udfører kommunens udgifter, reducere egenbetalingen eller begge dele. Opholdskommunen betaler det ekstra tilskud direkte til udfører kommunen.

Stk. 6. Familie- og forbrugerministeren fastsætter nærmere regler om tilskud og egenbetaling efter stk. 1 og 4 samt § 26 og kan herunder bestemme, at tilskuddet skal forhøjes under hensyn til forældrenes økonomiske forhold og børnenes særlige behov for ophold i dagtilbud.

Stk. 7. Tilskud og egenbetaling efter stk. 1 fastsættes for et regnskabsår ad gangen på grundlag af

dagtilbuddenes budgetter. Dette gælder dog ikke for puljeordninger, jf. § 11.

§ 15 a. Kommunen tilbyder forældre pasningsgaranti i dagtilbud efter §§ 9-11.

Stk. 2. Pasningsgarantien indebærer, at kommunen har pligt til at anvise plads i et dagtilbud, jf. §§ 9-11, til alle børn i aldersgruppen over 26 uger og indtil barnets skolestart.

Stk. 3. Hvis kommunen ikke kan anvise en plads i et dagtilbud fra den dato, hvor barnet efter de regler, der er fastsat efter stk. 2 og 5, skal anvises en plads, betragtes det som brud på pasningsgarantien. Kommunen skal herefter med virkning fra det tidspunkt, hvor pladsen skulle være til rådighed, dække udgifterne til privat pasning efter § 26, dog maksimalt kommunens gennemsnitlige bruttodriftsudgifter pr. plads for dagtilbud i kommunen til den pågældende aldersgruppe eller bruttodriftsudgifterne til en dagtilbudsplads efter §§ 9-11 i en anden kommune. Tilskuddet til forældrene ydes indtil det tidspunkt, hvor kommunen kan tilbyde en plads og forældrene er frigjort fra betaling for en anden plads. Kommunen har endvidere pligt til med virkning fra den 1. i den følgende måned efter brud på pasningsgarantien at hæve tilskuddet efter § 15, stk. 1, til mindst 70 pct.

Stk. 4. I ganske særlige og enkeltstående tilfælde, hvor kommunen ikke kan tilbyde en plads inden for fristerne, kan kommunen undlade at forhøje tilskudsprocenten uanset bestemmelsen i stk. 3, 4. pkt., hvis kommunen inden for yderligere 1 måned kan anvise en plads til barnet.

Stk. 5. Familie- og forbrugerministeren fastsætter nærmere regler om pasningsgarantien, herunder om frister for anvisning af plads og tilskud til forældrene efter stk. 3.

Stk. 6. Kommuner, som ved denne lovs ikrafttræden ikke har pasningsgaranti, jf. stk. 1 og 2, skal senest den 1. juli 2005 tilbyde pasningsgaranti til alle børn i aldersgruppen fra 9 måneder og indtil skolestart. Samtidig hermed kan kommunen nedsætte kommunens tilskud for ophold i dagtilbud til mindst 69 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter.

§ 15 b. Kommunen kan beslutte at give mulighed for madordninger i daginstitutioner og puljeordninger efter §§ 9 og 11. Kommunen kan herunder beslutte, at lønudgifter, der medgår til madordninger, kan indregnes i forældrenes betaling. Kommunen skal fastsætte et maksimumbeløb for forældrenes betaling til madordninger.

Stk. 2. Forældrebestyrelsen i det enkelte dagtilbud beslutter, om der skal oprettes en madordning efter stk. 1, og hvordan den skal tilrettelægges. I puljeordninger efter § 11, hvor der ikke er en forældrebestyrelse, træffer puljeordningen beslutningen.

Stk. 3. De enkelte forældre med børn i et dagtilbud med madordning efter stk. 1 beslutter, om de vil benytte madordningen, og betaler den fulde udgift til madordningen.

§ 16. Amtskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige dagtilbud til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem ophold i et af de almindelige dagtilbud, jf. §§ 7 og 8.

Stk. 2. Tilbud efter stk. 1 kan oprettes og drives af en amtskommune, af en kommune efter aftale med amtskommunen eller af en selvejende institution, som amtskommunen indgår aftale med.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om forældrebestyrelser i særlige dagtilbud.

§ 17. Amtskommunen træffer afgørelse om optagelse i et særligt dagtilbud efter indstilling fra opholdskommunen, jf. § 131 b.

§ 18. Tilskud og egenbetaling for opholdet i de særlige dagtilbud beregnes efter regler, der fastsættes af socialministeren.

Kapitel 5

Klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge

§ 19. Kommunen sørger for, at der er de nødvendige klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge, jf. dog § 23.

Stk. 2. Tilbudene skal i samarbejde med de større børn og unge skabe aktiviteter og

samværsformer, der fremmer den enkeltes alsidige udvikling og selvstændighed samt evne til at indgå i et forpligtende fællesskab.

Stk. 3. Tilbudene indgår som led i kommunens generelle fritidstilbud til børn og unge og skal efter kommunens beslutning også kunne rette sit arbejde mod børn og unge med behov for støtte.

Stk. 4. Kommunen fastsætter mål og rammer for tilbudenes arbejde som en integreret del af kommunens samlede fritidsmæssige, forebyggende og støttende indsats over for børn og unge.

Stk. 5. Kommunen fastsætter retningslinjer, der sikrer børn og unge indflydelse på indholdet i det enkelte tilbud. Kommunen kan beslutte, at reglerne om forældrebestyrelser, jf. §§ 13 og 14, finder anvendelse på visse tilbud.

§ 20. Klubber og andre socialpædagogiske fritidstilbud kan oprettes og drives af en eller flere kommuner eller som selvejende institutioner med aftale med kommunen. Kommunen kan til private klubordninger for større børn og unge yde et tilskud pr. barn eller ung.

Optagelse og udmeldelse

§ 21. Kommunen træffer afgørelse om optagelse i og udmeldelse af klubber og andre socialpædagogiske fritidstilbud. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Kommunen kan for selvejende institutioner og private klubordninger efter § 20 bestemme, at lederen af den enkelte ordning træffer afgørelse om optagelse og udmeldelse efter retningslinjer fastsat af kommunen.

Stk. 3. Alle større børn og unge har adgang til at blive optaget i et klubtilbud eller et andet socialpædagogisk fritidstilbud i en anden kommune end opholdskommunen fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud fra opholdskommunen til brug for klubtilbud eller et andet socialpædagogisk fritidstilbud.

Stk. 4. En kommune kan afvise at optage børn fra andre kommuner, hvis det er begrundet i kapacitetsmæssige årsager, og hvis væsentlige hensyn til børn fra kommunen ellers ville blive tilsidesat. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter nærmere regler herom.

Tilskud til klubtilbud

§ 22. Kommunen fastsætter tilskud og egenbetaling for deltagelse i klubber og andre socialpædagogiske fritidstilbud og kan beslutte at yde 100 pct. tilskud til deltagelse i enkelte tilbud eller typer af tilbud. Tilskuddet skal mindst udgøre 80 pct. af udgifterne ved driften af det enkelte tilbud eller af de gennemsnitlige udgifter ved driften af samme type af tilbud i kommunen, som disse opgøres efter § 15, stk. 1. For private klubordninger, jf. § 20, 2. pkt., beregnes tilskud og egenbetaling på grundlag af udgifterne ved driften af den enkelte ordning.

Stk. 2. Ved optagelse i klubtilbud eller andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge i en anden kommune end opholdskommunen beregnes opholdskommunens tilskud, således at det svarer til tilskudsprocenten efter stk. 1, 2. pkt., af de gennemsnitlige bruttodriftsudgifter pr. plads for klubtilbud m.v. i opholdskommunen. Tilskuddet kan dog højst udgøre opholdskommunens tilskudsprocent, jf. 1. pkt., af de budgetterede bruttodriftsudgifter pr. plads i det benyttede klubtilbud m.v. i udfører kommunen, jf. dog stk. 3 og 4. Opholdskommunen betaler tilskuddet direkte til udfører kommunen. Forældrene betaler forskellen mellem tilskuddet fra opholdskommunen og bruttodriftsudgiften pr. plads i det benyttede klubtilbud som beregnet i udfører kommunen.

Stk. 3. Opholdskommunen kan, hvis forældre vælger et klubtilbud m.v. i en anden kommune end opholdskommunen, beslutte at give et ekstra tilskud til udfører kommunen for enten at reducere udfører kommunens udgifter, reducere egenbetalingen eller begge dele. Opholdskommunen betaler det ekstra tilskud direkte til udfører kommunen.

Stk. 4. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætter nærmere regler om tilskud og egenbetaling efter stk. 1-3 og kan bestemme, at der kan opkræves særskilt egenbetaling for materialeforbrug og forplejning. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan endvidere fastsætte, at tilskuddet skal forhøjes under hensyn til forældrenes økonomiske forhold og barnets eller den unges særlige behov for deltagelse i tilbuddet.

Særlige klubtilbud

§ 23. Amtskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser i særlige klubtilbud til større børn og unge, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem deltagelse i et af de i § 19 nævnte tilbud.

Stk. 2. Tilbud efter stk. 1 kan oprettes og drives af en amtskommune, en kommune efter aftale med amtskommunen eller af en selvejende institution, som amtskommunen indgår aftale med.

§ 24. Amtskommunen træffer afgørelse om optagelse i et særligt klubtilbud efter indstilling fra opholdskommunen, jf. § 131 b.

§ 25. Tilskud og egenbetaling for opholdet i de særlige klubtilbud beregnes efter regler, der fastsættes af socialministeren.

Kapitel 6

Økonomiske tilskud m.v.

Tilskud til forældre, der vælger privat pasning

§ 26. Kommunen giver forældre med børn i alderen 24 uger og indtil det tidspunkt, hvor børn almindeligvis optages i børnehaveklasse, mulighed for at vælge et økonomisk tilskud til brug for en privat pasningsordning i stedet for at benytte en plads i et dagtilbud, jf. § 7, stk. 1. Kommunen kan beslutte, at der kun gives tilskud til forældre med børn i en bestemt del af aldersgruppen.

Stk. 2. Tilskud efter stk. 1 kan ydes fra det tidspunkt, hvor barnet optages i et dagtilbud, jf. § 7, stk. 1. Der kan maksimalt udbetales tre tilskud til samme husstand.

Stk. 3. Hvis kommunen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 40 anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud, kan kommunen beslutte, at forældrene ikke kan få tilskud efter stk. 1.

Stk. 4. Kommunen fastsætter størrelsen af tilskuddet efter stk. 1. Tilskuddet fastsættes ens for alle børn inden for samme aldersgruppe. Tilskuddet skal mindst udgøre 75 pct. af den billigste nettodriftsudgift pr. plads (ekskl. støttepædagogudgifter) i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen, dog højst 70 pct. af forældrenes dokumenterede udgifter til den private pasningsordning.

Stk. 5. Tilskuddet efter stk. 1 udbetales første gang for den måned, hvor den private pasning påbegyndes. Tilskuddet udbetales sidste gang for den måned, i hvilken retten til tilskuddet ophører.

Stk. 6. Kommunen fastsætter retningslinjer for optagelse af børn i et dagtilbud, når tilskuddet til privat pasning bortfalder.

Stk. 7. Tilskuddet efter stk. 1 indgår ikke ved beregning af ydelser efter den sociale lovgivning eller lovgivningen om uddannelsesstøtte.

Stk. 8. Kommunen godkender aftalen mellem forældrene og den private pasningsordning og fører løbende tilsyn med ordningen.

Stk. 9. Kommunen tilbyder at sørge for forældrenes administration af ordningen mod en reduktion i tilskuddet svarende til kommunens udgifter hertil.

§ 26 a. Kommunen kan beslutte at give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil det tidspunkt, hvor børn almindeligvis optages i børnehaveklasse, mulighed for at vælge et økonomisk tilskud til pasning af egne børn i stedet for at benytte en plads i et dagtilbud, jf. § 7, stk. 1. Kommunen kan beslutte, at der kun gives tilskud til forældre med børn i en bestemt del af aldersgruppen.

Stk. 2. Tilskud efter stk. 1 kan ydes fra det tidspunkt, hvor barnet optages i et dagtilbud, jf. § 7, stk. 1. Der kan maksimalt udbetales 3 tilskud til samme husstand. Det samlede tilskud pr. husstand kan ikke overstige beløbet for maksimale dagpenge.

Stk. 3. Hvis kommunen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 40 anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud, kan kommunen beslutte, at forældrene ikke kan få tilskud efter stk. 1.

Stk. 4. Kommunen fastsætter størrelsen af tilskuddet efter stk. 1. Tilskuddet fastsættes ens for alle børn inden for samme aldersgruppe. Tilskuddet kan højst udgøre 85 pct. af den billigste nettoudgift pr. plads i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen.

Stk. 5. Tilskuddet til det enkelte barn ydes efter ansøgning og kan ydes for én samlet periode på minimum 8 uger og maksimalt 1 år. Kommunen kan beslutte at fastsætte en længere minimumsperiode og en kortere maksimumsperiode.

Stk. 6. Det er en betingelse for at få tilskud efter stk. 1,

- 1) at ansøgeren ikke samtidig modtager offentlig overførselsindkomst eller har arbejdsindtægt, eller
- 2) at ansøgerens ægtefælle ikke samtidig modtager hjælp efter § 26, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, og
- 3) at ansøgeren har opholdt sig her i landet i 7 ud af de sidste 8 år. Kravet gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang de efter EU-retten er berettiget til ydelsen.

Stk. 7. Kommunen oplyser forældrene om retningslinjer for optagelse af børn i dagtilbud efter udløb af tilskudsperioden samt ved afbrydelse af den aftalte tilskudsperiode.

Tilskud til forældre med børnepasningsorlov

§ 27. Kommunen kan beslutte at give et supplerende tilskud til forældre, der modtager orlovsydelse til børnepasning, jf. lov om børnepasningsorlov. Kommunen kan beslutte, at der kun gives tilskud til forældre med børn i en bestemt aldersgruppe.

Stk. 2. Kommunen fastsætter størrelsen af tilskuddene, der maksimalt kan udgøre 35.000 kr. årligt. Tilskuddene kan fastsættes, så de varierer med barnets alder.

Stk. 3. For beskæftigede orlovshavere kan tilskuddet og orlovsydelsen tilsammen ikke overstige 80 pct. af den hidtidige indtægt. For beskæftigede dagpengeberettigede orlovshavere skal tilskuddet og orlovsydelsen dog tilsammen mindst udgøre et beløb svarende til de arbejdsløshedsdagpenge, som orlovshaveren ville være berettiget til ved fuld ledighed umiddelbart forud for orloven, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., medmindre tilskuddet hermed overstiger størrelsen af det tilskud, der er fastsat af kommunen, jf. stk. 2.

Stk. 4. For ledige orlovshavere kan tilskuddet og orlovsydelsen tilsammen ikke overstige et beløb svarende til de arbejdsløshedsdagpenge, som orlovshaveren var berettiget til ved fuld ledighed umiddelbart forud for orloven, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 5. For ledige orlovshavere, hvis grundlag for orlovsydelse er modtagelse af kontanthjælp, kan tilskuddet og orlovsydelsen tilsammen ikke overstige et beløb svarende til den kontanthjælp, som orlovshaveren ville være berettiget til efter § 25 i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 6. Tilskuddet udbetales af kommunen mod dokumentation for modtagelse af orlovsydelse til børnepasning.

§ 27 a. Kommunen giver et særligt supplerende tilskud til enlige forældre, der

- 1) er beskæftigede som lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende,
- 2) har børn i alderen fra 24 uger og indtil det fyldte 5. år, som kommunen ikke kan anvise plads i et dagtilbud, jf. § 7, stk. 1, og
- 3) vælger børnepasningsorlov med orlovsydelse, jf. lov om børnepasningsorlov.

Stk. 2. Der kan alene udbetales særligt supplerende tilskud til den af forældrene, barnet bor mest hos. Hvis et barn bor lige meget hos begge forældre, udbetales særligt supplerende tilskud alene til den af forældrene, hvor barnet er tilmeldt folkeregistret.

Stk. 3. Det særligt supplerende tilskud efter stk. 1 udgør forskellen mellem orlovsydelsen og kontanthjælpens forsørgersats, jf. lov om aktiv socialpolitik § 25.

Stk. 4. Det særligt supplerende tilskud og orlovsydelsen tilsammen kan ikke overstige 80 pct. af den hidtidige indtægt.

Stk. 5. Hvis kommunen efter § 27 giver et supplerende tilskud, der er højere end eller lig med tilskud efter stk. 1, udbetales alene tilskud efter § 27. Hvis det særligt supplerende tilskud efter stk. 1 er højere end tilskud efter § 27, udbetales alene tilskud efter stk. 1.

Stk. 6. Tilskuddet udbetales af kommunen mod dokumentation for, at modtageren modtager

orlovsydelse til børnepasning.

Merudgiftsydelse

§ 28. Kommunen yder dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en forudsætning, at merudgifterne er en følge af den nedsatte funktionsevne.

Stk. 2. Til dækning af merudgifter beregnes en merudgiftsydelse, der fastsættes med udgangspunkt i et månedligt standardbeløb på 2.000 kr. Ydelsen beregnes på grundlag af det konkrete behov og udbetales med én eller flere ottendedele af standardbeløbet. Merudgiftsydelsen kan tildeles med mere end ét standardbeløb.

Stk. 3. Merudgiftsydelsen udgør mindst 1/8 af standardbeløbet nævnt i stk. 2. Der skal sandsynliggøres merudgifter svarende til 12 gange 1/8 af standardbeløbet inden for et år, før merudgiftsydelsen kan komme til udbetaling.

Stk. 4. Hjælpen efter stk. 1 er betinget af, at kommunens anvisninger med hensyn til pasning m.v. følges.

Stk. 5. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til og betingelserne herfor.

Tabt arbejdsfortjeneste

§ 29. Kommunen yder hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Ydelsen er betinget af, at det er en nødvendig følge af den nedsatte funktionsevne, at barnet passes i hjemmet, og at det er mest hensigtsmæssigt, at det er moderen eller faderen, der passer det. Ydelsen fastsættes på baggrund af den tidligere bruttoindtægt. Der indregnes bidrag til pensionsordning, der udgør 6 pct. af bruttoydelser pr. 1. januar 2003 og 10 pct. af bruttoydelser pr. 1. januar 2004. Bidraget kan dog højst udgøre et beløb svarende til det hidtidige arbejdsgiverbidrag. Kommunen indbetaler efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ATP-bidrag af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Ydelsesmodtager skal betale 1/3 af ATP-bidraget, og kommunen skal betale 2/3 af bidraget.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler om beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 1, herunder efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om betaling af udgifter til ATP-bidrag.

§ 29 a. I tilfælde af ledighed udbetaler kommunen en særlig supplerende ydelse til personer, der modtager hjælp efter § 29, i op til 3 måneder efter udgangen af den måned, hvor ledigheden indtræffer. Betingelserne for udbetaling af ydelsen er, at personen

- 1) er arbejdsløshedsforsikret,
- 2) ikke er berettiget til at modtage dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.,
- 3) ikke er selvforskyldt ledig,
- 4) ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i et deltidsarbejde og
- 5) ikke modtager andre ydelser til forsørgelse efter anden lovgivning.

Stk. 2. Kommunen udbetaler den særlige supplerende ydelse uden hensyn til modtagerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.

Stk. 3. Ydelsen udgør et beløb svarende til højeste dagpengebeløb, jf. § 9, stk. 2, i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Ydelsen kan dog højst udbetales med et beløb, der udgør 90 pct. af personens arbejdsfortjeneste i det tidligere arbejde.

Stk. 4. Den særlige supplerende ydelse nedsættes med det beløb, som den ansatte eventuelt modtager fra arbejdsgiveren eller fra Lønmodtagernes Garantifond i forbindelse med ophør af ansættelsen.

Stk. 5. Kommunen indbetaler efter reglerne i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ATP-bidrag af den særlige supplerende ydelse. Ydelsesmodtager skal betale 1/3 af ATP-bidraget, og kommunen skal betale 2/3 af bidraget. Socialministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets

Tillægspension fastsætte regler om bidragsbetaling.

Stk. 6. Der indbetales af kommunen efter § 17 f, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension bidrag til den særlige pensionsopsparing af den særlige supplerende ydelse. Socialministeren kan efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsætte nærmere regler om bidragsbetaling og indberetning. Indbetales opsparingsbeløbet ikke rettidigt, finder reglerne i § 17, stk. 2-5 og 7, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Personlig hjælp og ledsagelse

§ 30. Bestemmelserne i § 71 og § 73 a, stk. 2, om henholdsvis personlig hjælp og pleje og vedligeholdelsestræning m.v. finder tilsvarende anvendelse vedrørende børn, når der er behov herfor.

§ 31. Kommunen yder 15 timers ledsagelse om måneden til unge mellem 16 og 18 år, som ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Dette gælder dog ikke for unge mellem 16 og 18 år, som har et døgnophold efter § 40, stk. 3, nr. 4, 5 og 8.

Stk. 2. En person, som er berettiget til ledsagelse, jf. stk. 1, har ret til selv at udpege en person til at udføre opgaven. Kommunen skal godkende og ansætte den udpegede person.

Stk. 3. Der kan normalt ikke ske ansættelse af personer med en meget nær tilknytning til den, der er berettiget til ledsagelse efter stk. 1.

Stk. 4. Modtageren kan opspare timer inden for en periode på 6 måneder. Kommunen fastsætter retningslinjer herfor.

Stk. 5. Modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 650 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunen efter anmodning fra modtageren.

Stk. 6. Socialministeren kan fastsætte regler om betingelser for ledsageordningen.

Kapitel 8

Særlig støtte til børn og unge

Formål

§ 32. Formålet med at yde støtte til de børn og unge, der har et særligt behov for dette, er at skabe de bedst mulige opvækstvilkår for disse børn og unge, så de på trods af deres individuelle vanskeligheder kan opnå de samme muligheder for personlig udfoldelse, udvikling og sundhed som deres jævnaldrende.

Stk. 2. Støtten må ydes tidligt og sammenhængende, så begyndende problemer hos barnet eller den unge så vidt muligt kan afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø. Støtten må i hvert enkelt tilfælde udformes på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barns eller den enkelte unges og familiens forhold.

Stk. 3. Barnets eller den unges synspunkter skal altid inddrages og tillægges passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed.

Stk. 4. Barnets eller den unges vanskeligheder skal så vidt muligt løses i samarbejde med familien og med dennes medvirken. Hvor dette ikke er muligt, må foranstaltningens baggrund, formål og indhold tydeliggøres for forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge.

Stk. 5. Ved anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel skal der lægges afgørende vægt på, at støtten ydes ud fra barnets eller den unges bedste, herunder skal der lægges vægt på at give barnet eller den unge en stabil og god voksenkontakt og kontinuitet i opvæksten.

Tilsyn

§ 33. Kommunen fører sit tilsyn, jf. § 6, på en sådan måde, at kommunen så tidligt som muligt kan få kendskab til tilfælde, hvor der må antages at være behov for særlig støtte til et barn eller en ung under 18 år.

Tværkommunal underretningspligt

§ 33 a. Hvis en familie med et eller flere børn under 18 år flytter fra én kommune til en anden kommune og fraflytningskommunen finder, at et eller flere børn har behov for særlig støtte, skal fraflytningskommunen underrette tilflytningskommunen herom.

Amtskommunal rådgivning

§ 34. Amtskommunen tilbyder gratis rådgivning, undersøgelse og behandling af børn og unge med adfærdsvanskeligheder eller betydelig nedsat fysisk og psykisk funktionsevne samt deres familier. Opgaverne kan varetages i samarbejde med andre amtskommuner.

Enkeltpersoners underretningspligt m.v.

§ 35. Socialministeren kan fastsætte regler, hvorefter personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn eller en ung under 18 år har behov for særlig støtte.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte regler om underretningspligt for andre grupper af personer, der under udøvelse af deres erhverv får kendskab til forhold, som bevirker, at der kan være anledning til foranstaltninger efter denne lov.

Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte regler, hvorefter personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af deres tjeneste eller hverv får kendskab til en gravid kvinde med alvorlige misbrugsproblemer, der giver formodning om, at der er behov for støtte. Socialministeren kan fastsætte tilsvarende regler for andre grupper, der under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til sådanne forhold.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte regler, hvorefter

- 1) praktiserende læger, speciallæger og andre, der virker inden for social- og sundhedsvæsenet, kan videregive oplysninger om børn og unge under 18 år med nedsat synsfunktion til Statens Øjenklinik, for at klinikken kan varetage sine behandlingsmæssige og administrative aktiviteter, og
- 2) Statens Øjenklinik kan videregive de i nr. 1 nævnte oplysninger til social-, sundheds- og undervisningsmyndigheder for at sikre, at nødvendige foranstaltninger til afhjælpning af nedsat synsfunktion kan iværksættes.

§ 36. Den, der får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år fra forældres eller andre opdrageres side udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har pligt til at underrette kommunen.

§ 36 a. Hvis kommunen modtager en underretning om, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte efter kapitel 8, skal kommunen senest 6 hverdage efter modtagelsen af underretningen sende en bekræftelse af modtagelsen.

§ 37. Hvis ingen har forældremyndigheden over et barn eller en ung, skal kommunen i fornødent omfang medvirke til, at der udpeges en egnet indehaver af forældremyndigheden.

Undersøgelser

§ 37 a. For at tilgodese børn og unge med behov for særlig støtte opretter kommunen en tværfaglig gruppe, der skal sikre, at støtten ydes tidligt og sammenhængende, og at der i tilstrækkeligt omfang formidles kontakt til lægelig, social, pædagogisk, psykologisk og anden sagkundskab.

Stk. 2. Et af gruppens medlemmer udpeges som ansvarlig for at koordinere indsatsen over for det enkelte barn og den enkelte unge.

§ 38. Hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, herunder på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal kommunen undersøge barnets eller den unges forhold.

Afgørelser herom træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, jf. dog stk. 9 og § 39.

Stk. 2. Kommunens undersøgelse, jf. stk. 1, skal anlægge en helhedsbetragtning, der skal omfatte barnets eller den unges

- 1) udvikling og adfærd,
- 2) familieforhold,
- 3) skoleforhold,
- 4) sundhedsforhold,
- 5) fritidsforhold og venskaber og
- 6) andre relevante forhold.

Stk. 3. I sin undersøgelse skal kommunen afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket. For unge, der er fyldt 15 år, skal undersøgelsen afdække de særlige forhold, der skal indgå ved valg af indsats for denne aldersgruppe, jf. § 40 og § 62 a.

Stk. 4. Kommunen skal som led i undersøgelsen inddrage de fagfolk, som allerede har viden om barnets eller den unges og familiens forhold. Dette kan ske ved at inddrage sundhedsplejersker, pædagoger, psykologer, lærere eller andre, jf. § 37 a. Hvis det er nødvendigt, skal kommunen lade barnet eller den unge undersøge af en læge eller en autoriseret psykolog.

Stk. 5. Undersøgelsen må ikke være mere omfattende, end formålet tilsiger, og skal i øvrigt gennemføres så skånsomt, som forholdene tillader.

Stk. 6. Undersøgelsen skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og i bekræftende fald, af hvilken art disse bør være. Der skal være oplysninger om, hvordan forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge stiller sig til foranstaltninger, og om de forhold i familien eller i dennes omgivelser, som kan bidrage til at klare vanskelighederne.

Stk. 7. Undersøgelsen skal afsluttes senest 4 måneder efter, at kommunen bliver opmærksom på, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte. Hvis undersøgelsen undtagelsesvis ikke kan afsluttes inden for 4 måneder, skal kommunen udarbejde en foreløbig vurdering og snarest herefter afslutte undersøgelsen.

Stk. 8. I forbindelse med undersøgelsen skal kommunen vurdere, om der skal foretages en undersøgelse af eventuelle andre børn i familien.

Stk. 9. Hvis forældremyndighedens indehaver eller den unge, der er fyldt 15 år, ikke giver samtykke, jf. stk. 1, kan undersøgelsen gennemføres uden samtykke ved at indhente de nødvendige eksisterende oplysninger, jf. § 11 c, stk. 1, nr. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 39. Når det må anses for nødvendigt for at afgøre, om der er åbenbar risiko for alvorlig skade på et barns eller en ungs sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, beslutte at gennemføre undersøgelsen under ophold på en institution eller indlæggelse på sygehus, herunder psykiatrisk afdeling. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden 2 måneder efter børn og unge-udvalgets afgørelse.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 45, når betingelserne herfor er opfyldt.

Foranstaltninger

§ 40. Kommunen træffer afgørelse om foranstaltninger efter stk. 3, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Afgørelsen træffes med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, jf. dog § 41. En afgørelse efter stk. 3, nr. 8, kræver tillige samtykke fra den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Medmindre særlige forhold gør sig gældende, kan støtte kun iværksættes efter gennemførelse af en undersøgelse, jf. § 38 eller § 39. Kommunen skal altid vælge den eller de mindst indgribende formålstjenlige foranstaltninger, som kan løse de problemer, der er afdækket gennem undersøgelsen.

Stk. 3. Kommunen kan iværksætte hjælp inden for følgende typer af tilbud:

- 1) Konsulentbistand med hensyn til barnets eller den unges forhold. Kommunen kan herunder bestemme, at barnet eller den unge skal søge dagtilbud, ungdomsklub, uddannelsessted eller lignende.
- 2) Praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet.
- 3) Familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer.
- 4) Døgnophold, jf. § 40 b, for både forældremyndighedsindehaveren, barnet eller den unge og andre medlemmer af familien på en døgninstitution, i en plejefamilie, på et andet godkendt opholdssted, i et kommunalt døgntilbud eller i et botilbud godkendt af amtskommunen efter reglerne i § 94 a.
- 5) Aflastningsordning, jf. § 40 b, i en netværksplejefamilie, i en plejefamilie, i et kommunalt døgntilbud, på en døgninstitution eller på et godkendt opholdssted.
- 6) Udpegning af en personlig rådgiver for barnet eller den unge.
- 7) Udpegning af en fast kontaktperson for barnet eller den unge og for hele familien.
- 8) Anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet i en netværksplejefamilie, i en plejefamilie, på eget værelse, i et kommunalt døgntilbud, på en døgninstitution eller på et godkendt opholdssted, som må anses for egnet til at imødekomme barnets eller den unges særlige behov, jf. §§ 40 b, 49, 49 a og 51.
- 9) Formidling af praktiktilbud hos en offentlig eller privat arbejdsgiver for den unge og i den forbindelse udbetaling af godtgørelse til den unge.
- 10) Anden hjælp, der har til formål at yde rådgivning, behandling og praktisk og pædagogisk støtte.

Stk. 4. Kommunen kan yde økonomisk støtte til udgifter i forbindelse med foranstaltninger efter stk. 3 samt yde økonomisk støtte, hvis støtten erstatter en ellers mere indgribende og omfattende foranstaltning efter stk. 3. Støtten kan ydes, når forældremyndighedens indehaver ikke selv har midler dertil.

Stk. 5. Kommunen kan yde økonomisk støtte til udgifter, der bevirker, at en anbringelse uden for hjemmet kan undgås, eller at en hjemgivelse kan fremskyndes, samt til udgifter, der i væsentlig grad kan bidrage til en stabil kontakt mellem forældre og børn under et eller flere børns anbringelse uden for hjemmet.

Stk. 6. Hvis kommunen ønsker, at amtskommunen efter § 131 a medfinansierer udgifter ved foranstaltninger efter § 40, stk. 3-5, skal kommunen følge fremgangsmåden i § 131 b.

§ 40 a. Kommunen tilbyder forældremyndighedens indehaver en støtteperson i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, jf. § 40, stk. 3, nr. 8, og §§ 42 og 42 a.

§ 40 b. Under et døgnophold efter § 40, stk. 3, nr. 4, 5 og 8, og efter § 62 a, stk. 3, nr. 1 og 4, modtager barnet eller den unge omsorg, personlig støtte, socialpædagogisk rådgivning og behandling. Ved særlige behov kan der endvidere foretages undersøgelser og observation samt ydes terapi eller anden behandling.

Stk. 2. Et aflastningsophold, som ydes under et døgnophold, indgår som en ydelse efter stk. 1.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 vil kunne ydes af det sted, hvor barnet eller den unge har døgnophold, eller på anden måde.

Stk. 4. Socialministeren kan efter forhandling med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark fastsætte regler om, hvilke ydelser der indgår i døgnophold.

§ 41. Afgørelse efter § 40, stk. 3, nr. 1, 6 og 7, jf. § 40, stk. 1, kan træffes, selv om forældremyndighedens indehaver ikke ønsker foranstaltningen iværksat, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte, og når formålet med foranstaltningen skønnes at kunne opnås uanset det manglende samtykke. Afgørelse herom skal træffes i et møde i det personsagsudvalg, der efter § 17 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område varetager det pågældende sagsområde. I kommuner med magistratsordning træffes afgørelsen af vedkommende magistratsmedlem.

Anbringelse uden for hjemmet uden samtykke

§ 42. Er der en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig

skade på grund af

- 1) utilstrækkelig omsorg for eller behandling af barnet eller den unge,
 - 2) vold eller andre alvorlige overgreb,
 - 3) misbrugsproblemer, kriminell adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge eller
 - 4) andre adfærds eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge,
- kan børn og unge-udvalget uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, jf. § 40, stk. 3, nr. 8. Der kan kun træffes en afgørelse efter 1. pkt., når der er begrundet formodning for, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 2. Når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det, kan børn og unge-udvalget beslutte, at barnet eller den unge skal anbringes uden for hjemmet efter stk. 1, selv om forældremyndighedens indehaver og den unge giver samtykke til anbringelse efter § 40, stk. 3, nr. 8.

Stk. 3. Såfremt en ung, der er fyldt 15 år, erklærer sig enig i anbringelsen, kan børn og unge-udvalget uanset betingelserne i stk. 1 træffe afgørelse om at anbringe den unge uden for hjemmet, jf. § 40, stk. 3, nr. 8, når anbringelsen må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges særlige behov og problemerne ikke kan løses under den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 1-3 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 45, når betingelserne herfor er opfyldt.

§ 42 a. Er et barn eller en ung med samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, anbragt uden for hjemmet, og tilbagekaldes samtykket, kan børn og unge-udvalget træffe afgørelse om, at barnet eller den unge i op til 6 måneder fra tilbagekaldelsen af samtykket ikke skal kunne hjemgives, uanset at betingelserne i § 42 ikke er opfyldt. En sådan afgørelse om en hjemgivelsesperiode kan træffes, når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det.

Stk. 2. Er et barn eller en ung anbragt uden for hjemmet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, og er der ikke grundlag for at opretholde anbringelsen, jf. § 42, kan børn og unge-udvalget beslutte, at barnet eller den unge i op til 6 måneder fra afgørelsen ikke skal kunne hjemgives. En sådan beslutning om en hjemgivelsesperiode kan træffes, når hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for det.

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 1 og 2 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 45, når betingelserne herfor er opfyldt.

§ 43. Hvis barnet eller den unge ikke har været anbragt uden for hjemmet inden for det seneste år før datoen for den aktuelle anbringelse, forudsætter opretholdelse af en foranstaltning efter § 42 ud over et år fra børn og unge-udvalgets afgørelse fornyet afgørelse i udvalget.

Stk. 2. Hvis barnet eller den unge har været anbragt uden for hjemmet inden for det seneste år før datoen for den aktuelle anbringelse, forudsætter opretholdelse af en foranstaltning efter § 42 ud over 2 år fra børn og unge-udvalgets afgørelse fornyet afgørelse i udvalget.

Stk. 3. Er sagen efter stk. 1 og 2 indbragt for Ankestyrelsen eller forelagt landsretten eller Højesteret, regnes fristen fra den endelige afgørelse eller dom. Uanset bestemmelsen i stk. 1 og 2 kan børn og unge-udvalget, Ankestyrelsen eller retten fastsætte en kortere frist for fornyet behandling i udvalget.

Stk. 4. Børn og unge-udvalget kan ved afgørelser efter § 42 undtagelsesvis fastsætte en længere frist end nævnt i stk. 1-3, når de forhold, der ligger til grund for afgørelsen, med overvejende sandsynlighed må antages at vedvare ud over fristen. Samme beføjelser har Ankestyrelsen og retten.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser, som Ankestyrelsen træffer efter § 47, stk. 4.

Lægelig undersøgelse og behandling uden samtykke

§ 44. Hvis forældremyndighedsindehaveren undlader at lade et barn eller en ung undersøge eller behandle for en livstruende sygdom eller en sygdom, der udsætter barnet eller den unge for betydelig og varigt nedsat funktionsevne, kan børn og unge-udvalget træffe afgørelse om at gennemføre

undersøgelsen eller behandlingen.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 45, når betingelserne herfor er opfyldt.

Foreløbige afgørelser

§ 45. Afgørelser efter §§ 39, 42, 42 a, 44, § 57, stk. 3, § 64, stk. 4, og § 108, stk. 2, som af hensyn til barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget, kan træffes foreløbigt af formanden eller i dennes fravær næstformanden for børn og unge-udvalget.

Stk. 2. Forældremyndighedens indehaver og eventuelle andre parter, jf. § 60, skal inden 24 timer efter iværksættelsen af en foreløbig afgørelse have skriftlig meddelelse om afgørelsen samt en begrundelse for afgørelsen. Meddelelsen skal tillige indeholde oplysning om retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og til at udtale sig om sagen samt om retten til vederlagsfri advokatbistand.

Stk. 3. En foreløbig afgørelse efter stk. 1 skal snarest muligt og senest inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børn og unge-udvalget til godkendelse, uanset om foranstaltningen er ophørt.

Stk. 4. En afgørelse, der er godkendt efter stk. 3, har gyldighed i 1 måned. En afgørelse vedrørende § 39 har gyldighed, indtil undersøgelsen er afsluttet, dog højst 2 måneder regnet fra den foreløbige afgørelse efter stk. 1. En afgørelse vedrørende § 64, stk. 4, har gyldighed, indtil der træffes en ny afgørelse om flytning eller hjemtagelse.

Stk. 5. Chefen for Den Sociale Ankestyrelse har samme beføjelser som formanden for børn og unge-udvalget, jf. stk. 1 og 2, og kan pålægge kommunen at gennemføre afgørelsen. Den foreløbige afgørelse har gyldighed i en måned, jf. dog de i stk. 4, 2. og 3. pkt., nævnte frister. Styrelseschefen kan undtagelsesvis bestemme, at den foreløbige afgørelse skal godkendes af Ankestyrelsen inden for den i stk. 3 nævnte frist.

Stk. 6. Hvis børn og unge-udvalget ikke inden 1 måned træffer afgørelse i overensstemmelse med styrelseschefens foreløbige afgørelse, jf. stk. 5, skal børn og unge-udvalget umiddelbart orientere Ankestyrelsen herom. Børn og unge-udvalgets afgørelse har ikke virkning, før styrelseschefen snarest muligt og senest inden 10 dage har taget stilling til, om afgørelsen skal have virkning. Hvis styrelseschefen træffer afgørelse om, at børn og unge-udvalgets afgørelse ikke skal have virkning, træffer Ankestyrelsen afgørelse efter reglen i § 47, stk. 4, inden 8 uger fra børn og unge-udvalgets afgørelse.

Ophør af foranstaltninger

§ 46. Foranstaltninger efter §§ 40, 41, 42 og 42 a skal ophøre, når formålet er opnået, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til barnets eller den unges særlige behov, eller når den unge fylder 18 år.

Stk. 2. Kommunen træffer afgørelse om hjemgivelse, uanset om barnet eller den unge er anbragt uden for hjemmet efter § 40, stk. 3, nr. 8, § 42 eller § 42 a, jf. dog stk. 3. Hvis kommunen træffer afgørelse om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 42, skal kommunen umiddelbart orientere børn og unge-udvalget herom. Hvis kommunen ikke kan imødekomme en begæring om hjemgivelse, forelægges sagen til afgørelse i børn og unge-udvalget, jf. § 42.

Stk. 3. Kommunen har ikke pligt til at behandle en begæring om hjemgivelse efter stk. 2 i den periode, hvor en sag er under behandling i Ankestyrelsen eller ved landsretten.

Stk. 4. Forud for hjemgivelse skal kommunen revidere handleplanen, jf. § 58 a, og angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

Stk. 5. Den unges opholdskommune skal senest 6 måneder forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år træffe afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for foranstaltninger efter § 62 a. Kommunen skal samtidig i samarbejde med den unge revidere handleplanen og herunder tage stilling til den unges videre forløb med hensyn til uddannelse og beskæftigelse samt øvrige relevante forhold.

§ 47. Såfremt kommunen ikke foretager de fornødne undersøgelser, jf. § 38, ikke fører de fornødne samtaler med barnet eller den unge, jf. § 58, ikke udarbejder de fornødne handleplaner, jf. § 58 a, ikke foretager den fornødne revision af handleplaner, jf. §§ 46 og 56, eller ikke mindst én gang om året taler med barnet eller den unge under besøg på anbringelsesstedet, jf. § 55, stk. 2, kan det sociale nævn træffe afgørelse om,

- 1) at der skal iværksættes en undersøgelse, jf. § 38,
- 2) at der skal finde samtale sted med barnet eller den unge, jf. § 58,
- 3) at der skal udarbejdes en handleplan, jf. § 58 a,
- 4) at en handleplan skal revideres, jf. §§ 46 og 56, og
- 5) at der skal tales med barnet eller den unge under besøg på anbringelsesstedet, jf. § 55, stk. 2.

Stk. 2. Hvis der er behov for foranstaltninger efter § 40 og kommunen undlader at iværksætte disse i fornødent omfang, kan det sociale nævn pålægge kommunen at træffe en afgørelse eller selv træffe en foreløbig afgørelse om foranstaltninger.

Stk. 3. Det sociale nævn kan pålægge kommunen at gennemføre afgørelser efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Ankestyrelsen har samme beføjelser som de sociale nævn og kan tillige træffe afgørelse efter §§ 39, 42, 42 a og 44 og pålægge kommunen at gennemføre afgørelsen.

Fuldbyrdelse

§ 48. Afgørelser efter §§ 39, 42 og 44 fuldbyrdes af kommunen.

Stk. 2. Kommunen har mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til forældremyndighedens indehavers bolig, rum eller gemmer for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde de i stk. 1 nævnte afgørelser.

Stk. 3. Politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 2. Socialministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren nærmere regler herom.

Anbringelsessteder for børn og unge

Plejefamilier, opholdssteder m.v.

§ 49. Plejefamilier for børn og unge skal være godkendt som generelt egnede af den stedlige kommune.

Stk. 2. Netværksplejefamilier skal være godkendt som konkret egnede i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung af den anbringende kommune.

Stk. 3. Den kommune, der godkender, jf. stk. 1 og 2, skal i forbindelse med godkendelsen sørge for, at plejefamilien deltager i et kursus i at være plejefamilie.

Stk. 4. Egne værelser, kollegier og kollegielignende opholdssteder, hvor den unge selv råder over sin egen bolig, skal være godkendt som generelt egnede af den stedlige kommune.

Stk. 5. Opholdssteder for børn og unge skal være godkendt som generelt egnede af den stedlige amtskommune.

Stk. 6. Afgørelser efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 49 a. Kommunen kan etablere døgntilbud til børn og unge, der har brug for særlig støtte, hvor der ikke er behov for et specialiseret behandlingstilbud, og hvor andre tilbud er utilstrækkelige.

Stk. 2. Kommunen orienterer den stedlige amtskommune om etablering af døgntilbud efter stk. 1.

§ 49 b. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler for godkendelse af og tilsyn med plejefamilier, netværksplejefamilier, egne værelser og opholdssteder efter § 49, stk. 1, 2, 4 og 5. Socialministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler for tilsyn med de kommunale døgntilbud efter § 49 a.

§ 50. Kommunen betaler for barnets eller den unges ophold.

Stk. 2. Netværksplejefamilier godkendt efter § 49, stk. 2, skal have dækket deres omkostninger i forbindelse med barnets eller den unges ophold og kan efter en konkret vurdering få hel eller delvis hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Ydelsen fastsættes på baggrund af den tidligere

bruttoindtægt.

Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte satser for godtgørelse for udgifter til kost og logi i forbindelse med opholdet og for beregning og regulering af tabt arbejdsfortjeneste efter stk. 2.

Døgninstitutioner

§ 51. Amtskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser på institutioner for børn og unge, der skal anbringes uden for hjemmet herunder på grund af en betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Endvidere skal amtskommunen sørge for, at der er det nødvendige antal pladser og mulighed for ambulante behandling på institutioner for børn og unge med sociale adfærdsproblemer.

Stk. 2. Institutionerne kan oprettes og drives af en eller flere amtskommuner, kommuner eller som selvejende institutioner, som amtskommunen indgår aftale med.

Betaling

§ 52. Forældrene og barnet eller den unge betaler for døgnopholdet efter regler, der fastsættes af socialministeren.

§ 53. Barnets opholdskommune kan yde støtte til udgifter til forældrenes transport i forbindelse med møder i barnets opholdskommune.

Valg af anbringelsessted m.v.

§ 54. Samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, til en afgørelse efter § 40, stk. 3, nr. 8, skal omfatte formålet med anbringelsen, jf. § 58 a, stk. 5, 1. pkt.

§ 55. Kommunen træffer afgørelse om valg af konkret anbringelsessted i overensstemmelse med handleplanen, jf. § 58 a. Samtidig med valg af anbringelsessted skal der tages stilling til barnets eller den unges skolegang. Er anbringelsesstedet beliggende i en anden kommune end barnets eller den unges opholdskommune, har opholdskommunen pligt til at underrette den stedlige kommune forud for anbringelsen.

Stk. 2. Kommunen fører løbende tilsyn med barnets eller den unges forhold under opholdet uden for hjemmet. Kommunen skal som led i tilsynet mindst én gang om året tale med barnet eller den unge under besøg på anbringelsesstedet.

Stk. 3. I det omfang det må anses for nødvendigt under hensyn til formålet med anbringelsen, træffer kommunen afgørelse om ændret anbringelsessted, behandling, uddannelse, samvær med personer fra netværket m.v. under opholdet.

Stk. 4. Kommunens afgørelse om ændring af anbringelsessted kræver samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 5. Er anbringelse sket med samtykke efter § 40, stk. 3, nr. 8, og kan samtykke til ændret anbringelsessted ikke opnås, kan børn og unge-udvalget træffe afgørelse efter § 42, hvis betingelserne herfor er til stede. Afgørelse om valg af anbringelsessted træffes herefter af kommunen, jf. stk. 1.

Stk. 6. Er anbringelse sket uden samtykke efter § 42 eller § 42 a, og kan samtykke til ændret anbringelsessted ikke opnås, kan børn og unge-udvalget træffe fornyet afgørelse efter § 42, hvis betingelserne herfor er til stede. Forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år, kan dog meddele samtykke til, at der ikke skal træffes fornyet afgørelse efter § 42. Afgørelse om valg af anbringelsessted træffes herefter af kommunen, jf. stk. 1, uanset om børn og unge-udvalget efterprøver anbringelsesgrundlaget.

§ 56. Kommunen skal senest 3 måneder efter, at der er iværksat en foranstaltning over for barnet eller den unge, vurdere, om indsatsen skal ændres, og om handleplanen, jf. § 58 a, skal revideres. Kommunen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en sådan vurdering. Ved anbringelse uden for hjemmet skal vurderingen ske på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 55, stk. 2, og efter kontakt med

forældremyndighedsindehaveren. Vurderingen skal omfatte såvel de dele af handleplanen og indsatsen, som retter sig mod barnet eller den unge, som de dele, der omhandler indsatsen over for familien. Afgørelse om revision af handleplanen træffes så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Er der udarbejdet en særskilt plan for støtten til forældrene efter § 58 a, stk. 7, skal kommunen tilbyde at revidere denne plan, når der er behov for det. Kommunen skal senest 3 måneder efter, at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet, tilbyde en revision af planen. Kommunen skal herefter med højst 12 måneders mellemrum foretage en vurdering af, om der er behov for at tilbyde en revision af planen.

Samvær og kontakt

§ 57. Forældrene og barnet eller den unge har ret til samvær og kontakt under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet. Kommunen skal sørge for, at forbindelsen mellem forældrene og barnet eller den unge holdes ved lige. Kommunen har i den forbindelse pligt til at sikre, at forældrene får information om barnets hverdag, og til at bidrage til et godt samarbejde mellem forældre og anbringelsessted. En ret til samvær og kontakt, der er aftalt mellem forældrene eller er fastsat i medfør af §§ 17, 18 og 26 i lov om forældremyndighed og samvær, opretholdes under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet, men kan reguleres eller midlertidigt ophæves efter reglerne i stk. 2- 4.

Stk. 2. Kommunen træffer om fornødent afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan fastsætte nærmere vilkår for samværet og kontakten. Ved afgørelsen lægges særlig vægt på hensynet til barnet eller den unge og formålet med anbringelsen. Der kan ikke efter 1. pkt. træffes afgørelser, som medfører, at samvær og kontakt kun må finde sted mindre end en gang om måneden. En sådan afgørelse sidestilles med en afbrydelse af forbindelsen og skal træffes af børn og unge-udvalget efter stk. 3. Kommunen kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at samværet mellem forældre og barnet eller den unge skal støttes ved, at der er en tredje person til stede.

Stk. 3. Når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget for en bestemt periode træffe afgørelse om, at samvær kun må foregå under tilstedeværelse af en repræsentant for kommunen. Under de samme betingelser og ligeledes for en bestemt periode kan der træffes afgørelse om at afbryde forbindelsen i form af samvær eller brev-, mail- eller telefonforbindelse mellem forældrene og barnet eller den unge, ligesom der kan træffes afgørelse om, at barnets eller den unges anbringelsessted ikke må oplyses over for forældrene.

Stk. 4. En afgørelse efter stk. 3 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 45, når betingelserne herfor er opfyldt.

Stk. 5. En afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefonsamtaler eller anden kommunikation med forældrene kan alene træffes efter § 108, stk. 2.

Kapitel 9

Sagsbehandling ved foranstaltninger for børn og unge

§ 57 a. Kommunen skal overveje, hvordan der kan ske en systematisk inddragelse af familie og netværk.

§ 58. Forinden myndigheden træffer afgørelse efter §§ 39, 40 og 41-46, § 47, stk. 2-4, og §§ 55-57, skal der finde en samtale sted med barnet eller den unge herom.

Stk. 2. Samtalen kan undlades, i det omfang barnets modenhed eller sagens karakter i afgørende grad taler imod samtale gennemførelse. Kan samtalen ikke gennemføres, skal barnets holdning til den påtænkte afgørelse søges tilvejebragt.

§ 58 a. Kommunen skal udarbejde en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger efter § 40, § 42 eller § 62 a. Betyder hensynet til barnet eller den unge, at man ikke kan afvente udarbejdelsen af en handleplan, er en kortfattet angivelse af formålet med foranstaltningen tilstrækkelig. Det påhviler da kommunen snarest muligt og senest inden for 4 måneder at opstille en

handleplan.

Stk. 2. For unge under 18 år med et behandlingskrævende stofmisbrug skal kommunen udarbejde en handleplan for den behandling, der skal iværksættes, samt for den nødvendige støtte til den unge. Handleplanen udarbejdes i samarbejde med den unge og dennes familie og med inddragelse af amtskommunens misbrugscenter.

Stk. 3. For unge under 18 år, der har begået voldskriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, skal kommunen udarbejde en handleplan for en indsats, der kan modvirke yderligere kriminalitet og yde den nødvendige støtte til den unge. Handleplanen udarbejdes i samarbejde med den unge og dennes familie.

Stk. 4. Kommunen skal udarbejde en foreløbig handleplan, jf. stk. 3, senest 7 dage efter, at kommunen har modtaget dokumentation fra politiet om den begåede kriminalitet.

Stk. 5. En handleplan skal angive formålet med indsatsen, og hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet. Handleplanen skal bygge på de undersøgelser, der er gennemført, jf. § 38, og opstille mål og delmål med hensyn til barnets eller den unges

- 1) udvikling og adfærd,
- 2) familieforhold,
- 3) skoleforhold,
- 4) sundhedsforhold,
- 5) fritid og venskaber og
- 6) andre relevante forhold.

Stk. 6. En handleplan skal endvidere angive indsatsens forventede varighed. I sager om anbringelse uden for hjemmet, jf. § 40, stk. 3, nr. 8, og § 42, skal en handleplan tillige angive, hvilke former for støtte der selvstændigt skal iværksættes over for familien i forbindelse med, at barnet eller den unge opholder sig uden for hjemmet, og i tiden efter barnet eller den unges hjemgivelse.

Stk. 7. Kommunen skal tilbyde forældrene at udarbejde en særskilt plan for støtten til forældrene i forbindelse med en anbringelse uden for hjemmet.

§ 58 b. Socialministeren kan fastsætte regler om, at kommunen og amtskommunen skal træffe beslutninger om indhold og udførelse af støtte efter kapitel 8.

Indstilling vedrørende anbringelse uden samtykke og om fortsat anbringelse uden samtykke

§ 59. En indstilling om anbringelse uden for hjemmet efter § 42 skal indeholde en redegørelse for

- 1) grundlaget for, at betingelserne i § 42 anses for opfyldt,
- 2) de foranstaltninger efter § 40, stk. 3, der har været iværksat eller har været tilbudt familien, og grundene til, at foranstaltninger af denne karakter nu må anses for utilstrækkelige eller uanvendelige,
- 3) de forhold i familien og hos barnet eller den unge eller i dennes omgivelser, som under barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet kan bidrage til at klare vanskelighederne,
- 4) den handleplan for anbringelsen, jf. § 58 a, herunder den støtte og de initiativer, som er påtænkt for barnet eller den unge og dennes familie under anbringelsen uden for hjemmet og i tiden derefter, og
- 5) barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning.

§ 59 a. En indstilling om, at et barn eller en ung ikke kan hjemtages i op til 6 måneder efter § 42 a, skal indeholde en redegørelse for

- 1) grundlaget for, at betingelserne i § 42 a anses for opfyldt,
- 2) de forhold i familien og hos barnet eller den unge eller i dennes omgivelser, som i en hjemtagelsesperiode på op til 6 måneder kan bidrage til at klare vanskelighederne,
- 3) den handleplan for anbringelsen, jf. § 58 a, herunder den støtte og de initiativer, som er påtænkt for barnet eller den unge og dennes familie i hjemtagelsesperioden og i tiden derefter, og
- 4) barnets eller den unges holdning til den påtænkte foranstaltning

Advokatbistand, aktindsigt m.v.

§ 60. Kommunen tilbyder forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år gratis advokatbistand under en sag om

- 1) gennemførelse af en undersøgelse som nævnt i § 39,
- 2) anbringelse uden for hjemmet efter § 42,
- 3) opretholdelse af en anbringelse i op til 6 måneder efter § 42 a,
- 4) opretholdelse af en anbringelse efter § 43,
- 5) gennemførelse af lægelig undersøgelse eller behandling efter § 44,
- 6) godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 45, stk. 3,
- 7) ændring af anbringelsessted efter § 55, stk. 5 eller 6, jf. § 42,
- 8) afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 57, stk. 3 og
- 9) brev og telefonkontrol, jf. § 108, stk. 2.

Stk. 2. Forældremyndighedens indehaver, den unge, der er fyldt 15 år, og plejeforældrene skal have tilbud om gratis advokatbistand under en sag om flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje efter § 64, stk. 4.

Stk. 3. Under en sag om afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 57, stk. 3, og en sag om brev- og telefonkontrol efter § 108, stk. 2, med den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, skal denne have tilbud om gratis advokatbistand.

Stk. 4. Om salær og godtgørelse for udlæg til advokater gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

§ 61. Forinden der træffes afgørelse i en sag som nævnt i § 60, påhviler det kommunen at gøre indehaveren af forældremyndigheden og den unge, der er fyldt 15 år, bekendt med retten til efter forvaltningsloven at se sagens akter og retten til at udtale sig, inden afgørelsen træffes.

Stk. 2. Tilsvarende forpligtelse har kommunen over for de i § 60, stk. 2 og 3, nævnte personer, for så vidt angår de heri nævnte afgørelser.

§ 62. Børn og unge-udvalget efter § 18 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område træffer i et møde afgørelse om

- 1) gennemførelse af en undersøgelse efter § 39,
- 2) anbringelse uden for hjemmet efter § 42,
- 3) opretholdelse af en anbringelse i op til 6 måneder efter § 42 a,
- 4) opretholdelse af en anbringelse efter § 43,
- 5) gennemførelse af lægelig undersøgelse eller behandling efter § 44,
- 6) godkendelse af en foreløbig afgørelse efter § 45, stk. 3,
- 7) ændring af anbringelsessted efter § 55, stk. 5 eller 6, jf. § 42,
- 8) afbrydelse af forbindelsen m.v. efter § 57, stk. 3,
- 9) flytning eller hjemtagelse efter § 64, stk. 4,
- 10) brev- og telefonkontrol efter § 108, stk. 2, og
- 11) anbefaling til Den Sociale Ankestyrelse af adoption uden samtykke, jf. adoptionsloven.

Stk. 2. Inden der træffes afgørelse, skal indehaveren af forældremyndigheden, barnet eller den unge, advokaten og eventuel anden bisidder for forældremyndighedens indehaver eller barnet eller den unge have lejlighed til at udtale sig over for børn og unge-udvalget. Tilbud efter 1. pkt. til barnet eller den unge kan undlades, hvis barnet er under 12 år, eller hvis det må antages at være til skade for barnet eller den unge.

Stk. 3. Inden der træffes afgørelse efter § 57, stk. 3, og § 108, stk. 2, der angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, finder stk. 2 tilsvarende anvendelse. Stk. 2 finder ligeledes anvendelse på plejeforældre inden en afgørelse efter § 64, stk. 4.

Stk. 4. Til vedtagelse af en afgørelse efter § 39, §§ 42-44, § 45, stk. 3, § 55, stk. 5 og 6, § 57, stk. 3, § 108, stk. 2, samt afgørelse om anbefaling af adoption, jf. stk. 1, nr. 11, kræves, at mindst 4 af børn og unge-udvalgets 5 medlemmer stemmer for afgørelsen. Afgørelser efter § 64, stk. 4, træffes ved almindelig stemmeflerhed.

Stk. 5. Såfremt dommeren ikke er enig i den truffe afgørelse, skal dette tilføres udvalgets protokol, og meddelelsen om udvalgets afgørelse skal indeholde oplysning om dommerens afvigende opfattelse.

Stk. 6. Børn og unge-udvalgets afgørelser skal meddeles skriftligt. Afgørelserne skal være begrundede og indeholde oplysning om klageadgang.

Kapitel 9 a

Tilbud til unge fra 18 til 22 år

§ 62 a. Kommunen yder hjælp efter stk. 2 og 3 til unge i alderen fra 18 til 22 år, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til den unges behov for støtte, og hvis den unge er indforstået hermed.

Stk. 2. Kommunen kan træffe afgørelse om, at en tildelt personlig rådgiver eller en fast kontaktperson, jf. § 40, stk. 3, nr. 6 og 7, kan opretholdes eller tildeles igen efter det fyldte 18. år.

Stk. 3. Til unge, der er eller var anbragt uden for hjemmet i et anbringelsessted efter reglerne i kapitel 8 umiddelbart inden det fyldte 18. år, kan kommunen træffe afgørelse om,

- 1) at døgnophold, jf. § 40 b, i et anbringelsessted, jf. §§ 49, 49 a og 51, kan opretholdes eller genetableres,
- 2) at udpege en personlig rådgiver for den unge, jf. § 40, stk. 3, nr. 6,
- 3) at udpege en fast kontaktperson for den unge, jf. § 40, stk. 3, nr. 7, og
- 4) at etablere en udslusningsordning, jf. § 40 b, i det hidtidige anbringelsessted.

Stk. 4. Tilbud efter stk. 2 og 3 skal ophøre, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til den unges behov for støtte, eller når den unge fylder 23 år.

Stk. 5. Hvis kommunen ønsker, at amtskommunen efter § 131 a medfinansierer udgifter ved foranstaltninger efter stk. 3, skal kommunen følge fremgangsmåden i § 131 b.

Stk. 6. Kommunen skal, i det omfang det er muligt, sørge for, at unge, som har været anbragt uden for hjemmet efter reglerne i kapitel 8, umiddelbart inden det fyldte 18. år får mulighed for at vende tilbage til det tidligere anbringelsessted kortvarigt, uanset om der iværksættes foranstaltninger efter stk. 3.

§ 62 b. Den unge betaler for døgnophold efter § 62 a, stk. 3, nr. 1, og for udslusningsophold efter § 62 a, stk. 3, nr. 4, efter regler, der fastsættes af socialministeren.

Kapitel 10

Private pasningsordninger uden offentlige tilskud

Privat dagpasning

§ 63. Oprettelse og drift af privat dagpasning mod betaling, som drives uden offentlige midler, kræver tilladelse fra kommunen, hvis der modtages flere end 2 børn under 14 år.

Stk. 2. Foregår pasningen i et privat hjem, kan der gives tilladelse til pasning af op til 5 børn. Varetages pasningen af flere personer, kan kommunen give tilladelse til, at der kan modtages op til 10 børn.

Stk. 3. Kommunen fører tilsyn med forholdene i den private dagpasning.

Privat døgnpleje

§ 64. Ingen må modtage et barn under 14 år til døgnophold i privat familiepleje i en sammenhængende periode ud over 3 måneder uden at have tilladelse dertil fra den stedlige kommune.

Stk. 2. Plejetilladelse kan kun udstedes, når det efter en undersøgelse af familieplejen må antages, at opholdet vil være til gavn for barnet. Ved udstedelse af plejetilladelse skal kommunen gøre forældremyndighedens indehaver opmærksom på bestemmelserne i stk. 4.

Stk. 3. Det påhviler forældremyndighedens indehaver at sikre sig, at plejehjemmet har fornøden plejetilladelse.

Stk. 4. Børn og unge-udvalget i forældremyndighedsindehaverens opholdskommune kan efter begæring af plejeforældrene eller barnet eller den unge beslutte, at et barn eller en ung ikke må flyttes eller hjemtages fra en privat familiepleje, såfremt det må antages at skade barnet eller den

unge. Forud for afgørelsen indhentes en udtalelse fra den stedlige kommune.

Stk. 5. En afgørelse efter stk. 4 kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 45, når betingelserne herfor er opfyldt.

Stk. 6. Reglerne i stk. 1-5 gælder ikke i tilfælde, hvor kun den ene af forældrene har forældremyndigheden, men barnet eller den unge får døgnophold hos den anden af forældrene.

Stk. 7. Døgnplejehjem, der modtager børn og unge under 18 år, og som drives af private uden offentlige midler, må kun oprettes og drives med tilladelse af amtskommunen. Amtskommunen fører tilsyn med forholdene i hjemmet.

Afsnit III

Voksne

Kapitel 11

Almene tilbud

§ 65. Kommunen kan iværksætte eller give tilskud til generelle tilbud med aktiverende og forebyggende sigte. Kommunen fastsætter retningslinjer for, hvilke persongrupper der kan benytte tilbudene.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om betaling for tilbud efter stk. 1.

Husvilde

§ 66. Kommunen anviser husly mod betaling, hvis en enlig eller en familie er husvild. Betalingen må ikke overstige lejeværdien af den beboelse, der anvises, eller den sædvanlige boligudgift på stedet for en enlig eller for en familie af denne størrelse.

Kapitel 12

Formål m.v.

§ 67. Til voksne med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, skal der ydes en særlig indsats. Formålet med indsatsen er

- 1) at forebygge, at problemerne for den enkelte forværres,
- 2) at forbedre den enkeltes sociale og personlige funktion samt udviklingsmuligheder,
- 3) at forbedre mulighederne for den enkeltes livsudfoldelse gennem kontakt, tilbud om samvær, aktivitet, behandling, omsorg og pleje og
- 4) at yde en helhedsorienteret indsats med servicetilbud afpasset efter den enkeltes særlige behov i egen bolig, herunder i botilbud efter lov om almene boliger m.v., eller i botilbud efter denne lov.

§ 67 a. Kommunen eller amtskommunen skal yde hjælp efter denne lov i overensstemmelse med formålet, jf. § 67, til personer med betydelig nedsat psykisk funktionsevne, der ikke kan tage vare på deres egne interesser, uanset om der foreligger samtykke fra den enkelte. Hjælpen kan dog ikke ydes ved brug af fysisk tvang.

Stk. 2. Kommunen eller amtskommunen skal påse, om der er pårørende eller andre, der kan varetage den pågældendes interesser. Kommunen eller amtskommunen skal være opmærksom på, om der er behov for at bede statsamtet om at beskikke en værge efter værgemålsloven.

Respekt for vejledende tilkendegivelser for fremtiden (»plejetestamenter«).

§ 67 b. Kommunen skal ved tilrettelæggelsen af pleje af og omsorg m.v. for en person med en demensdiagnose så vidt muligt respektere dennes vejledende tilkendegivelser for fremtiden med hensyn til bolig, pleje og omsorg.

Kapitel 13

Rådgivning

§ 68. Kommunen sørger for tilbud om gratis rådgivning til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbudet om rådgivning skal også omfatte opøgende arbejde.

§ 69. Amtskommunen yder gratis rådgivning til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer i tilslutning til de opgaver, der påhviler amtskommunen efter denne lov.

Stk. 2. Amtskommunen stiller nødvendig rådgivning og konsulentstøtte til rådighed for kommunerne i deres arbejde med personer med særlige behov og påtager sig i specielle tilfælde selv rådgivningen.

Stk. 3. Opgaverne efter stk. 1 og 2 kan varetages i samarbejde med andre amtskommuner.

§ 70. Amtskommunen tilvejebringer grundlaget for varetagelsen af rådgivningen efter §§ 34 og 69. Amtskommunen sikrer i tilslutning hertil en systematisk indsamling, udvikling, bearbejdning og formidling af den faglige viden på områderne. Opgaverne kan varetages i samarbejde med andre amtskommuner.

§ 70 a. En uvildig konsulentordning yder gratis rådgivning og vejledning i sager om hjælp til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsniveau.

Kapitel 14

Personlig hjælp, omsorg og pleje m.v.

§ 71. Kommunalbestyrelsen har pligt til at tilbyde

- 1) personlig hjælp og pleje og
- 2) hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet.

Stk. 2. Tilbuddene efter stk. 1 gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.

Stk. 3. Tilbuddene efter stk. 1 kan ikke gives som generelle tilbud efter § 65.

§ 72. Kommunen sørger for tilbud om afløsning eller aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

§ 73. Kommunen sørger for tilbud om hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

§ 73 a. Kommunalbestyrelsen har pligt til at tilbyde genoptræning til afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse.

Stk. 2. Kommunen sørger for tilbud om hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

§ 74. Kommunen sørger for, at de opgaver, der er nævnt i §§ 71-73, i fornødent omfang kan varetages døgnet rundt.

Kvalitetsstandarder

§ 74 a. Socialministeren fastsætter regler om kvalitetsstandarder, hvori kommunalbestyrelsen bl.a. skal redegøre nærmere for de beslutninger, der er truffet om indhold, omfang og udførelse af hjælp

efter §§ 71 og 73 a samt om opfølgningen på disse beslutninger.

Afgørelse m.v.

§ 75. Kommunen træffer afgørelse om tildeling af personlig hjælp og pleje m.v. efter dette kapitel. Kommunen behandler anmodninger om hjælp efter § 71 ved en konkret, individuel vurdering af behovet for hjælp til de opgaver, som modtageren ikke selv kan udføre. Ved vurderingen af behovet for hjælp skal kommunen tage stilling til alle anmodninger om hjælp fra ansøgeren.

Stk. 2. Tilbuddene om hjælp efter § 71 skal bidrage dels til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, dels til at afhjælpe væsentlige følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Tilbuddene skal løbende tilpasses modtagerens behov.

Stk. 3. Tilbud efter § 73 a gives efter en konkret, individuel vurdering af træningsbehovet. Genoptræningstilbud efter § 73 a, stk. 1, gives med henblik på så vidt muligt at bringe personen op på det funktionsniveau, som den pågældende havde inden sygdommen. Tilbud efter § 73 a, stk. 2, gives til personer, som har brug for en individuel træningsindsats med henblik på at kunne vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder.

§ 75 a. Afgørelsen skal meddeles ansøgeren skriftligt og skal være ledsaget af en skriftlig begrundelse. Af afgørelsen skal det fremgå, hvilke af ansøgerens anmodninger om hjælp kommunen har kunnet eller ikke har kunnet imødekomme, jf. § 75, stk. 1, samt hvilke krav der stilles til leverancesikkerheden i forbindelse med effektueringen af afgørelsen, jf. § 75 b, stk. 1.

Stk. 2. Til brug for afgørelsen efter stk. 1 udarbejder kommunen et skema. Skemaet skal som minimum indeholde oplysninger om, hvilke opgaver hjælpen omfatter, formålet med hjælpen, og for hvilken periode hjælpen gives. Skemaet udfyldes i samarbejde med ansøgeren og udleveres til ansøgeren som supplement til afgørelsen.

Stk. 3. For beboere i plejehjem m.v., jf. § 140, lejere i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, og lejere i tilsvarende boligheder skal skemaet efter stk. 2 endvidere indeholde oplysninger om den samlede plan for pleje- og omsorgsindsatsen for ansøgeren. 1. pkt. omfatter alene de beboere og lejere i de nævnte boligformer, der modtager kommunale serviceydelser. Skemaet udfyldes i samarbejde med ansøgeren, nærmeste pårørende eller anden nærtstående og eventuelt ansøgerens egen praktiserende læge. Skemaet udleveres til ansøgeren i forbindelse med afgørelsen.

§ 75 b. Hjælp efter §§ 71 og 73 a skal leveres i overensstemmelse med den afgørelse, kommunen har truffet efter §§ 75 og 75 a. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at den tildelte hjælp efter § 71 leveres inden for en rimelig frist, hvis leverandøren ikke kan overholde de aftaler, der i forbindelse med afgørelsen efter § 75, stk. 1, er indgået om levering af hjælpen.

Stk. 2. Kommunen skal i forbindelse med afgørelsen om hjælp efter § 71 oplyse modtageren af hjælpen om, hvilken person der på myndighedens vegne kan kontaktes, hvis den tildelte hjælp ikke leveres i overensstemmelse med afgørelsen.

Tilrettelæggelse og levering af hjælpen

§ 75 c. Kommunalbestyrelsen har pligt til at skabe grundlag for, at modtagere af hjælp efter § 71 kan vælge mellem forskellige leverandører af hjælpen. Til dette formål skal kommunalbestyrelsen sikre, at kvalificerede private leverandører får adgang til at levere ydelser efter § 71. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre de kvalitetsmæssige krav, der stilles til leverandører af personlig og praktisk hjælp efter § 71, jf. § 74 a, herunder krav til, hvilket beredskab der, jf. § 75 b, stk. 1, kræves af leverandørerne for at sikre, at de afgørelser, der er truffet efter § 71, kan effektueres. Kvalitetskravene skal være saglige, konkrete og velunderbyggede og må ikke være konkurrenceforvridende.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan vælge at sikre kvalificerede leverandørers adgang til at levere ydelser efter stk. 1 via udbudsmodellen. Kommunalbestyrelsen skal efter en udbudsforretning efter 1. pkt. indgå kontrakt med mindst to kvalificerede leverandører af de forskellige typer af ydelser efter

§ 71. Kontrakterne skal indgås med de leverandører, der har afgivet de økonomisk mest fordelagtige tilbud. Grundlaget for udbudsmaterialet er de efter stk. 1 fastsatte kvalitetskrav.

Stk. 3. Hvis det efter et udbud ikke er muligt at indgå kontrakter i overensstemmelse med betingelsen i stk. 2 samt betingelserne fastsat i medfør af § 75 d, stk. 4, finder reglerne om godkendelse af enhver kvalificeret leverandør efter stk. 4-7 anvendelse.

Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen ikke benytter udbudsmodellen, jf. stk. 2, skal kommunalbestyrelsen sikre kvalificerede leverandørers adgang til at levere ydelser efter stk. 1 via godkendelsesmodellen. Ud over de kvalitetskrav, der skal fastsættes i medfør af stk. 1, skal kommunalbestyrelsen, hvis der skabes valgfrihed via godkendelsesmodellen, fastsætte og offentliggøre de priskrav, der stilles til leverandører af personlig og praktisk hjælp efter § 71, jf. § 74 a.

Stk. 5. Hvis kommunalbestyrelsen har valgt at give kvalificerede leverandører adgang til at levere ydelser efter § 71 via godkendelsesmodellen, har kommunalbestyrelsen pligt til at godkende og indgå kontrakt med enhver leverandør, der opfylder kravene i stk. 1, 3. pkt., og stk. 4, jf. dog § 75 d, stk. 4.

Stk. 6. Priskravene efter stk. 4 fastsættes af kommunalbestyrelsen ud fra en kalkulation af de gennemsnitlige, langsigtede omkostninger ved levering af personlig og praktisk hjælp i overensstemmelse med de stillede kvalitetskrav, jf. stk. 1.

Stk. 7. Fastsættelse af priskrav efter stk. 6 kan fraviges, når fravigelsen er begrundet i forventede effektiviseringer i den kommunale leverandørvirksomhed eller ændringer i kommunens kvalitetsstandard, jf. § 74 a. Prisfastsættelsen kan ligeledes fraviges, hvis en kommunalbestyrelse, der har valgt at bruge godkendelsesmodellen, jf. stk. 4, vælger at gennemføre en udbudsforretning med henblik på at finde en privat hovedleverandør til ydelserne efter § 71 i stedet for den kommunale leverandørvirksomhed.

Stk. 8. Efter en udbudsforretning efter stk. 7, 2. pkt., fastsættes priskravet til de øvrige leverandører, kommunalbestyrelsen skal indgå kontrakt med efter stk. 5, til kommunens omkostninger ved kontrakten med den private leverandør, der har vundet udbuddet. Det er en betingelse herfor, at den leverandør, der har vundet udbuddet, accepterer, at den kontrakt, der indgås efter udbuddet, danner grundlaget for kommunalbestyrelsens indgåelse af kontrakt med andre leverandører efter stk. 5. Det er endvidere en betingelse, at kommunens kontrakt med den leverandør, der har vundet udbuddet, er offentlig.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen har pligt til at efterbetale private leverandører i de tilfælde, hvor det efterfølgende viser sig, at de fastsatte priskrav er lavere end de faktiske omkostninger ved levering af personlig og praktisk hjælp, jf. stk. 6 og 7.

§ 75 d. En leverandør, der har indgået kontrakt med en eller flere kommunalbestyrelser, jf. § 75 c, stk. 2 og 5, anses som udgangspunkt for generelt kvalificeret til at udføre opgaver efter § 71. Kommunalbestyrelsen kan dog afvise at indgå kontrakt med leverandøren, hvis dennes kvalifikationer ikke opfylder den pågældende kommunalbestyrelses kvalitetskrav, jf. § 75 c, stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt informere leverandøren om baggrunden for, at der ikke kan indgås kontrakt.

Stk. 2. En person, der er berettiget til hjælp eller støtte efter § 71, jf. § 75, stk. 1, skal vælge, hvilken af de leverandører, kommunalbestyrelsen har indgået kontrakt med, der skal udføre hjælpen. Til brug herfor skal kommunalbestyrelsen i samarbejde med de godkendte leverandører udarbejde informationsmateriale om leverandørerne. Det udarbejdede informationsmateriale skal i forbindelse med afgørelsen, jf. § 75, stk. 1, udleveres til de personer, der er tilkendt hjælp efter § 71. Informationsmaterialet skal løbende opdateres, hvis der sker ændringer i leverandørkredsen, eksempelvis i forbindelse med indgåelse eller opsigelse af kontrakter med leverandørerne. Det opdaterede informationsmateriale skal udleveres til alle de modtagere af hjælp efter § 71, der er omfattet af de ændrede valgmuligheder.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal indgå skriftlig aftale med den valgte leverandør om udførelsen af den hjælp, der er truffet afgørelse om efter § 75, stk. 1, om leverancesikkerhed efter § 75 b, stk. 1, samt om betaling m.v.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter regler for opgørelse og offentliggørelse m.v. af de af kommunalbestyrelsen fastsatte kvalitets- og priskrav efter § 75 c, stk. 1 og 4, regler for gennemførelse af udbud efter udbudsmodellen, jf. § 75 c, stk. 2, regler for efterbetaling af private

leverandører, jf. § 75 c, stk. 9, samt regler for, hvornår kommunalbestyrelsen kan undtages fra pligten til at indgå kontrakt, jf. § 75 c, stk. 5.

§ 75 e. Bestemmelserne i § 75 c og § 75 d omfatter ikke beboere i plejehjem m.v., jf. § 140, lejere i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, og lejere i tilsvarende boligenheder.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre de kvalitetskrav, der stilles til leverandører af kommunale serviceydelser til de i stk. 1 nævnte persongrupper, jf. § 74 a. Hvis kommunalbestyrelsen har ansvaret for andre dele af driften af de i stk. 1 nævnte boliger, skal kommunalbestyrelsen endvidere fastsætte og offentliggøre de kvalitetskrav, der stilles i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler for opgørelse og offentliggørelse m.v. af de af kommunalbestyrelsen fastsatte kvalitetskrav efter stk. 2.

§ 75 f. En person, som er berettiget til hjælp eller støtte efter § 71, kan vælge selv at udpege en person til at udføre opgaverne. Den udpegede person skal godkendes af kommunalbestyrelsen, som herefter skal indgå kontrakt med den pågældende om omfang og indhold af opgaverne, om leverancesikkerhed, jf. § 75 b, stk. 1, og om betaling m.v.

§ 75 g. Personer, der modtager hjælp efter § 71, kan vælge en helt eller delvis anden hjælp end den, der er truffet afgørelse om, jf. §§ 75 og 75 a. En tilkendt ydelse, der fravælges efter 1. pkt., kan ikke efterfølgende kræves leveret efter § 75 b, stk. 1.

§ 75 h. En klage over en afgørelse om hjælp efter §§ 71 og 72 kan først indbringes for det sociale nævn, når

- 1) klagen har været behandlet af klagerådet, jf. § 34, stk. 1, nr. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og
- 2) kommunalbestyrelsen har taget stilling til klagerådets indstilling.

§ 75 i. Ud over pligten til løbende at følge op på enkeltsager, jf. § 113, har kommunalbestyrelsen pligt til at føre tilsyn med, at de kommunale opgaver efter §§ 71 og 73 a løses i overensstemmelse med de afgørelser, kommunen har truffet efter disse bestemmelser og i henhold til kommunalbestyrelsens vedtagne kvalitetsstandarder, jf. § 74 a.

Stk. 2. Som led i tilsynsforpligtelsen efter stk. 1 skal kommunalbestyrelsen hvert år foretage mindst ét anmeldt og ét uanmeldt tilsynsbesøg i plejehjem m.v., jf. § 140, i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, og i andre tilsvarende boligenheder i kommunen. Tilsynet omfatter indsatsen over for de beboere og lejere, der modtager kommunale serviceydelser. Tilsynet må ikke varetages af leverandører eller personer, der udfører opgaver på området.

Stk. 3. Efter hvert tilsynsbesøg udarbejder kommunalbestyrelsen en tilsynsrapport til brug for opfølgningen på tilsynsbesøget. Tilsynsrapporterne offentliggøres og sendes til høring i bruger- og pårønderrådet, jf. § 112 a, samt i det kommunale ældreråd, jf. § 30 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Den enkelte bruger eller pårørende skal endvidere have tilbud om løbende at få tilsendt tilsynsrapporterne. Kommunalbestyrelsen har pligt til på anmodning fra bruger- og pårønderrådet eller det kommunale ældreråd at tilbyde det pågældende råd en mundtlig præsentation og drøftelse af tilsynsrapporterne.

Stk. 4. Mindst én gang årligt udarbejder og offentliggør kommunalbestyrelsen en samlet redegørelse om tilsynet efter stk. 2 og 3 samt om det sundhedsfaglige tilsyn efter § 6 a i lov om embedslægeinstitutioner m.v. Redegørelsen skal endvidere indeholde en opgørelse over, hvad der i forbindelse med tilsynet er blevet afdækket om sammenhængen mellem de ydelser, der er truffet afgørelse om, og de faktisk leverede ydelser. Redegørelsen offentliggøres og sendes til høring i bruger- og pårønderrådet, jf. § 112 a, samt i det kommunale ældreråd. Kommunalbestyrelsen drøfter herefter redegørelsen på et møde med henblik på opfølgning af tilsynet.

Kontant tilskud m.v.

§ 76. Hvis kommunen ikke kan stille den nødvendige hjælp til rådighed for en person, der har behov for hjælp efter §§ 71 og 72, kan kommunen i stedet udbetale et tilskud til hjælp, som den pågældende selv antager.

Stk. 2. En person med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for personlig hjælp og pleje og for støtte til løsning af nødvendige praktiske opgaver i hjemmet i mere end 20 timer ugentlig, kan vælge at få udbetalt et kontant tilskud til hjælp, som den pågældende selv antager.

Stk. 3. Kommunen kan dog i særlige tilfælde beslutte, at hjælpen efter stk. 2 fortsat skal gives som naturalthjælp eller udbetales til en nærstående person, som passer den pågældende.

Stk. 4. Kommunen kan udbetale tilskuddet efter stk. 1, 2 og 3 som et fast beløb på grundlag af anslåede udgifter.

§ 77. Kommunen yder et tilskud til dækning af udgifter ved ansættelse af hjælpere til pleje, overvågning og ledsagelse til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har et aktivitetsniveau, som gør det nødvendigt at yde en ganske særlig støtte.

Stk. 2. Tilskud efter stk. 1 forudsætter, at modtageren selv er i stand til at administrere hjælpeordningen, herunder at ansætte den nødvendige hjælp og være ansvarlig for den daglige arbejdstilrettelæggelse.

Stk. 3. Hvis kommunen ønsker, at amtskommunen efter § 131 a medfinansierer udgifter ved foranstaltninger efter stk. 1, skal kommunen følge fremgangsmåden i § 131 b.

Ledsagelse og kontaktperson

§ 78. Kommunen yder 15 timers ledsagelse om måneden til personer under 67 år, der ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 2. Personer, der er visiteret til 15 timers ledsagelse om måneden ved det fyldte 67. år, jf. stk. 1, bevarer denne ret efter det fyldte 67. år.

Stk. 3. En person, som er berettiget til ledsagelse, jf. stk. 1 eller stk. 2, har ret til selv at udpege en person til at udføre opgaven. Kommunen skal godkende og ansætte den udpegede person.

Stk. 4. Der kan normalt ikke ske ansættelse af personer med en meget nær tilknytning til den, der er berettiget til ledsagelse efter stk. 1 eller stk. 2.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at tilbyde personer, som er berettiget til ledsagelse, jf. stk. 1 eller stk. 2, at få ydelsen udbetalt som et kontant tilskud til en ledsager, som de pågældende selv antager. Det er frivilligt for den berettigede at benytte tilbuddet.

Stk. 6. Modtageren kan opspare timer inden for en periode på 6 måneder. Kommunen fastsætter retningslinjer herfor.

Stk. 7. Modtagerens udgifter til ledsagerens befordring og andre aktiviteter med tilknytning til ledsageordningen kan dækkes med et beløb på op til 650 kr. årligt. Beløbet ydes af kommunen efter anmodning fra modtageren.

Stk. 8. Der kan ikke ydes ledsagelse efter denne bestemmelse til personer, der har hjælpeordning efter § 77.

Stk. 9. Socialministeren kan fastsætte regler om betingelser for ledsageordningen.

§ 79. Kommunen yder i fornødent omfang hjælp i form af en særlig kontaktperson til personer, som er døvblinde.

§ 80. Kommunen sørger for tilbud om en støtte- og kontaktperson til personer med sindslidelser.

Amtskommunale opgaver

§ 81. Amtskommunen yder hjælp efter §§ 71-73 a, 74, 75, 78, 79 og 86 til personer, der har ophold i amtskommunale boformer efter §§ 92-94 eller boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., såfremt boligen er oprettet af eller efter aftale med amtskommunen.

Stk. 2. En klage over en amtskommunes afgørelse efter §§ 71 og 72 kan først indbringes for det

sociale nævn, når

- 1) klagen har været behandlet af det amtslige brugerråd, jf. § 41, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og
- 2) amtsrådet har taget stilling til brugerrådets indstilling.

Betaling

§ 82. Socialministeren fastsætter regler om betaling for tilbud efter dette kapitel samt om opgørelse af indkomstgrundlaget for betalingen.

Stk. 2. Der opkræves ikke betaling for udgifter til personale, når hjælpen efter § 71, stk. 1, og §§ 72 og 73 er varig.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2 kan der opkræves betaling for personaleudgifter til madserviceordninger.

§ 83. Personer, der har ophold i boformer efter § 92, og som får pension efter § 14, stk. 1 eller 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., betaler henholdsvis 15.204 kr. og 7.596 kr. om året for den særlige service m.v., som følger af opholdet.

Stk. 2. For personer, der på grund af nedsat funktionsevne har nødvendige udgifter i forbindelse med individuelle aktiviteter, som ikke dækkes af opholdet i boformen, nedsættes eller bortfalder betalingen efter stk. 1.

Stk. 3. Personer, der er tilkendt førtidspension efter de fra 1. januar 2003 gældende regler, er ikke omfattet af bestemmelsen om servicebetaling efter § 83, stk. 1.

Kapitel 15

Dækning af nødvendige merudgifter

§ 84. Kommunen yder dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem 18 og 65 år med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen. Det er en betingelse, at merudgiften er en følge af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i denne lov.

Stk. 2. Udmålingen af tilskuddet sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte, f. eks. merudgifter til individuel befordring, håndsregninger og fritidsaktiviteter.

Stk. 3. Tilskud til nødvendige merudgifter kan ydes, når de skønnede merudgifter udgør mindst 6.000 kr. pr. år, svarende til 500 kr. pr. måned. Tilskuddet beregnes med et basisbeløb på 1.500 kr. pr. måned. Basisbeløbet øges første gang med 500 kr. pr. måned til 2.000 kr. pr. måned, når de skønnede merudgifter overstiger 21.000 kr. pr. år, svarende til 1.750 kr. pr. måned. Herefter øges basisbeløbet med 500 kr. pr. måned, hver gang merudgifterne stiger henholdsvis 6.000 kr. pr. år og 500 kr. pr. måned. Tilskuddet afrundes til nærmeste hele beløb, der er deleligt med 500.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor.

Stk. 5. Personer, der modtager førtidspension tilkendt efter de før 1. januar 2003 gældende regler, er ikke berettigede til ydelser efter denne bestemmelse, medmindre de tillige er bevilget personlig hjælpeordning efter § 77.

Kapitel 16

Behandling m.v.

§ 85. Amtskommunen sørger for tilbud om behandling af stofmisbrugere.

Stk. 2. Tilbud efter stk. 1 skal iværksættes senest 14 dage efter henvendelsen til amtskommunen.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om behandling efter stk. 1 og 2 af stofmisbrugere under 18 år i særlige tilfælde.

Stk. 4. En person, der er visiteret til behandling, kan vælge at blive behandlet i et andet offentligt behandlingstilbud eller godkendt privat behandlingstilbud af tilsvarende karakter som det, der er

visiteret til efter stk. 1.

Stk. 5. Fristen efter stk. 2 kan fraviges, hvis personen vælger at blive behandlet i et andet offentligt eller godkendt privat behandlingstilbud end det, amtskommunen har visiteret til efter stk. 1.

Stk. 6. Retten til at vælge efter stk. 4 kan begrænses, hvis hensynet til vedkommende taler herfor.

§ 86. Kommunen kan ud over tilbud efter § 73 give tilbud af behandlingsmæssig karakter til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, når dette er nødvendigt med henblik på at bevare eller forbedre den pågældendes fysiske, psykiske eller sociale funktioner, og når dette ikke kan opnås gennem de behandlingstilbud, der kan tilbydes efter anden lovgivning.

Kapitel 17

Beskyttet beskæftigelse og aktivitets- og samværstilbud

§ 87. Amtskommunen sørger for tilbud om beskyttet beskæftigelse til personer under 65 år, for personer, der den 1. juli 1999 er fyldt 60 år, dog 67 år, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, og som ikke kan benytte tilbud efter anden lovgivning.

Stk. 2. Amtskommunen kan tilbyde særligt tilrettelagt beskæftigelsesforløb til personer med særlige sociale problemer.

Stk. 3. Amtskommunen træffer efter indstilling fra kommunen afgørelse om beskyttet beskæftigelse efter stk. 1, jf. § 131 b.

Stk. 4. Kommunen kan træffe afgørelse om beskyttet beskæftigelse, når tilbudene især er beregnet for personer med bopæl i kommunen.

§ 88. Amtskommunen sørger for aktivitets- og samværstilbud til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer til opretholdelse eller forbedring af personlige færdigheder eller af livsvilkårene.

Stk. 2. Amtskommunen træffer efter indstilling fra kommunen afgørelse om aktivitets- og samværstilbud, jf. § 131 b. Amtskommunen giver dog tilbud til personer, der især har problemer med at opholde sig i egen bolig.

Stk. 3. Kommunen kan træffe afgørelse om aktivitets- og samværstilbud, når tilbudene især er beregnet for personer med bopæl i kommunen.

§ 89. Der aflønnes efter indsats under beskæftigelse efter §§ 87 og 88.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om løn m.v. efter stk. 1 samt regler om støtte til befordringsudgifter i tilknytning til tilbud efter §§ 87 og 88.

§ 90. En produktion, der udføres ved beskyttet beskæftigelse og i aktivitets- og samværstilbud, må ikke påføre andre virksomheder ubillig konkurrence.

Stk. 2. Amtsrådsforeningen udarbejder vejledning om kalkulationsregler for produktionen i beskyttet beskæftigelse og i aktivitets- og samværstilbud.

Kapitel 18

Botilbud

§ 91. Kommunen kan tilbyde midlertidige ophold i boformer til personer, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

§ 92. Amtskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser i boformer, der er egnet til længerevarende ophold til personer, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for omfattende hjælp i almindelige daglige funktioner eller pleje, omsorg eller behandling, og som ikke kan få dækket disse behov på anden vis.

Stk. 2. Amtskommunen træffer efter indstilling fra opholdskommunen afgørelser om optagelse i boformer efter stk. 1, jf. § 131 b.

Stk. 3. Personer, som modtager tilbud efter stk. 1, og som ønsker at flytte til en anden amtskommune, har ret til et tilsvarende tilbud i en anden amtskommune. Det er en forudsætning, at den pågældende opfylder betingelserne for at blive optaget i både fraflytningsamtsskommunen og tilflytningsamtsskommunen.

Stk. 4. Retten til frit valg efter stk. 3 omfatter ret til, at ens ægtefælle, samlever eller registrerede partner fortsat kan indgå i husstanden. Hvis en person ønsker, at en ægtefælle, samlever eller registreret partner fortsat skal indgå i husstanden, skal det tilbud, der gives efter stk. 1, være egnet til to personer. Hvis den pågældende person med handicap eller sindslidelse, jf. stk. 3, dør, har den efterlevende person ret til at blive boende.

Stk. 5. Socialministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for at få tilbud om boform efter stk. 3.

Stk. 6. Ved den konkrete vurdering af amtskommunens forpligtelse efter stk. 1 lægges vægt på borgerens behov og hjælpens specialiserede karakter, herunder behovet for specialiseret støtte til genoptræning, hjælp til udvikling af færdigheder og socialpædagogisk bistand m.v. Uanset 1. pkt. omfatter den amtskommunale forpligtelse efter denne paragraf de tilfælde, hvor en persons behov for hjælp og støtte samlet udgør en årlig udgift på 635.300 kr. eller mere.

§ 93. Amtsskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser til midlertidigt ophold i boformer

- 1) til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for omfattende hjælp i almindelige daglige funktioner eller for pleje, eller som i en periode har behov for særlig behandlingsmæssig støtte, og
- 2) til personer med nedsat psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer, der har behov for pleje eller behandling, og som på grund af disse vanskeligheder ikke kan klare sig uden støtte.

Stk. 2. Amtsskommunen kan oprette pladser til midlertidigt ophold i døgnhuse med behandlingsunderstøttende rammer til personer med sindslidelser, som for en kortere periode har behov for behandlingsmæssig støtte og pleje, mens deres situation stabiliseres.

Stk. 3. Ved den konkrete vurdering af amtskommunens forpligtelse efter stk. 1 lægges vægt på borgerens behov og hjælpens specialiserede karakter, herunder behovet for specialiseret støtte til genoptræning, hjælp til udvikling af færdigheder og socialpædagogisk bistand m.v. Uanset 1. pkt. omfatter den amtskommunale forpligtelse efter denne paragraf de tilfælde, hvor en persons behov for hjælp og støtte samlet udgør en årlig udgift på 635.300 kr. eller mere.

Stk. 4. Amtsskommunen træffer efter indstilling fra opholdsskommunen afgørelse om optagelse i boformer efter stk. 1, jf. § 131 b. Amtsskommunen træffer dog afgørelse om optagelse, for så vidt angår tilbud efter stk. 1, nr. 2, til stofmisbrugere i behandling. Amtsskommunen træffer afgørelse om optagelse i døgnhuse efter stk. 2. ¹⁾

§ 93 a. Amtsskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser til midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte. Optagelse i boformen kan ske anonymt ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder. Lederen træffer afgørelse om optagelse.

§ 94. Amtsskommunen sørger for, at der er det nødvendige antal pladser til midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.

Stk. 2. Optagelse i boformer efter stk. 1 kan ske ved egen henvendelse eller ved henvisning fra offentlige myndigheder. Lederen træffer afgørelse om optagelse.

§ 94 a. Private botilbud efter § 40, stk. 3, nr. 4, og §§ 91 og 93 skal være godkendt som generelt egnede af den stedlige amtskommune. Godkendelsen skal også omfatte den hjælp efter loven, der ydes af det private botilbud under opholdet. Dette gælder dog ikke for sådanne tilbud, med hvilke en kommune eller en amtskommune har indgået en generel aftale om anvendelse af botilbudet, herunder

om tilsyn.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 94 b. Socialministeren fastsætter regler om godkendelse og tilsyn for botilbud til voksne.

§ 95. Ved ophold i boformer efter §§ 91-94 gælder de almindelige regler for hjælp efter denne lov.

Stk. 2. Beboerne betaler for ophold i boformer efter §§ 91-94, jf. dog stk. 3. For beboere i vedvarende botilbud, jf. § 92, fastsættes betalingen med udgangspunkt i bygningens omkostninger. Beboere i midlertidige botilbud, der bevarer egen bolig under opholdet, betaler som udgangspunkt ikke for boligen.

Stk. 3. Beboerne i døgnhuse efter § 93, stk. 2, betaler ikke for ophold eller for den øvrige hjælp, der tilbydes under opholdet.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter regler om betaling og om nedsættelse af betalingen med et beløb, der opgøres efter så vidt muligt lignende regler som i lov om boligstøtte.

§ 95 a. Den kommune eller amtskommune, der har anvist en lejer til en udslusningsbolig, jf. § 63 i lov om almene boliger m.v., skal refundere lejerens forskellen mellem lejerens udgifter til leje og andre pligtige pengeydelse fratrukket støtte efter lov om individuel boligstøtte og det beløb, jf. § 95, stk. 2, som lejerens skulle have betalt i et botilbud omfattet af §§ 91, 93 eller 94. Lejerens udgifter til beboerindskud eller depositum indgår dog ikke i beregningen af refusionen. Socialministeren fastsætter nærmere regler i en bekendtgørelse om de i denne bestemmelse nævnte forhold.

§ 96. Boformer, der er tilvejebragt efter denne lov, er ikke omfattet af lejelovgivningen.

Afsnit IV

Hjælpemidler m.v.

Kapitel 19

Hjælpemidler, boligindretning og befordring

Hjælpemidler

§ 97. Kommunen yder støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet

- 1) i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne,
- 2) i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller
- 3) er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Stk. 2. Amtskommunen yder støtte til

- 1) optiske synshjælpemidler og optikunderstøttende synshjælpemidler til personer med en varigt nedsat synsfunktion eller medicinsk-optisk definerede, varige øjenlidelser,
- 2) arm- og benproteser,
- 3) høreapparater og
- 4) særlige informationsteknologiske hjælpemidler og dertil understøttende hjælpemidler.

Stk. 3. Kommunen eller amtskommunen kan bestemme, at et hjælpemiddel skal leveres af bestemte leverandører. I forbindelse med kommunens eller amtskommunens indgåelse af leverandøraftaler inddrages repræsentanter for brugerne ved udarbejdelse af kravspecifikationerne.

Stk. 4. For særligt personlige hjælpemidler kan ansøgeren, såfremt den pågældende ønsker at benytte en anden leverandør end den af kommunen eller amtskommunen valgte, vælge selv at indkøbe hjælpemidlet og få udgifterne hertil refunderet, dog højst med et beløb svarende til den pris, kommunen eller amtskommunen kunne have erhvervet hjælpemidlet til hos sin leverandør. Har kommunen eller amtskommunen ikke indgået leverandøraftale, kan ansøgeren vælge leverandør. Ved særligt personlige hjælpemidler forstås kørestole, som forudsætter individuel tilpasning og nødvendigvis må benyttes i hovedparten af dagens timer, ortopædisk fodtøj, arm- og benproteser, støttekorsetter og bandager m.v., parykker, brystproteser, stomihjælpemidler og kropsbårne

synshjælpemidler til personer med en varigt nedsat synsfunktion eller medicinskoptisk definerede, varige øjenlidelser. Kørestole, hvortil der er ydet støtte efter denne lov, betragtes som udlån og skal tilbageleveres til kommunen, når brugerne ikke har brug for dem mere.

Stk. 5. Når en ansøger, der er fyldt 18 år, vælger en anden leverandør end den, som amtskommunen anviser, ydes et tilskud på indtil kr. 5.000 pr. høreapparat, hvis ansøgeren er henvist til høreapparatbehandling af en speciallæge i øre-, næse- og halssygdomme. Tilskuddet omfatter høreprøve, høreapparat, tilpasning, service og garanti og er inkl. moms. Tilskuddet kan ikke udgøre mere end de faktiske udgifter og kan alene ydes til høreapparater, der udleveres fra en godkendt leverandør.

Stk. 6. Sundhedsministeren fastsætter regler om sikring af kvaliteten af ydelserne hos private høreapparatleverandører, herunder regler om godkendelse af private leverandører og opkrævning af betaling for omkostninger ved udstedelse og vedligeholdelse af godkendelse.

Stk. 7. Socialministeren kan fastsætte regler om

- 1) afgrænsningen af de hjælpemidler, hvortil der kan ydes støtte, og adgangen til genanskaffelse,
- 2) i hvilket omfang modtageren selv betaler en del af udgiften til anskaffelse, reparation og drift af et hjælpemiddel,
- 3) hvornår støtte til et hjælpemiddel kan ydes som udlån eller udleveres som naturalydelse,
- 4) hvorvidt der skal gælde særlige betingelser for støtte til visse hjælpemidler, herunder muligheden for udlevering af visse hjælpemidler fra en offentlig institution,
- 5) hvorvidt visse hjælpemidler kan stilles til rådighed som led i et botilbud og
- 6) afgrænsningen mellem de hjælpemidler, der ydes af kommunen efter stk. 1, og hjælpemidler, der ydes af amtskommunen efter stk. 2.

Forbrugsgoder

§ 98. Kommunen yder hjælp til køb af forbrugsgoder, når betingelserne i § 97, stk. 1, er opfyldt. Der kan dog ikke ydes hjælp til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo.

Stk. 2. Amtskommunen yder hjælpen efter denne bestemmelse, hvis forbrugsgodet er en del af et informationsteknologisk hjælpemiddel, jf. § 97, stk. 2, nr. 4.

Stk. 3. Der kan kun ydes hjælp, når udgiften er over 500 kr.

Stk. 4. Hjælpen udgør 50 pct. af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art.

Stk. 5. Hvis det på grund af den nedsatte funktionsevne er nødvendigt med et forbrugsgode, der er dyrere end et almindeligt standardprodukt, eller hvis den nedsatte funktionsevne nødvendiggør særlig indretning af forbrugsgodet, betaler kommunen henholdsvis amtskommunen, jf. stk. 1 og 2, de nødvendige merudgifter.

Stk. 6. Hvis forbrugsgodet udelukkende fungerer som et hjælpemiddel til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne, betaler kommunen henholdsvis amtskommunen, jf. stk. 1 og 2, de fulde anskaffelsesudgifter. Hjælpen kan ydes som udlån.

Stk. 7. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om

- 1) afgrænsningen af de forbrugsgoder, der kan ydes hjælp til, og adgangen til genanskaffelse, og
- 2) i hvilket omfang modtageren selv skal betale en del af udgiften til reparation og drift af et forbrugsgode.

Støtte til bil

§ 99. Der ydes støtte til køb af bil til personer med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad forringer evnen til at færdes eller i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde eller gennemføre en uddannelse uden brug af bil. Støtten ydes som rentefrit lån inden for en ramme på 114.000 kr.

Stk. 2. Foreligger der ganske særlige forhold i forbindelse med den nedsatte funktionsevne, kan der ydes et rente- og afdragsfrit lån til betaling af forskellen mellem støtte efter stk. 1 og anskaffelsesprisen.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler om

- 1) betingelserne for at opnå støtte efter stk. 1 og 2 og om vilkårene for støtten,
- 2) tilbagebetaling af lån, herunder om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån samt

indkomstgrundlaget for tilbagebetalingen,

3) adgangen til at modtage støtte til udskiftning af en bil, hvortil der er ydet støtte, jf. stk. 1 og 2,

4) støtte til nødvendig indretning m.v., herunder i hvilket omfang ansøgeren selv skal betale en del af udgiften til indretningen,

5) i hvilket omfang der kan ydes tilskud til betaling af køreundervisning m.v., og

6) støtte til personer, der ved indrejse her i landet medbringer en bil.

Stk. 4. Amtskommunen træffer afgørelser om støtte efter denne bestemmelse efter indstilling fra kommunen. Afgørelser om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån træffes dog af kommunen. Kommunen varetager de administrative opgaver i forbindelse med afgørelser efter bestemmelsen.

Fælles bestemmelser

§ 100. Det er en forudsætning for støtte efter §§ 97-99, at hjælpemidlet, forbrugsgodet eller bilen ikke kan bevilges efter anden lovgivning.

§ 101. Kommunen yder rådgivning om valg af hjælpemidler og forbrugsgoder samt instruktion i brugen heraf m.v.

Stk. 2. Amtskommunen yder rådgivning om valg af hjælpemidler efter § 97, stk. 2, samt instruktion i brugen heraf m.v. Til støtte for kommunens rådgivning stiller amt-kommunen endvidere i fornødent omfang sagkyndige til rådighed og påtager sig i specielle tilfælde selv rådgivningsarbejdet. Amtskommunerne medvirker til at tilvejebringe hensigtsmæssige og sikre hjælpemidler. Amtskommunerne sørger for at koordinere samt deltage i prøvnings-, forsknings- og informationsvirksomhed på hjælpemiddelområdet.

Boligindretning

§ 102. Kommunen yder hjælp til indretning af bolig til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når indretning er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for den pågældende.

Stk. 2. I de ganske særlige tilfælde, hvor hjælp efter stk. 1 ikke er tilstrækkelig til at gøre boligen egnet som opholdssted, kan kommunen yde hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af anden bolig til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det er en betingelse, at der ikke kan anvises anden bolig, som dækker den pågældendes behov.

Stk. 3. Personer, der modtager social pension, kan ikke få hjælp efter stk. 2, medmindre det drejer sig om personer, der har en hjælpeordning efter § 77.

Stk. 4. Hvis kommunen ønsker, at amt-kommunen efter § 131 a medfinansierer udgifter efter stk. 1 og 2, skal kommunen følge fremgangsmåden i § 131 b.

Stk. 5. Socialministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilket omfang hjælp efter stk. 1 og 2 skal tilbagebetales, herunder i hvilket omfang det tilbagebetalingspligtige beløb kan sikres ved pant i ejendommen.

Støtte til individuel befordring

§ 103. Kommunen kan yde tilskud til personer, som på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler.

Stk. 2. Kommunens afgørelser om hjælp efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 19 a

Pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom

§ 103 a. En person med tilknytning til arbejdsmarkedet, der ønsker at passe nærtstående med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse i hjemmet, ansættes af kommunen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) At alternativet til pasning i hjemmet er døgnophold uden for hjemmet, eller plejebehovet svarer til et fuldtidsarbejde,
- 2) at der er enighed mellem parterne om etablering af pasningsforholdet, og
- 3) at kommunen vurderer, at der ikke er afgørende hensyn, der taler imod, at det er den pågældende person, der passer den nærtstående.

Stk. 2. Personen ansættes af den kommune, hvor den nærtstående bor. Lønnen udgør 14.875 kr. om måneden. Der betales pensionsbidrag med i alt 12 pct., hvoraf de 4 pct. tilbageholdes i lønnen, mens arbejdsgiveren betaler 8 pct. af lønnen.

Stk. 3. Personen kan ansættes i op til 6 måneder i sammenhæng til at passe den nærtstående. Aftale om en ansættelsesperiode på mindre end 6 måneder kan ikke efterfølgende ændres. Ansættelsesperioden kan efter ønske fra personen opdeles i 2 perioder af indtil 3 måneder. En deling af ansættelsesperioden, eller aftale om ansættelsesperioder på mindre end 3 måneder, kan ikke efterfølgende ændres. Den samlede ansættelsesperiode kan højst være 6 måneder i alt for den pågældende nærtstående.

Stk. 4. Der indgås en ansættelsesaftale mellem personen og kommunen, hvor de nærmere vilkår i forbindelse med ansættelsesforholdet beskrives, herunder angivelse af, hvem den nærtstående er, periodens længde, arbejdsopgaverne, opsigelsesvarsler m.v. Hvis ansættelsen på grund af undskyldelige omstændigheder afbrydes i ansættelsesperioden, udbetaler kommunen løn til den ansatte i én måned efter udgangen af den måned, hvor ophøret finder sted. Såfremt personen får et andet forsørgelsesgrundlag inden for denne periode, bortfalder kommunens forpligtelse.

Kapitel 20

Pasning af døende

§ 104. Personer, som passer en nærstående, der ønsker at dø i eget hjem, er efter ansøgning berettiget til at få plejevederlag som nævnt i § 105. Det er en betingelse for at yde plejevederlag, at hospitalsbehandling efter en lægelig vurdering må anses for udsigtsløs, og at den syges tilstand ikke i øvrigt nødvendiggør indlæggelse eller forbliven på sygehus, ophold i plejehjem, plejebolig eller lignende. Det er endvidere en betingelse, at den syge er indforstået med etableringen af plejeforholdet.

Stk. 2. En arbejdsgiver, der yder løn til en ansat under dennes fravær fra arbejdet i forbindelse med pasning af en nærtstående efter stk. 1, således at den ansatte ikke har en tabt arbejdsindtægt, er berettiget til at få udbetalt det beløb, som den ansatte ellers ville være berettiget til i plejevederlag efter § 105, stk. 1.

§ 105. Plejevederlaget svarer til 1,5 gange det dagpengebeløb, som modtageren i tilfælde af egen sygdom ville have ret til efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. dog stk. 2. Selvstændige erhvervsdrivende, der ikke er tilmeldt den frivillige forsikring, eller som i henhold til den frivillige forsikring har ret til dagpenge fra 3. fraværsdag, kan få udbetalt plejevederlag fra 1. fraværsdag. Plejevederlaget kan ikke overstige den hidtidige indtægt, jf. § 9 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel

Stk. 2. Personer, som ikke er berettiget til plejevederlag efter stk. 1, får udbetalt 11.609 kr. månedligt i plejevederlag. Personer, som er berettiget til plejevederlag efter stk. 1, kan vælge i stedet at få udbetalt et plejevederlag som anført i 1. pkt. Plejevederlaget kan i dette tilfælde, jf. 1. og 2. pkt., ikke udbetales sammen med en anden offentlig forsørgelsesydelse. Hvis flere personer deles om plejeopgaven, nedsættes beløbet svarende til den pågældendes forholdsmæssige andel af plejeopgaven.

Stk. 3. Hvis flere personer deles om plejeopgaven, kan det samlede plejevederlag ikke overstige 1,5 gange det maksimale sygedagpengebeløb efter § 9, stk. 2, i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Stk. 4. I ganske særlige tilfælde kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde plejevederlag med et højere beløb end anført i stk. 1-3.

§ 106. Retten til plejevederlag ophører ved plejeforholdets afslutning. Ved den plejkrævendes død bevares retten til plejevederlag i indtil 14 dage efter dødsfaldet. Den plejkrævendes indlæggelse af

kortere varighed på sygehus eller lignende medfører ikke i sig selv bortfald af plejevederlag.

Stk. 2. Kommunen kan undtagelsesvis træffe afgørelse om ophør af retten til plejevederlag, hvis pleje i hjemmet ikke fortsat kan anses for hensigtsmæssig.

Sygeplejeartikler og lignende

§ 107. Kommunen kan, såfremt udgiften ikke dækkes på anden vis, yde hjælp til sygeplejeartikler og lignende, når

- 1) nærstående i forbindelse med et etableret plejeforhold, jf. § 104, passer en døende,
- 2) kommunen varetager plejen helt eller delvis eller yder tilskud efter § 76 til hjælp, som familien selv antager, eller
- 3) et hospice varetager plejen.

Stk. 2. Hjælpen ydes uden hensyn til den pågældendes eller familiens økonomiske forhold.

Afsnit V

Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten

Kapitel 21

Magtanvendelse

Børn og unge

§ 108. Sikrede afdelinger, isolation, fiksering m.v. i institutioner beregnet for døgnophold for børn og unge må alene anvendes, når forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet. Socialministeren fastsætter regler om betingelserne herfor. Aflåsning om natten af værelser i sikrede afdelinger betragtes ikke som isolation.

Stk. 2. Under ophold i institutioner beregnet til døgnophold for børn og unge kan børn og unge-udvalget, såfremt det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, uden retskendelse træffe afgørelse om kontrol med barnets eller den unges brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation med nærmere angivne personer uden for institutionen. Afgørelsen træffes for en bestemt periode. Kontrol af breve og andre henvendelser til og fra offentlige myndigheder og til og fra en eventuel advokat, jf. § 60, stk. 3, må ikke finde sted. En afgørelse efter 1. pkt. kan træffes foreløbigt efter reglerne i § 45, når betingelserne herfor er opfyldt. Socialministeren fastsætter regler om kontrol med brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation.

Stk. 3. Under andre døgnophold uden for hjemmet end nævnt i stk. 1, som er formidlet af kommunen, må magtanvendelse kun ske, når forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet. Socialministeren fastsætter regler herom.

Stk. 4. Over for unge, der efter reglerne i retsplejeloven er anbragt i sikrede afdelinger i stedet for varetægtsfængsling, kan politiet, hvor hensyn til efterforskningen gør det påkrævet, modsætte sig, at den unge modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol. Den unge har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer. Hvor hensyn til efterforskningen gør det påkrævet, kan politiet endvidere forlange at gennemse og, hvis det findes påkrævet, standse den unges breve inden modtagelsen eller afsendelsen samt forbyde den unge at foretage telefonsamtaler eller anden kommunikation med personer uden for institutionen eller betinge telefonsamtaler og anden kommunikation af, at samtalen overhøres. Den unge har ret til ukontrolleret brevveksling med retten, forsvareren, justitsministeren og Folketingets Ombudsmand. Den unge skal underrettes om politiets afgørelse og kan forlange den forelagt for retten til afgørelse. Socialministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren regler om besøg, brevveksling, telefonsamtaler og anden kommunikation.

Voksne

Anvendelsesområde m.v.

§ 109. Formålet med bestemmelserne i dette afsnit er at begrænse magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten til det absolut nødvendige. Disse indgreb må aldrig erstatte omsorg, pleje og socialpædagogisk bistand.

Stk. 2. Bestemmelserne i dette afsnit gælder for personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der får personlig og praktisk hjælp samt socialpædagogisk bistand m.v. efter §§ 71-74, behandling efter §§ 85 og 86 eller aktiverende tilbud efter §§ 87 og 88, og som ikke samtykker i en foranstaltning efter §§ 109 a-e. Det er en forudsætning, at der foreligger den fornødne faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne.

Stk. 3. Forud for enhver form for magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten skal kommunen eller amtskommunen foretage, hvad der er muligt for at opnå personens frivillige medvirken til en nødvendig foranstaltning.

Stk. 4. Anvendelse af magt skal stå i rimeligt forhold til det, der søges opnået. Er mindre indgribende foranstaltninger tilstrækkelige, skal disse anvendes.

Stk. 5. Magtanvendelse skal udøves så skånsomt og kortvarigt som muligt og med størst mulig hensyntagen til den pågældende og andre tilstedeværende, således at der ikke forvoldes unødigt krænkelser eller ulemper.

Alarmsystemer m.v.

§ 109 a. Kommunen eller amtskommunen kan træffe afgørelse om at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer for en person i en afgrænset periode, når

- 1) der er risiko for, at personen ved at forlade bo- eller dagtilbuddet udsætter sig selv eller andre for at lide personskade, og
- 2) forholdene i det enkelte tilfælde gør det påkrævet for at afværge denne risiko.

Stk. 2. Kommunen eller amtskommunen kan træffe afgørelse om at anvende særlige døråbnere ved yderdøre for en eller flere personer i en afgrænset periode, når

- 1) der er nærliggende risiko for, at en eller flere personer ved at forlade bo- eller dagtilbuddet udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og
- 2) forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet for at afværge denne risiko og
- 3) lovens øvrige muligheder forgæves har været anvendt.

Stk. 3. Hvis foranstaltninger efter stk. 2 iværksættes, skal der af hensyn til beboernes frie færden opsættes en døralarm, som sikrer, at beboere, der ikke selv kan betjene den særlige døråbner, får den nødvendige hjælp hertil. Beboere, der er omfattet af foranstaltningen efter stk. 2, vil således alene kunne tilbageholdes, hvis bestemmelsen i § 109 c samtidig hermed finder anvendelse.

Fastholdelse

§ 109 b. Kommunen eller amtskommunen kan træffe afgørelse om at anvende fysisk magt i form af at fastholde en person eller føre denne til et andet opholdsrum, når

- 1) der er nærliggende risiko for, at personen udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, og
- 2) forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Stk. 2. Kommunen eller amtskommunen kan undtagelsesvis for en afgrænset periode træffe afgørelse om at anvende fysisk magt i form af at fastholde en person, hvis dette må anses for en absolut nødvendighed for at udøve omsorgspligten i personlige hygiejnesituationer. Det skal samtidig gennem den faglige handlingsplan, jf. § 109 l, stk. 2, søges sikret, at magtanvendelse i personlige hygiejnesituationer i fremtiden kan undgås.

Tilbageholdelse i boligen m.v.

§ 109 c. Under samme betingelser som i § 109 a kan kommunen eller amtskommunen træffe afgørelse om at anvende fysisk magt i form af at fastholde en person for at forhindre denne i at forlade boligen eller for at føre denne tilbage til boligen.

Stk. 2. Kommunen eller amtskommunen træffer afgørelse om, for hvilken periode tilbageholdelse i

boligen kan anvendes, og vurderer løbende, om en mindre indgribende foranstaltning kan anvendes.

Anvendelse af beskyttelsesmidler

§ 109 d. Kommunen eller amtskommunen kan træffe afgørelse om at anvende fastspænding med stofseler til kørestol eller andet hjælpemiddel, seng, stol eller toilet for at hindre fald, når der er nærliggende risiko for, at en person udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade, og forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Stk. 2. Kommunen eller amtskommunen træffer afgørelse om, for hvilken periode de i stk. 1 omhandlede beskyttelsesmidler kan anvendes, og vurderer løbende, om en mindre indgribende foranstaltning kan anvendes.

Optagelse i særlige botilbud uden samtykke

§ 109 e. Kommunen eller amtskommunen kan, jf. § 109 g, indstille til det sociale nævn at træffe afgørelse om, at en person, der modsætter sig flytning eller mangler evnen til at give informeret samtykke hertil, jf. dog stk. 2, skal optages i et bestemt botilbud efter denne lov, botilbud i boliger opført efter den nu ophævede lov nr. 378 af 10. juni 1987 om boliger for ældre og personer med handicap eller botilbud efter lov om almene boliger m.v., når

- 1) det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og
- 2) hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig og
- 3) den pågældende ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger og
- 4) udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade og
- 5) det er uforsvarligt ikke at sørge for flytning.

Stk. 2. For personer med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne, jf. § 109, stk. 2, der ikke modsætter sig flytning, men som mangler evnen til at give informeret samtykke til en flytning, og hvor den psykiske funktionsnedsættelse er en følge af en aldersbetinget eller senere erhvervet mental svækkelse, som er fremadskridende, kan kommunen eller amtskommunen træffe afgørelse om optagelse i et bestemt botilbud, hvis kommunens eller amtskommunens indstilling tiltrædes af den af statsamtet beskikkede værge, jf. § 109 g, når

- 1) ophold i et botilbud med tilknyttet service er påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og
- 2) det i det konkrete tilfælde omsorgsmæssigt vurderes at være mest hensigtsmæssigt for den pågældende.

Stk. 3. Det skal indgå i kommunens eller amtskommunens vurdering efter stk. 1 og 2, hvis en eventuel ægtefælle, samlever eller anden pårørende ikke længere kan varetage den nødvendige hjælp samt opsyn i forhold til den pågældende.

Stk. 4. Kommunens eller amtskommunens afgørelse efter stk. 2 vil kunne påklages til det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Kan kommunens eller amtskommunens indstilling ikke tiltrædes af den af statsamtet beskikkede værge, jf. § 109 g, indstiller kommunen eller amtskommunen til det sociale nævn at træffe afgørelse om optagelse eller flytning til et bestemt botilbud efter stk. 2.

Sagsbehandling, administration m.v.

Det sociale nævns godkendelse

§ 109 f. Kommunens eller amtskommunens beslutninger efter §§ 109 a, c og d skal forelægges det sociale nævn til godkendelse, såfremt de træffes mod pågældendes vilje.

Stk. 2. Forelæggelse for det sociale nævn i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, skal indeholde en redegørelse for

- 1) grundlaget for, at betingelserne for at sætte foranstaltningerne i værk anses for opfyldt,
- 2) den nødvendige faglige dokumentation for den nedsatte funktionsevne,
- 3) den socialpædagogiske hjælp og pleje efter kapitel 14, der har været iværksat før indstilling om

iværksættelse af foranstaltningerne,

- 4) den forventede periode, i hvilken foranstaltningerne vil være nødvendige, og
- 5) pårørendes og den eventuelle værges bemærkninger til foranstaltningen.

Stk. 3. Nævnets afgørelse om, hvorvidt beslutningerne efter stk. 1 kan godkendes, skal foreligge inden 1 uge efter, at nævnet har modtaget kommunens eller amtskommunens beslutning. Hvis nævnet ikke kan træde sammen, inden fristen er udløbet, kan formanden for nævnet afgøre sagen efter § 71, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ved det førstkommende møde i nævnet skal nævnet tage stilling til formandens afgørelse.

Stk. 4. Nævnet skal have godkendt beslutningerne efter stk. 1, inden de kan sættes i værk. Hvis det i særlige tilfælde er påkrævet at sætte foranstaltningen i værk, inden det sociale nævns afgørelse foreligger, skal beslutningen snarest muligt og senest inden 2 uger efter, at den er sat i værk, forelægges til godkendelse efter reglerne i stk. 1 og 2.

Det sociale nævns afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke

§ 109 g. Det sociale nævn træffer afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 109 e efter indstilling fra kommunen eller amtskommunen. Nævnets afgørelse skal træffes senest 2 uger efter modtagelse af kommunens eller amtskommunens indstilling.

- Stk. 2.* Indstillingen skal indeholde en redegørelse for
- 1) grundlaget for, at betingelserne i § 109 e anses for opfyldt,
 - 2) den nødvendige faglige dokumentation for den nedsatte funktionsevne,
 - 3) den hjælp og pleje efter kapitel 14, der har været iværksat eller har været tilbudt den pågældende eller familien, før indstilling om optagelse i et særligt botilbud blev besluttet,
 - 4) indretning af den nye bolig og den personlige hjælp, pleje og støtte m.v., som herefter vil kunne stilles til rådighed, og
 - 5) personens egne samt de pårørendes og den eventuelle værges bemærkninger til flytningen.

Stk. 3. En ægtefælle eller anden nærtstående person, der deler bolig med den person, som sagen vedrører, er berettiget til at klage over kommunens eller amtskommunens afslag på at indstille til optagelse i særlige botilbud efter denne bestemmelse. Klagen kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, men ikke for anden administrativ klagemyndighed.

Stk. 4. Har pågældende ikke allerede en værge, skal kommunen eller amtskommunen, når der indstilles til flytning, anmode statsamtet om at beskikke en værge efter værgemålsloven.

Stk. 5. Kommunen eller amtskommunen kan om fornødent anmode om bistand af politiet til at gennemføre en afgørelse om flytning.

Advokatbistand

§ 109 h. Kommunen eller amtskommunen skal sørge for, at personen under sagen får bistand fra en advokat til at varetage sine interesser, i sager om

- 1) tilbageholdelse i boligen m.v. efter § 109 c mod den pågældendes vilje eller
- 2) optagelse i særlige botilbud efter § 109 e, stk. 1.

Stk. 2. Myndigheden betaler udgifterne til advokaten, der modtager salær og godtgørelse for udlæg efter samme regler, som gælder i de tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. kapitel 31 i retsplejeloven.

Klage til det sociale nævn

§ 109 i. Kommunens og amtskommunens beslutninger efter §§ 109 a, c og d, der ikke træffes mod pågældendes vilje, samt beslutninger efter § 109 b kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. En ægtefælle, en pårørende, en værge eller en anden repræsentant for den person, som foranstaltningen vedrører, kan klage over kommunens eller amtskommunens beslutning, når den person, som afgørelsen vedrører, ikke selv er i stand til at klage.

Klage til Den Sociale Ankestyrelse

§ 109 j. Det sociale nævns godkendelse efter § 109 f af beslutninger om alarmsystemer m.v. efter § 109 a, tilbageholdelse i boligen m.v. efter § 109 c, anvendelse af beskyttelsesmidler efter § 109 d samt nævnets afgørelser om optagelse i særlige botilbud efter § 109 e kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 2. Det er den person, som afgørelsen vedrører, kommunen eller amtskommunen, der kan klage over de afgørelser, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. En ægtefælle, en pårørende, en værge eller en anden repræsentant for den person, som foranstaltningen vedrører, kan klage over det sociale nævns godkendelse samt det sociale nævns afgørelse, når den person, som afgørelsen vedrører, ikke selv er i stand til at klage.

Stk. 4. Når Ankestyrelsen behandler klagen, gælder reglerne i kapitel 9 og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, bortset fra §§ 63 og 66 i lovens kapitel 10.

Domstolsprøvelse

§ 109 k. Ved henvendelse til Ankestyrelsen inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kan klageren kræve afgørelsen forelagt landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a, når Ankestyrelsens afgørelse omhandler

1) tilbageholdelse i boligen m.v. efter § 109 c eller

2) optagelse i særlige botilbud efter § 109 e.

Stk. 2. Landsrettens afgørelse kan ikke indbringes for Højesteret. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke eller kære af landsrettens afgørelse, hvis sagen har principiel karakter.

Ansøgninger om tilladelse til anke eller kære skal fremsættes henholdsvis inden 6 eller 3 måneder efter afgørelsen.

Registrering, indberetning og handleplaner

§ 109 l. Optagelse i særlige botilbud efter § 109 e og enhver form for magtanvendelse, herunder magtanvendelse i forbindelse med foranstaltninger efter §§ 109 a-d, skal registreres og indberettes til kommunalbestyrelsen eller amtsrådet.

Stk. 2. Kommunen eller amtskommunen skal udarbejde handleplaner i overensstemmelse med § 111 for personer, for hvem der foretages foranstaltninger som nævnt i stk. 1.

Bemyndigelser

§ 109 m. Socialministeren fastsætter regler om iværksættelse af foranstaltninger, registrering, indberetning, godkendelse og udarbejdelse af handleplaner, jf. §§ 109 a-g og § 109 l.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om udpegning af advokater, der yder hjælp i sager efter §§ 109 c og 109 e og om advokaternes medvirken ved sagens behandling, jf. § 109 h.

Afsnit VI

Administration m.v.

Kapitel 22

Sagsbehandling og brugerindflydelse

§ 110. (Ophævet)

Kvalitetsstandarder

§ 110 a. Socialministeren fastsætter regler om, at kommunen og amtskommunen skal træffe beslutninger om indhold, omfang og udførelse af tilbud til voksne efter loven samt følge disse beslutninger op.

Handleplaner

§ 111. Kommunen eller amtskommunen skal, når der ydes hjælp til personer under 67 år efter afsnit III, som led i indsatsen skønne, om det er hensigtsmæssigt at tilbyde at udarbejde en handleplan for indsatsen, jf. dog stk. 2. Ved denne vurdering skal der tages hensyn til brugerens ønske om en handleplan samt karakteren og omfanget af indsatsen.

Stk. 2. Kommunen eller amtskommunen skal tilbyde at udarbejde en handleplan, når hjælpen ydes til personer med betydeligt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller til personer med alvorlige sociale problemer, der ikke eller kun med betydelig støtte kan opholde sig i egen bolig, eller som i øvrigt har behov for betydelig støtte for at forbedre de personlige udviklingsmuligheder.

Stk. 3. Handleplanen angiver formålet med indsatsen. Handleplanen angiver endvidere, hvilken indsats der er nødvendig for at opnå formålet, den forventede varighed af indsatsen samt andre særlige forhold om boform, beskæftigelse, personlig hjælp, behandling, hjælpemidler m.v. Handleplanen bør udarbejdes ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne.

Brugerinddragelse

§ 112. Kommunen eller amtskommunen sørger for, at brugerne af tilbud efter denne lov får mulighed for indflydelse på tilrettelæggelsen og udnyttelsen af tilbudene. Amtskommunen eller kommunen fastsætter retningslinjer for brugerindflydelsen.

§ 112 a. Kommunen nedsætter bruger- og pårørenderåd i tilknytning til plejehjem m.v., jf. § 140, plejeboligbebyggelser omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap og andre tilsvarende boligenheder. Kommunen fastsætter sammensætningen af rådet under hensyntagen til lokale forhold, dog således at brugere og pårørende udgør et flertal i rådet. Rådets opgave er at repræsentere beboernes og lejernes interesser, og rådet skal inddrages ved fastlæggelsen af retningslinjerne for den daglige pleje- og omsorgsindsats i de pågældende boligenheder, herunder retningslinjer for kostplaner, arbejdsrutiner, aktiviteter, samvær m.v. Bestemmelsen omfatter alene de beboere og lejere i de nævnte boligformer, der modtager kommunale serviceydelser.

Stk. 2. Kommunen fastsætter i samarbejde med rådet vedtægterne for dets arbejde. I vedtægterne fastsættes bl.a. regler for valg af medlemmer, valgperiode samt rådets arbejdsområde og kompetence.

Opfølgning og tilsyn

§ 113. Kommunen eller amtskommunen skal løbende følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunen eller amtskommunen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne.

§ 113 a. (Ophævet)

Rådgivende samarbejdsorganer m.v.

§ 114. Kommunen eller amtskommunen kan hver især eller i fællesskab nedsætte et eller flere råd, der rådgiver kommunen eller amtskommunen vedrørende tilrettelæggelsen af indsatsen efter denne lov. Kommunen eller amtskommunen fastsætter rammerne for og omfanget af rådernes opgaver.

§ 115. Kommunen og amtskommunen samarbejder med frivillige sociale organisationer og foreninger.

Stk. 2. Kommunen og amtskommunen afsætter årligt et beløb til støtte af frivilligt socialt arbejde.

Stk. 3. Rammerne for samarbejdet fastlægges i den enkelte kommune og amtskommune.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter retningslinjer for kommunens og amtskommunens indsendelse af redegørelser om den lokale udvikling i det frivillige sociale arbejde og retningslinjer for den centrale

opfølgning.

Kapitel 23

Straffebestemmelser

§ 116. Den, som tilskynder eller hjælper et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet efter denne lov, til at undvige eller holder den undvegne skjult, straffes med hæfte eller fængsel i indtil 2 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

§ 117. Den, der i strid med reglerne i denne lov anbringer eller modtager et barn eller en ung i pleje eller fjerner et barn eller en ung fra familiepleje, straffes med bøde.

Kapitel 24

Betaling, tilbagebetaling og eftergivelse m.v.

Betaling

§ 118. Den, der modtager hjælp efter denne lov til sig selv, sin ægtefælle eller sine børn, skal, medmindre andet er bestemt i denne lov, betale for den hjælp, der modtages.

Stk. 2. Er der ikke betalt rettidigt, inddrives betalingen efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

Stk. 3. Er der ikke betalt rettidigt, indtræder kommunen henholdsvis amtskommunen for et beløb, der svarer til den skyldige betaling, i retten til udbetaling af overskydende skat og arbejdsmarkedsbidrag med godtgørelse og renter samt tilbagebetaling efter kildeskattelovens § 55.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte regler om opkrævning af et gebyr ved ikke rettidig betaling for ydelser efter denne lov.

Tilbagebetaling

§ 119. Kommunen og amtskommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling,

- 1) når en person mod bedre vidende har undladt at give oplysninger som krævet i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, eller
- 2) når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget hjælp efter denne lov.

§ 119 a. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive krav efter §§ 118 og 120 efter reglerne i opkrævningsloven.

§ 120. Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen eller amtskommunen efter regler fastsat af socialministeren i samråd med skatteministeren. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Stk. 2. Misligholdt gæld kan inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 3. Kommunen henholdsvis amtskommunen indtræder for et beløb, der svarer til den tilbagebetalingspligtige hjælp, i retten til udbetaling af overskydende skat og arbejdsmarkedsbidrag med godtgørelse og renter samt tilbagebetaling efter kildeskattelovens § 55. Dette gælder, selv om der er en tilbagebetalingsordning efter stk. 1.

Stk. 4. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 5 år efter hjælpens ophør, uden at der efter reglerne i stk. 1-3 har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Kapitel 24 a

Ophør af udbetaling af ydelser i visse særlige tilfælde

§ 120 a. Udbetaling af ydelser efter §§ 26 a og 29, § 76, stk. 2, og §§ 77 og 84 ophører for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor

- 1) de n pågældende er varetægtsfængslet,
- 2) politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling eller
- 3) der foreligger en varetægtsfængslingskendelse.

Stk. 2. Udbetaling af ydelser efter §§ 26 a og 29, § 76, stk. 2, og §§ 77 og 84 ophører endvidere for personer, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Stk. 3. Ophør af udbetaling af en bagudbetalt ydelse, jf. stk. 1 og 2, sker med virkning fra det tidspunkt, hvor personen unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Ophør af udbetaling af en forudbetalt ydelse, jf. stk. 1 og 2, sker med virkning for den måned, der følger efter den måned, hvor pågældende unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.

Stk. 4. Efterfølges en strafforfølgning, jf. stk. 1, ikke af en domfældelse, efterbetales den del af ydelserne, der ikke er udbetalt, mens personen unddrog sig strafforfølgning. Ydelserne efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis personen afgår ved døden, inden der er afsagt dom i sagen.

§ 120 b. Politiet eller kriminalforsorgen skal underrette kommunen om unddragelsen, når myndigheden får formodning om, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. § 120 a, stk. 1, eller straffuldbyrdelse her i landet, jf. § 120 a, stk. 2, samtidig modtager ydelser, som er omfattet af § 120 a, stk. 1 og 2.

Kapitel 25

Klage og domstolsprøvelse

§ 121. Kommunens og amtskommunens afgørelser efter denne lov kan, medmindre andet er fastsat i denne lov eller i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 122. Afgørelser om valg af anbringelsessted og ændret anbringelsessted efter § 55, stk. 1 og 3, kan af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, samt af forældremyndighedsindehaveren indbringes for det sociale nævn efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Afgørelser om behandling, uddannelse, samvær med personer fra netværket m.v., jf. § 55, stk. 3, samt afgørelser om samvær og kontakt efter § 57, stk. 2, kan af den unge, der er fyldt 15 år, og af forældremyndighedsindehaveren indbringes for det sociale nævn efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. I det omfang afgørelsen angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne på samme måde indbringes for det sociale nævn.

Børn og unge-udvalgets afgørelser

Klage til Den Sociale Ankestyrelse

§ 123. Afgørelser truffet af børn og unge-udvalget, jf. § 62, kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. En klage over en afgørelse efter § 45, stk. 3, kan dog ikke behandles af Ankestyrelsen, så længe der verserer en sag om anbringelse efter § 42 for børn og unge-udvalget.

Stk. 2. Berettiget til at indbringe en sag for Ankestyrelsen er forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år. Afgørelser efter § 57, stk. 3, og § 108, stk. 2, der angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan tillige af denne indbringes for Ankestyrelsen. Endvidere kan plejeforældrene indbringe afgørelser efter § 64, stk. 4.

Stk. 3. Indbringelse af sagen for Ankestyrelsen hindrer ikke iværksættelse af de besluttede foranstaltninger m.v. Dog kan styrelseschefen under ganske særlige omstændigheder bestemme, at en afgørelse ikke må iværksættes, før Ankestyrelsen har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Ved behandlingen i Ankestyrelsen finder § 60, § 61 og § 62, stk. 2 og 3, tilsvarende

anvendelse. Dette gælder også, når Ankestyrelsen behandler en sag efter § 47, stk. 4.

Stk. 5. I forbindelse med behandlingen af sagen i Ankestyrelsen har forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 12 år, ret til at få dækket udgifter til transport til møder i Ankestyrelsen.

Domstolsprøvelse

§ 124. Ankestyrelsens afgørelser efter § 47, stk. 4, og § 123 kan ved henvendelse til Ankestyrelsen inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kræves forelagt for landsretten.

Stk. 2. Er Ankestyrelsens afgørelse stadfæstet ved dom, kan fornyet prøvelse for retten kun kræves, hvis sagen på ny har været forelagt Ankestyrelsen til afgørelse.

§ 125. Landsretten tiltrædes af en dommer, der er sagkyndig i børneforsorg, og en dommer, der er sagkyndig i børne- eller ungdomspsykiatri eller i psykologi.

Stk. 2. Sagerne behandles efter retsplejelovens regler om borgerlige sager, herunder kapitel 43 a om prøvelse af administrativt bestemt frihedsberøvelse med de i dette kapitel angivne ændringer.

Stk. 3. Som parter anses forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, uanset om den pågældende har krævet afgørelsen forelagt for landsretten.

Stk. 4. Retten kan bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre.

Stk. 5. Ved offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten eller af dommen må der ikke uden rettens tilladelse ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under sagen nævnte personer eller på anden måde offentliggørelse af de pågældendes identitet. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde.

Stk. 6. Ved afgivelse af dissens angives dommernes navne ikke.

§ 126. Landsrettens afgørelse kan ikke indbringes for Højesteret. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til anke eller kære af landsrettens afgørelse til Højesteret, hvis sagen er af principiel karakter. Ansøgning om tilladelse til anke eller kære må fremsættes henholdsvis inden 6 og 3 måneder efter afgørelsen.

§ 127. De i § 125 nævnte dommere beskikkes af domstolsstyrelsen efter forhandling med socialministeren. Domstolsstyrelsen fastsætter deres antal og træffer bestemmelse om vederlag og rejsegodtgørelse. De beskikkede skal være myndige, må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og skal være uberygtede og vederhæftige.

Stk. 2. Beskikkelse gælder for 4 år. En dommer afgår ved udgangen af den måned, i hvilken den pågældende fylder 70 år.

Stk. 3. Ingen, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan afslå at modtage beskikkelse, medmindre den pågældende er over 65 år eller har anden rimelig fritagelsesgrund.

Stk. 4. Udtagelsen for den enkelte sag blandt de beskikkede dommere foretages af præsidenten for vedkommende landsret. Ingen kan udtages, som ifølge §§ 60 og 61 i retsplejeloven ville være udelukket fra at handle som dommer i sagen.

Kapitel 26

Refusion og finansiering

§ 128. Opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter § 9 c i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 128 a. (Ophævet)

§ 129. Kommunen afholder endeligt udgifter, der påhviler kommunen efter denne lov til rådgivning, tilsyn og administration, herunder udgifter til lægeerklæringer, advokatbistand efter § 109 h m.v., jf. dog § 131, stk. 1, nr. 3.

Stk. 2. Kommunen afholder endeligt udgifter til dag- og klubtilbud til børn og unge efter §§ 7 og 19

samt til tilskud efter §§ 26 og 26 a til forældre, der vælger privat pasning, og til supplerende orlovstilskud efter § 27 og særligt supplerende tilskud efter § 27 a.

Stk. 3. Kommunen afholder, medmindre foranstaltningerne m.v. er omfattet af grundtakster, jf. §§ 131 a og 131 c, endeligt udgifterne til følgende:

- 1) Foranstaltninger for børn og unge med særlige behov for støtte efter § 40, stk. 3, nr. 1-3, 6, 7, 9 og 10, § 40 a og § 62 a, stk. 2, stk. 3, nr. 2 og 3, og stk. 6.
- 2) Udgifter til den særlige supplerende ydelse efter § 29 a.
- 3) Personlig hjælp og pleje m.v. efter § 30 og ledsagelse efter § 31.
- 4) Almene tilbud efter § 65.
- 5) Udgifter til husly efter § 66.
- 6) Personlig hjælp efter §§ 71-73 a og 76.
- 7) Tilskud til ansættelse af hjælpere til pleje m.v. efter § 77.
- 8) Ledsageordning efter § 78.
- 9) Støtte- og kontaktperson efter §§ 79 og 80.
- 10) Kommunale tilbud efter § 86, § 87, stk. 4, § 88, stk. 3, og § 89.
- 11) Ophold i boformer efter § 91.
- 12) Ophold for personer fyldt 67 år i amtskommunale tilbud efter §§ 92 og 93.
- 13) Hjælpemidler og forbrugsgoder, der bevilges af kommunen, jf. § 97, stk. 1, og § 98, stk. 1.
- 14) Støtte til individuel befordring efter § 103.
- 15) Løn til pasning af nærtstående med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse efter § 103 a.
- 16) Hjælp i forbindelse med pasning af døende efter kapitel 20.
- 17) Ophold i plejehjem og beskyttede boliger efter § 140, stk. 1, ophold i ustøttede private plejeboliger, jf. § 1, stk. 4, i lov om leje, og ophold i ustøttede almene plejeboliger, jf. § 143 i i lov om almene boliger m.v.

§ 130. Amtskommunen afholder endeligt udgifter til rådgivning, tilsyn og administration samt udgifter til lægeerklæringer, advokatbistand m.v., som påhviler amtskommunen efter denne lov. For specialrådgivning, som varetages som lands- og landsdelsdækkende funktioner, herunder for den virksomhed, der er nævnt i § 70 og i § 101, stk. 2, kan socialministeren fastsætte særlige regler om fordelingen af udgifterne mellem amtskommunerne.

Stk. 2. Amtskommunen afholder endeligt udgifterne til:

- 1) Amtskommunale dagbehandlingstilbud efter § 85.
- 2) Amtskommunale tilbud efter § 87, stk. 2, og § 88, stk. 2, 2. pkt., jf. dog §§ 131 og 131 c.
- 3) Amtskommunale døgnhuse efter § 93, stk. 2.
- 4) Hjælpemidler og forbrugsgoder, der bevilges af amtskommunen, jf. § 97, stk. 2, og § 98, stk. 2.
- 5) Støtte til bil efter § 99.

§ 130 a. Kommunen eller amtskommunen afholder endeligt udgifter efter § 95 a til lejere, som kommunen eller amtskommunen har anvist en udslusningsbolig, jf. § 63 i lov om almene boliger m.v.

§ 131. Staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til:

- 1) Tilskud efter § 28 til merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af barn under 18 år med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.
- 2) Hjælp efter § 29 til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til personer, der i hjemmet forsørger et barn under 18 år med betydeligt og varigt nedsat fysik eller psykisk funktionsevne m.v.
- 3) Gratis advokatbistand, jf. § 60.
- 4) Tilskud efter § 84 til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af personer med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Stk. 2. Staten refunderer 50 pct. af amtskommunens udgifter vedrørende boformer efter § 93 a og § 94, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud m.v. i forbindelse med boformen.

§ 131 a. For følgende tilbud eller ophold i boformer m.v. til personer under 67 år betaler

kommunen en grundtakst, dog højst de faktiske udgifter. Grundtaksten svarer årligt til følgende beløb:

- 1) 283.000 kr. for særlige dag- og klubtilbud efter §§ 16 og 23.
- 2) 390.000 kr. for døgnophold for børn og unge under 18 år efter § 40 b, for familiebehandling dog 390.000 kr. for første barn eller ung og 195.000 kr. for hver yderligere person, uanset om denne er barn, ung eller voksen.
- 3) 282.000 kr. for døgnophold for unge over 18 år efter § 40 b.
- 4) 282.000 kr. for tilskud til ansættelse af hjælpere til pleje m.v. efter § 77.
- 5) 61.000 kr. for amtskommunale tilbud efter § 87, stk. 3, og § 88, stk. 2, 1. pkt., og inklusive udgifter afholdt efter § 89.
- 6) 282.000 kr. for ophold i amtskommunale boformer efter §§ 92 og 93 eller i boliger, der er oprettet af eller efter aftale med amtskommunen efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v. Dette gælder dog ikke amtskommunale døgntilbud omfattet af § 131 c, stk. 1.
- 7) 100.000 kr. ved boligindretning m.v. efter § 102.
- 8) 282.000 kr. for ophold i plejehjem og beskyttede boliger efter § 140, stk. 1, ophold i ustøttede private plejeboliger, jf. § 1, stk. 4, i lov om leje, og ophold i ustøttede almene plejeboliger, jf. § 143 i lov om almene boliger m.v.

Stk. 2. Amtskommunen afholder udgiften over grundtaksten, jf. stk. 1, når amtskommunen har forpligtet sig hertil, jf. § 131 b.

Stk. 3. I grundtaksten for tilbud efter stk. 1, nr. 2 og 3, indgår udgifter til ydelser omfattet af § 40 b.

Stk. 4. I grundtaksten efter stk. 1, nr. 4, 6 og 8 indgår udgifter til støtte efter §§ 71-73 a, 78, 79 og 86 samt efter lov om hjemmesygeplejerskeordninger.

Stk. 5. Forældrenes, barnets eller den unges betaling efter §§ 18, 25 og 52 tilkommer kommunen. Betaling efter §§ 62 b, 82, 83 og 140 nedbringer de faktiske udgifter efter stk. 1.

Stk. 6. Kommuner og amtskommuner kan aftale, hvorledes udgifterne i stk. 1 opgøres.

§ 131 b. Når en kommune ønsker, at amtskommunen skal medvirke ved tilbud omfattet af § 131 a, stk. 1, sender kommunen en indstilling herom til amtskommunen.

Stk. 2. Amtskommunen tager stilling til indstillingen i stk. 1. Hvis amtskommunen ikke kan imødekomme indstillingen, skal meddelelse herom til kommunen indeholde et forslag til et andet tilbud.

Stk. 3. Kommunen og amtskommunen samarbejder om at tilrettelægge hjælpen, indtil der er plads på en foranstaltning, som er omfattet af § 131 a, og som kommunen og amtskommunen er enige om, at der er behov for. Når der er enighed om hjælpen efter 1. pkt., betaler amtskommunen den del af udgifterne til hjælpen, der overstiger grundtaksten.

§ 131 c. Amtskommunen afholder udgifter til amtskommunale døgntilbud efter § 85 og § 93, stk. 1, nr. 2, til stofmisbrugere. Dog betaler kommunen for personer, hvis ophold har varet mere end 120 dage inden for de seneste 365 dage, en grundtakst svarende til 100.000 kr. årligt, dog højst de faktiske udgifter.

Stk. 2. I grundtaksten efter stk. 1 indgår udgifter til støtte efter §§ 71, 73, 73 a, 86, 87 og 88 samt efter lov om hjemmesygeplejerskeordninger.

Stk. 3. Beboerbetaling efter § 95 nedbringer de faktiske udgifter efter stk. 1.

§ 131 d. En amtskommune kan medfinansiere udgifter til en kommunal opgaveløsning, der overstiger grundtaksterne i §§ 131 a og 131 c, når foranstaltningen skønnes at nedsætte amtskommunens udgifter efter disse bestemmelser.

Stk. 2. Hvis en kommune og en amtskommune er enige om, at en borger opfylder betingelserne for at være omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar, og borgeren ikke ønsker at flytte fra eget hjem eller et kommunalt tilbud, så er amtskommunen forpligtet til at medvirke til at finde frem til og finansiere et relevant alternativt tilbud til borgeren.

Stk. 3. I ganske særlige tilfælde kan en amtskommune aftale at medfinansiere udgifter til en kommunal opgaveløsning, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt.

§ 132. Socialministeren kan bestemme, at udgifterne vedrørende midlertidige boformer efter § 93 a

og § 94, stk. 1, herunder udgifter til bistands-, støtte-, beskæftigelses- og aktivitetstilbud m.v. i forbindelse med boformen, i særlige tilfælde afholdes fuldt ud af staten enten i form af tilskud eller som rente og afdragsfrit lån.

Stk. 2. Socialministeren kan bestemme, at udgifterne vedrørende beskæftigelses-, aktivitets- og samværstilbud efter §§ 87 og 88 for personer med særlige sociale problemer i ganske særlige tilfælde afholdes fuldt ud af staten enten i form af tilskud eller som rente- og afdragsfrit lån.

Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte regler om fordeling af udgifterne ved ophold i sikrede afdelinger i døgntilbud for børn og unge mellem amtskommunerne og kommunerne samt mellem disse indbyrdes.

§ 133. Staten afholder efter reglerne i stk. 2 og 3 udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som følge af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,
- 5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til personer over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser, der er nævnt i nr. 1,
- 6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse som nævnt i nr. 2 og 3,
- 7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylsøgende udlænding,
- 8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som følge af en tilknytning til en mindreårig asylsøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller
- 9) udlændingelovens § 9 e.

Stk. 2. Staten afholder fuldt ud udgifter til hjælp efter § 28, § 29, § 40, stk. 3, nr. 1-7, 9 og 10, og stk. 4 og 5, § 40 a, § 62 a, stk. 2 og stk. 3, nr. 2 og 3, § 77, § 79 og § 84 i de første 3 år efter datoen for opholdstilladelsen.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 afholder staten en kommunes udgifter til

- 1) udlændinge, som inden 12 måneder efter datoen fra opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, og
- 2) udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylsøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

§ 134. Staten yder forskudsrefusion af en kommunes eller en amtskommunes refusionsberettigende udgifter efter denne lov.

§ 135. Staten afholder udgifterne vedrørende de tilbud m.v., der forbliver under staten efter lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg m.v.

Stk. 2. Staten afholder udgifterne til den uvildige konsulentfunktion efter § 70 a.

§ 135 a. Staten udbetaler fra 2004 et fast tilskud til kommunerne svarende til det beløb, som kommunerne modtog vedrørende 2002, jf. § 5, stk. 1-5, i lov nr. 489 af 7. juni 2001.

Stk. 2. Hver kommune modtager fra 2004 for tilbud efter denne lov et tilskud på 75.000 kr. pr.

- 1) barn eller ung i et særligt dagtilbud eller klubtilbud efter §§ 16 og 23,
- 2) barn eller ung anbragt uden for hjemmet efter § 40, stk. 3, nr. 8, og §§ 42 og 45 og
- 3) familie i døgnophold efter § 40, stk. 3, nr. 4.

Stk. 3. Beregningen af tilskud efter stk. 2 sker på grundlag af de oplysninger om antallet af børn og unge anbragt uden for hjemmet pr. 31. december 2001, som kommunerne har indberettet til Danmarks Statistiks Bistand til børn og unge, og på grundlag af oplysninger om antallet af børn og unge i særlige dagtilbud og klubtilbud og om antallet af familier i døgnophold pr. 31. december 2000, som kommunerne har indberettet til Socialministeriet.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte regler om tilskud efter stk. 1-3.

Stk. 5. Københavns og Frederiksberg Kommuner er ikke omfattet af reglerne i stk. 1-3. Indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges til fra 2004 at yde Københavns og Frederiksberg Kommuner et særligt tilskud for at afbøde de økonomiske konsekvenser af finansieringsomlægningen, herunder overgangsordningen, for de to kommuner. Indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges endvidere til at foretage eventuelle senere efterreguleringer i disse tilskud.

Stk. 6. Bornholms Kommune er ikke omfattet af reglerne i stk. 1-3. Socialministeren kan fastsætte særlige regler for tilskud til Bornholms Kommune fra 2004.

Regulering

§ 136. Fradragsbeløb og den maksimale betaling pr. time, der fastsættes i medfør af § 82, stk. 1, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Fradragsbeløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Den maksimale betaling pr. time afrundes til nærmeste kronebeløb.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 83, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 12.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i § 99, stk. 1, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 1.000.

Stk. 4. Det beløb, der er nævnt i § 28, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 8.

Stk. 5. Det beløb, der er nævnt i § 97, stk. 5, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb.

Stk. 6. De beløb, der er nævnt i §§ 131 a og 131 c, reguleres en gang årligt den 1. januar, første gang pr. 1. januar 2002, med den faktiske udvikling i lønninger og priser i den kommunale sektor i året 2 år forud for det år, hvor beløbene skal gælde. Beløbene afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Socialministeren bekendtgør de regulerede beløb.

Stk. 7. Det beløb, der er nævnt i § 103 a, stk. 2, reguleres én gang årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket en tilpasningsprocent for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste kronebeløb. Regulering foretages første gang pr. 1. januar 2003.

Stk. 8. Beløbet i § 135 a, stk. 1 og 2, reguleres fra og med 2004 med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 9. Det beløb, der er nævnt i § 31, stk. 5, og § 78, stk. 7, reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Regulering foretages første gang den 1. januar 2005.

Stk. 10. Det beløb, der er nævnt i § 105, stk. 2, reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste kronebeløb. Reguleringen foretages første gang pr. 1. januar 2006.

§ 137. Opgørelsen af indtægtsgrundlag efter §§ 82 og 99 foretages af told- og skatteforvaltningen på grundlag af oplysninger for det senest afsluttede indkomstår. Opgørelsen anvendes med virkning for det andet kalenderår efter indkomstårets udløb.

Stk. 2. Skatteforvaltningslovens regler om klage over afgørelser om forskudsregistrering af indkomst finder tilsvarende anvendelse på afgørelser om indtægtsgrundlaget.

Kapitel 27

Forsøgsbestemmelser

§ 138. Socialministeren kan efter indstilling fra kommunen eller amtskommunen godkende, at der for en forsøgsperiode oprettes andre tilbud end dem, der er omtalt i denne lov.

Stk. 2. Socialministeren kan endvidere efter indstilling fra kommunen eller amtskommunen for en forsøgsperiode godkende ordninger, der fraviger reglerne om visitation, ydelser og finansiering. Der kan dog ikke godkendes forsøgsordninger om tilbud til børn og unge, der medfører fravigelse fra de almindelige regler om forældrebetaling.

Stk. 3. Såfremt der ikke kan opnås enighed mellem amtsrådet og en eller flere kommunalbestyrelser om oprettelse eller drift af tilbud, kan socialministeren efter ansøgning give tilladelse til, at forpligtelser efter denne lov, der påhviler den ene part, kan overlades til den anden. Det er en betingelse for godkendelsen, at opgavevaretagelsen skønnes fagligt forsvarlig og økonomisk bæredygtig inden for vedkommende lokalområde og i amtet.

Stk. 4. Socialministeren kan i forbindelse med tilladelse efter stk. 3 godkende visitations- og udgiftsfordelingsordninger, selv om ordningerne fraviger de i loven fastsatte regler herom.

Kapitel 28

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

§ 139. Loven træder i kraft den 1. juli 1998, jf. dog § 142, stk. 1 og 2. Dog fastsætter socialministeren tidspunktet for ikrafttræden af reglerne om beskyttet beskæftigelse i §§ 87 og 88.

§ 140. Amtskommunen og kommunen driver de bestående plejehjem og beskyttede boliger efter de hidtil gældende regler i lov om social bistand. Socialministeren fastsætter regler herom, herunder regler, der er tilnærmet reglerne for ældreboliger og plejeboliger efter lov om almene boliger m.v., og efter forhandling med de kommunale organisationer ændrede regler om fordeling mellem kommune og amtskommune af udgifter til personer under 67 år og personer, der er fyldt 67 år, samt regler om beskyttelse mod ufrivillig flytning inden for et plejehjem eller en beskyttet bolig.

Stk. 2. Før den 1. januar 2001 har § 97, stk. 4, ikke virkning for hjælpemidler, der er omfattet af en leverandøraftale indgået i henhold til § 58 i lov om social bistand, hvis aftalen er indgået eller der er foretaget udbud før den 22. maj 1996. Fra den 1. januar 2001 har § 97, stk. 4, virkning, uanset om der efter reglerne i lov om social bistand er indgået leverandøraftaler, som rækker ud over den 31. december 2000.

Stk. 3. Sager efter § 58 i lov om social bistand vedrørende de hjælpemidler, der er nævnt i denne lovs § 97, stk. 2, herunder sager om forbrugsgoder, der indgår som en del af et informationsteknologisk hjælpemiddel, jf. § 98, stk. 2, og som ikke er afgjort senest den 30. juni 1998, afgøres efter de hidtidige regler. Finansieringen af udgifter forbundet hermed sker ligeledes efter de hidtil gældende regler. Afgørelserne kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 4. § 99, stk. 4, finder anvendelse på sager efter § 58 i lov om social bistand vedrørende støtte til erhvervelse af motorkøretøj, i hvilke kommunalbestyrelsen ikke senest den 30. juni 1998 har afgivet indstilling til revaliderings- og pensionsnævnet, eller truffet afgørelse for så vidt angår de kommuner, der efter § 138 c i lov om social bistand har fået overført revaliderings- og pensionsnævnets kompetence.

§ 141. (Ophævet)

§ 142. (Udeladt)

§ 143. Krav mod en tidligere opholdskommune vedrørende udgifter til ydelser efter lov om social bistand og tidligere lovgivning skal være rejst eller fremsat senest 1 år efter lovens ikrafttræden.

§ 144. Kommunen skal til puljeordninger oprettet i perioden 27. juni 1992 til 31. december 1993 i tilknytning til virksomheder beliggende i andre kommuner yde et fast tilskud pr. barn, der er optaget i ordningen.

Stk. 2. Tilskuddet skal svare til halvdelen af ordningens driftsudgifter pr. plads, dog højst halvdelen af de gennemsnitlige driftsudgifter til dagtilbud for den pågældende aldersgruppe i kommunen. Kommunen kan efter aftale med virksomheden yde et højere tilskud.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 15, stk. 2, sidste pkt., finder anvendelse på aftaler om tilskud til puljeordninger for børn, som er indgået efter ikrafttræden af lov nr. 1124 af 22. december 1993 om ændring af lov om social bistand.

§ 145. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter efter aftale med Færøernes landsstyre og Grønlands hjemmestyre regler om visitation, betaling og refusion samt besøgsrejser m.v., når personer på foranledning af færøske eller grønlandske sociale myndigheder får ophold i Danmark og modtager tilbud efter denne lov. Tilsvarende kan der efter aftale fastsættes regler for personer, der fra Danmark får ophold på Færøerne eller i Grønland på foranledning af danske sociale myndigheder.

Stk. 3. Uenighed mellem færøske eller grønlandske sociale myndigheder og danske sociale myndigheder om deres forpligtelser efter disse regler afgøres af Den Sociale Ankestyrelse.

§ 146. (Ophævet)

§ 147. Forslag om revision af § 80 fremsættes for Folketinget senest ved folketingsåret 2005-06.

§ 148. (Ophævet)

§ 149. (Ophævet)

§ 150. (Ophævet)

Lov nr. 489 af 7. juni 2001 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 17, 24, 40, 40 b, 46, 53, 54, 55, 56, 58 a, 59, 62 a, 70, 70 a, 77, 81, 86-88, 92, 94 a, 102, 109 l-m, 110, 111, 129, 130, 131, 131 a-d, 135 og 136. Loven angår indførelse af en grundtakstmodel for visse sociale serviceydelser i stedet for delt finansiering.)

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2002 og har virkning fra og med budgetåret 2002.

Stk. 2-4.

§ 4 ²⁾

Stk. 1. Der nedsættes i hvert amt et regionalt udviklingsråd, som skal følge og drøfte udviklingen på det grundtakstbelagte område. Udviklingsrådet sammensættes efter forhandling mellem amtskommunen og kommunerne i amtet af repræsentanter for amtskommunen og kommunerne i amtet samt repræsentanter for brugerne. Amtskommunen afholder udgifter til sekretariatsmæssig bistand til udviklingsrådet.

Stk. 2. Kommunerne i amtet sender årligt en redegørelse om udviklingen på det grundtakstbelagte område til det regionale udviklingsråd. På baggrund af bl.a. egne undersøgelser, oplysninger fra informations- og analysesystemet i stk. 3 og kommunernes redegørelser, jf. 1. pkt., udarbejder det regionale udviklingsråd en årlig redegørelse om udviklingen på det grundtakstbelagte område.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter retningslinjer for:

- 1) Kommunernes og amtskommunernes redegørelser, jf. stk. 2.
- 2) Et centralt informations- og analysesystem til brug for udviklingsrådenes arbejde, herunder for

indsamling af data og udarbejdelse af specialundersøgelser, der skal dokumentere udviklingen på området.

§ 5

Stk. 1-11.

Lov nr. 343 af 14. maj 2003 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 67 a, 109 a, 109 b, 109 e, 109 h. Loven angår magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten – særlige dørråbnere, fastholdelse og flytning.)

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2003.

Stk. 2. Socialministeren fremsætter senest i folketingsåret 2006-07 forslag til revision af kapitel 21 i lov om social service.

Lov nr. 1423 af 22. december 2004 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 15 og 15 a. Loven angår landsdækkende pasningsgaranti til børn i dagtilbud.)

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Kommuner, som ved lovens ikrafttræden ikke har pasningsgaranti efter § 15 a, skal senest den 1. juli 2006 etablere pasningsgaranti som affattet ved denne lovs § 15 a, stk. 1 og 2. Indtil den 1. juli 2005 finder § 15, stk. 1, som gældende indtil denne lovs ikrafttræden fortsat anvendelse for kommuner uden pasningsgaranti.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i § 15, stk. 7, kan kommunen i år 2005 fastsætte betalingen efter § 15 senest med udgangen af april måned 2005.

Lov nr. 1442 af 22. december 2004 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 4, 31, 36 a, 38, 40-43, 45-47, 49, 49 b, 50, 53, 54-58 a, 59-62 a, 94 a, 108, 122-124, 129, 133 og 135 a. Loven angår anbringelsesreformen.)

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Kommunens sammenhængende børnepolitik, jf. § 1, nr. 1, skal første gang være udarbejdet og offentliggjort inden udgangen af 2006.

Stk. 3. Kravet om udarbejdelse af handleplaner efter § 58 a gælder ikke for foranstaltninger, hvorom der er truffet afgørelse inden den 1. januar 2006, hvis der efter de hidtil gældende regler ikke var krav om udarbejdelse af en handleplan forud for foranstaltningen. Ved revision af handleplaner, jf. § 56, udarbejdet i forbindelse med en foranstaltning, hvorom der er truffet afgørelse før den 1. januar 2006, stilles der ikke krav om, at handleplanen skal opfylde betingelserne i § 58 a, stk. 5, nr. 1-6.

Lov nr. 327 af 18. maj 2005 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 120 a og 120 b. Loven angår ophør af udbetaling af social pension og andre ydelser ved unddragelse af strafforfølgning eller straffuldbyrdelse.)

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2005.

Stk. 2. Loven har virkning for personer, som bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse den 1. juli 2005 eller senere.

Stk. 3. Hvis pensionsudbetalingen ved lovens ikrafttræden er ophørt efter de hidtil gældende regler i § 46 i lov om social pension, genoptages pensionsudbetalingen ved opholdets ophør efter de hidtil gældende regler i lovens § 34.

Stk. 4. Hvis pensionsudbetalingen ved lovens ikrafttræden er ophørt efter de hidtil gældende regler i § 45 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., genoptages pensionsudbetalingen ved opholdets ophør efter de hidtil gældende regler i lovens § 34.

Lov nr. 399 af 1. juni 2005 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører §§ 21, 22 og 26. Loven angår frit valg af klubtilbud eller andre socialpædagogiske fritidstilbud over kommunegrænser og indførelse af minimumsgrænse for tilskud til private pasningsordninger m.v.)

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2005.

Stk. 2. For forældre, som har fået tilsagn fra kommunen om brug af klubtilbud i en anden kommune inden lovens ikrafttræden, gælder de hidtidige bestemmelser i § 22 i lov om social service.

Lov nr. 430 af 6. juni 2005 indeholder nedenstående ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. (Lovændringen vedrører § 120. Loven angår konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet.)

Information til nedenstående § 70, stk. 1: Bekendtgørelsen i Lovtidende fandt sted *den 7. juni 2005*.

§ 70

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra den 1. november 2005, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Afgørelser om inddrivelse, der inden den 1. oktober 2005 er påklaget til de hidtidige administrative klageinstanser, overgår til behandling i Landskatteretten den 1. januar 2006, hvis de hidtidige klageinstanser ikke har færdigbehandlet klagen inden denne dato.

Socialministeriet, den 7. december 2005

P.M.V.
Thomas Børner

/Aksel Meyer

Officielle noter

¹⁾ Ved lov nr. 223 af 31/03/2004 indsættes den nuværende ordlyd af § 93 stk. 3, uden at ændringsloven dog tager stilling til hvad der skal ske med den oprindelige § 93 stk. 3.

²⁾ Bestemmelsen i § 4 er ændret ved § 1 i lov nr. 1445 af 22. december 2004.

Bekendtgørelse om kommunens tilskud til brug for dagtilbud til børn, forældrenes egenbetaling og fripladstilskud m.v.

BEK nr 828 af 29/08/2005 (Gældende)

Lovgivning som forskriften vedrører

LBK Nr. 1187 af 07/12/2005

Senere ændringer til forskriften

BEK Nr. 1195 af 08/12/2005

BEK Nr. 135 af 01/03/2006

Oversigt (indholdsfortegnelse)

<u>Kapitel 1</u>	Tilskud til brug for dagtilbud efter lov om social service §§9-11 a og forældrenes egenbetaling
<u>Kapitel 2</u>	Pasningsgaranti efter lov om social service §15 a
<u>Kapitel 3</u>	Ret til tilskud over kommunegrænser, kommuners mulighed for lukning af ventelister i forhold til borgere fra andre kommuner og tilskud til brug for dagtilbud efter §§9-11 i lov om social service i andre kommuner
<u>Kapitel 4</u>	Tilskud og egenbetaling for ophold i særlige dagtilbud til børn med betydelig og varigt nedsat funktionsevne efter lov om social service §16
<u>Kapitel 5</u>	Fripladstilskud ved brug af dagtilbud efter §§9-11 a i lov om social service (økonomisk friplads)
<u>Kapitel 6</u>	Søskendetilskud ved flere søskende i dagtilbud efter §§9-11 a i lov om social service m.v. (søskenderabat)
<u>Kapitel 7</u>	Tilskud af behandlingsmæssige og socialpædagogiske årsager
<u>Kapitel 8</u>	Opkrævning af egenbetaling, satsregulering i dagtilbud efter §9-11 a i lov om social service m.v.
<u>Kapitel 9</u>	Klageadgang
<u>Kapitel 10</u>	Ikrafttrædelsesbestemmelser

Forskriftens fulde tekst

Bekendtgørelse om kommunens tilskud til brug for dagtilbud til børn, forældrenes egenbetaling og fripladstilskud m.v.

I medfør af § 9, stk. 3, § 11 a, stk. 6, § 12, stk. 4, § 15, stk. 6, § 15 a, stk. 5 og § 18 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 5. april 2005, som ændret ved lov nr. 400 af 1. juni 2005, fastsættes:

Kapitel 1

Tilskud til brug for dagtilbud efter lov om social service §§ 9-11 a og forældrenes egenbetaling

§ 1. Kommunens tilskud til brug for dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven fastsættes til mindst 67 pct. og forældrenes egenbetaling til højst 33 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter pr. plads

enten i det enkelte dagtilbud eller af de gennemsnitlige bruttodriftsudgifter i dagtilbud af samme type i kommunen.

Stk. 2. Tilskud og egenbetaling efter stk. 1 kan fastsættes således, at de varierer med barnets alder under hensyn til udgifterne vedrørende pågældende aldersgruppe. Kommunen afgør, om tilskudsprocenten skal være den samme i forhold til alle typer af dagtilbud og alle aldersgrupper.

Stk. 3. Tilskudsprocenten kan ikke være mindre end 70 pct. i forhold til forældre, hvis børn har plads i dagtilbud til børn i skolealderen, og forældre, der efter kapitel 5 har fået bevilget fuld eller delvis fripladstilskud.

§ 2. For ophold i dagtilbud efter §§ 9 og 10 i serviceloven fastsættes tilskuddet og egenbetalingen af kommunen for et regnskabsår ad gangen på grundlag af dagtilbuddenes budgetter. Kommunen kan dog allerede ved fastlæggelsen af tilskud og egenbetaling for et nyt regnskabsår beslutte ændringer i tilskud og egenbetaling i løbet af året. Udgifterne opgøres inkl. merværdiafgift.

Stk. 2. Ved fastsættelse af tilskud og egenbetalingen ses der bort fra ejendomsudgifter og udgifter til husleje og vedligeholdelse. Det samme gælder for befodringsudgifter til udflytterbørnehaver.

§ 3. Kommunen kan til puljeordninger efter servicelovens § 11 fastsætte et tilskud pr. barn. For ophold i puljeordninger kan egenbetalingen ikke overstige 33 pct. af bruttodriftsudgifterne i den enkelte ordning fastsat på grundlag af ordningens budget, jf. dog § 29, stk. 2. Udgifterne opgøres inkl. merværdiafgift. Ved fastsættelse af bruttodriftsudgifterne pr. plads ses der bort fra ejendomsudgifter og udgifter til husleje og vedligeholdelse. Det samme gælder for befodringsudgifter til udflytterbørnehaver.

§ 4. Kommunalbestyrelsen yder et administrationsbidrag til dækning af administrative opgaver til selvejende daginstitutioner efter § 9 i serviceloven, med mindre den selvejende daginstitution ikke ønsker at varetage administrationen. Administrationen indebærer følgende opgaver: løn, bogføring, budget og regnskab, revision og personalejuridisk bistand. Beløbet svarer til det gennemsnitlige administrationsbidrag pr. barn, kommunen yder til selvejende daginstitutioner i kommunen, i det omfang administrationen omfatter alle opgaver.

Stk. 2. For kommuner med selvejende daginstitutioner, der ikke tidligere har varetaget administrationen forhøjes driftstilskuddet med et beløb, der udgør 2,1 pct. af de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter pr. barn i et alderssvarende dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i kommunen.

§ 5. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen yder til godkendte privatinstitutioner efter § 11 a i serviceloven et driftstilskud pr. barn, der er optaget i en privatinstitution, svarende til de gennemsnitlige, budgetterede nettodriftsudgifter (eksklusiv støttepædagogudgifter) pr. barn i et alderssvarende dagtilbud i kommunen efter servicelovens §§ 9-11. Tilskuddet opgøres inklusiv udgifter til moms.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen yder et administrationsbidrag til dækning af administrative opgaver pr. barn, der er optaget i en godkendt privatinstitution, med mindre privatinstitutionen ikke ønsker at varetage administrationen. Administrationen indebærer følgende opgaver: løn, bogføring, budget og regnskab, revision og personalejuridisk bistand. Beløbet svarer til det gennemsnitlige administrationsbidrag pr. barn, kommunen yder til selvejende daginstitutioner i kommunen jf. § 9 i serviceloven, i det omfang administrationen omfatter alle opgaver.

Stk. 3. For kommuner uden selvejende daginstitutioner til aldersgruppen og kommuner med selvejende daginstitutioner, der ikke tidligere har varetaget administrationen forhøjes driftstilskuddet med et beløb, der udgør 2,1 pct. af de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter pr. barn i et alderssvarende dagtilbud i kommunen efter servicelovens §§ 9-11.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen yder et bygningstilskud pr. barn, der er optaget i en privatinstitution, svarende til det gennemsnitlige tilskud pr. barn i samme aldersgruppe som ydes til selvejende daginstitutioners bygninger i kommunen. Bygningstilskuddet baseres udelukkende på udgifter til husleje.

Stk. 5. For kommuner uden selvejende daginstitutioner for aldersgruppen forhøjes driftstilskuddet til privatinstitutionen for de 0-2-årige med et beløb, der svarer til 4,1 pct. af de gennemsnitlige

budgetterede bruttodriftsudgifter for et aldersvarende dagtilbud i kommunen efter §§ 9-11 i serviceloven. For de 3-5-årige skal driftstilskuddet forhøjes med et beløb der svarer til 3,2 pct. af de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter for alderssvarende dagtilbud i kommunen efter servicelovens §§ 9-11.

Stk. 6. Privatinstitutioner fastsætter selv forældrenes egenbetaling for en plads i institutionen.

§ 6. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen yder til godkendte privatinstitutioner efter § 11 a i serviceloven, som oprindeligt er oprettet af det tyske mindretal som selvejende daginstitutioner efter § 9 i serviceloven, et driftstilskud pr. barn, der er optaget i en privatinstitution, svarende til opholdskommunens gennemsnitlige driftstilskud pr. barn i samme aldersgruppe i selvejende daginstitutioner for det tyske mindretal i kommunen.

Stk. 2. Såfremt en selvejende daginstitution oprettet af det tyske mindretal omlægges til en privatinstitution efter § 11 a i serviceloven, og der ikke længere er selvejende daginstitutioner for det tyske mindretal i kommunen, skal kommunen til en privatinstitution efter stk. 1 yde et driftstilskud pr. barn ud fra det senest kendte regnskabsår for selvejende daginstitutioner til samme aldersgruppe for det tyske mindretal i kommunen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen yder et bygningstilskud pr. barn, der er optaget i en privatinstitution, som er oprettet af det tyske mindretal, svarende til det gennemsnitlige vægtede tilskud pr. barn i samme aldersgruppe til bygninger i de selvejende daginstitutioner for det tyske mindretal i kommunen.

Stk. 4. Såfremt en selvejende daginstitution oprettet af det tyske mindretal omlægges til en privatinstitution efter § 11 a i serviceloven, og der ikke længere er selvejende daginstitutioner for det tyske mindretal i kommunen, skal kommunen til privatinstitutioner efter stk. 1 yde et bygningstilskud pr. barn ud fra det senest kendte regnskabsår for selvejende daginstitutioner i kommunen til samme aldersgruppe for det tyske mindretal.

Kapitel 2

Pasningsgaranti efter lov om social service

§ 15 a

§ 7. Kommunen skal fra den 1. juli 2006 tilbyde forældrene pasningsgaranti for alle børn i alderen fra 6 måneder (26 uger) og indtil barnet begynder i børnehaveklasse eller første klasse, hvis barnet ikke optages i børnehaveklasse, i et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven. Kommunens tilskud og forældrenes egenbetaling fastsættes efter § 1.

Stk. 2. Kommuner, som ikke har indført pasningsgaranti, jf. stk. 1, skal tilbyde pasningsgaranti for alle børn i alderen 9 måneder og indtil barnet begynder i børnehaveklasse eller første klasse, hvis barnet ikke optages i børnehaveklasse. Kommunen kan i forbindelse hermed fastsætte kommunens tilskud til mindst 69 pct. og forældrenes egenbetaling til højst 31 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter ved ophold i dagtilbud efter servicelovens §§ 9-11 i opholdskommunen.

§ 8. Kommunen fastsætter en ansøgningsfrist for forældre, som søger et barn optaget i dagtilbud efter servicelovens §§ 9-11 i direkte forlængelse af barselorlov, jf. § 7, stk. 2, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov. For at opfylde pasningsgarantien for forældre, der søger om plads inden for den fastsatte frist, skal kommunen kunne tilbyde en plads senest 4 uger efter barnet er 6 måneder, såfremt forældrene ønsker det, uanset om forældrene afholder barsel.

Stk. 2. Hvis forældre overskrider ansøgningsfristen efter stk. 1, kan kommunen forlænge perioden, inden for hvilken kommunen skal tilbyde en plads, med en periode svarende til overskridelsen. Barnet skal dog være sikret en plads senest 3 måneder efter afholdelse af barselorlov, såfremt forældrene har søgt under barselsperioden.

Stk. 3. I andre situationer end efter stk. 1 og 2, herunder afholdelse af udskudt barselorlov efter § 7, stk. 3-5, i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov, skal barnet være sikret en plads senest 3 måneder efter ansøgningstidspunktet.

Stk. 4. Kommunen giver forældrene skriftlig meddelelse om, hvilken dato deres barn senest er garanteret optagelse i dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven efter stk. 1-3 (garantidatoen).

Stk. 5. Pasningsgarantien er ikke opfyldt, hvis kommunen mod forældrenes ønske anviser plads i et åbent pædagogisk tilbud, en legestue eller andet, som ikke udgør et egentligt dagtilbud efter servicelovens §§ 9-11.

§ 9. Kommunen har pligt til at hæve tilskuddet til brug for dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven til mindst 70 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter og nedsætte forældrenes egenbetaling til højst 30 pct., hvis pasningsgarantien ikke kan opfyldes. Pasningsgarantien er brudt, hvis et barn ikke kan anvises plads fra garantidatoen, jf. § 8, stk. 4.

Stk. 2. Tilskuddet skal hæves med virkning fra den 1. i måneden efter brud på pasningsgarantien. Hvis kommunen herefter fortsat har ydet tilskud med mindre end 70 pct., skal kommunen til forældrene tilbagebetale det beløb, som tilskuddet uretmæssigt har været nedsat med i perioden, og hvor det har medført en højere egenbetaling end 30 pct.

Stk. 3. Kommunen skal endvidere med virkning fra det tidspunkt, hvor pladsen skulle være til rådighed, det vil sige fra garantidatoen, dække forældrenes dokumenterede udgifter, hvis de får tilbud om en plads i et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i en anden kommune eller indgår aftale om privat pasning efter § 26 i serviceloven. Ved plads i et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i en anden kommune dækker kommunens tilskud bruttodriftsudgifterne ved denne plads, så forældrene ingen udgift har. Ved aftale om privat pasning efter § 26 i serviceloven kan kommunens tilskud maksimalt udgøre, hvad der svarer til kommunens gennemsnitlige bruttodriftsudgifter pr. plads for dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i kommunen til den pågældende aldersgruppe. Tilskuddet til forældrene ydes indtil det tidspunkt, hvor kommunen kan tilbyde en plads, og forældrene med sædvanligt opsigelsesvarsel i kommunen kan frigøre sig fra betaling for en plads i et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i en anden kommune eller aftale om privat pasning efter § 26 i serviceloven.

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i stk. 1-3 kan kommunen i helt ekstraordinære og enkeltstående tilfælde trods brud på pasningsgarantien fortsætte med nedsat tilskud. Kommunen skal dog inden for en måned efter bruddet på pasningsgarantien anvise en plads til det eller de børn, der ikke fik tilbud om plads fra garantidatoen.

Kapitel 3

Ret til tilskud over kommunegrænser, kommuners mulighed for lukning af ventelister i forhold til borgere fra andre kommuner og tilskud til brug for dagtilbud efter §§ 9-11 i lov om social service i andre kommuner

§ 10. Forældrene har ret til at tage et tildelt tilskud med til brug for dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i en anden kommune end opholdskommunen. Alle børn har ret til at blive opskrevet på venteliste til dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i en anden kommune end opholdskommunen, jf. dog stk. 2 og 3. Alle børn har ret til at blive optaget i et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i anden kommune end opholdskommunen fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud fra opholdskommunen. Optagelse og opskrivning sker efter udførerkommunens retningslinjer for dette. Udførerkommunen kan anmode forældrene om at oplyse, hvornår opholdskommunen kan give et tilskud.

Stk. 2. Kommuner uden pasningsgaranti efter § 15 a i serviceloven, jf. § 7, stk. 1, kan beslutte at lukke for ventelisten for børn fra andre kommuner, når antallet af udefrakommende børn på ventelisten overstiger 1 pct. af de børn, der er bosiddende i kommunen, og som er indskrevet i et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i kommunen. Ved beregningen skal der rundes op til nærmeste hele tal. Ventelisten, der lukkes i forhold til, kan opgøres i forhold til hele kommunens dagtilbud, aldersgrupper, dagtilbudstyper, distrikter og/eller i forhold til de enkelte dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven. Dagtilbudspladser, som er forbeholdt bestemte grupper af børn, kan udelades i opgørelsen og undtages fra beslutning om lukning.

Stk. 3. Kommuner med pasningsgaranti efter § 15 a i serviceloven, jf. § 7, stk. 1, kan beslutte at lukke for optagelse på venteliste for børn fra andre kommuner efter stk. 2, eller hvis kommunen kan påvise, at den ikke vil kunne opretholde en pasningsgaranti inden for de efterfølgende tre måneder på grund af udefrakommende børn. Kommunen skal kunne påvise, at det vil kræve en udvidelse af kapaciteten, eller at ventetiden vil blive forøget så meget, at kommunen ikke kan leve op til reglerne for pasningsgaranti efter § 15 a i serviceloven. Ventelisten, der lukkes i forhold til, kan opgøres i

forhold til hele kommunens dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven eller i forhold til aldersgrupper. Dagtilbudspladser, som er forbeholdt bestemte grupper af børn, kan udelades i opgørelsen og undtages fra beslutning om lukning.

Stk. 4. Beslutningen truffet efter stk. 2 eller 3 bevarer sin gyldighed i 3 måneder efter ikrafttræden. Inden udgangen af de tre måneder skal kommunen træffe en ny beslutning, såfremt ventelisten fortsat skal være lukket.

Stk. 5. Kommunen skal ved beslutning om at lukke for ventelisten og ved forlængelse af beslutningen offentliggøre dette lokalt og elektronisk indberette det til Styrelsen for Social Service under Socialministeriet. Beslutningen har virkning, når kommunen har foretaget indberetningen.

§ 11. Ved optagelse i dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i en anden kommune end opholdskommunen fastsættes opholdskommunens tilskud således, at det svarer til de gennemsnitlige nettodriftsudgifter, jf. § 2, stk. 2, pr. plads for dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i opholdskommunen beregnet for den aldersgruppe, som barnet tilhører. I de tilfælde hvor dagtilbuddet i udførerkommunen er billigere end i opholdskommunen, kan tilskuddet højst svare til opholdskommunens gennemsnitlige tilskudsprocent for aldersgruppen beregnet af de budgetterede bruttodriftsudgifter pr. plads i det benyttede dagtilbud efter servicelovens §§ 9-11 i udførerkommunen. Den mellemkommunale afregning er eksklusiv merværdiafgift.

Stk. 2. Såfremt et barn har ophold i et dagtilbud af behandlingsmæssige grunde efter § 22, stk. 1, fastsættes opholdskommunens tilskud til samme procent som efter § 22, stk. 1, af de gennemsnitlige bruttodriftsudgifter pr. plads for dagtilbud efter servicelovens §§ 9-11 i opholdskommunen beregnet for den aldersgruppe, som barnet tilhører. Hvis dagtilbuddet i udførerkommunen er billigere end i opholdskommunen, udgør tilskuddet opholdskommunens gennemsnitlige tilskudsprocent for aldersgruppen beregnet af de budgetterede bruttodriftsudgifter pr. plads i det benyttede dagtilbud efter servicelovens §§ 9-11 i udførerkommunen.

Stk. 3. Ved brug af dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i en anden kommune end opholdskommunen betaler forældrene forskellen mellem opholdskommunens samlede tilskud (inkl. ekstra tilskud til forældrene, fripladstilskud og søskendetilskud) og bruttodriftsudgiften pr. plads i det benyttede dagtilbud i udførerkommunen.

Stk. 4. Opholdskommunen kan, hvis forældre vælger et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i en anden kommune end opholdskommunen, beslutte at give et ekstra tilskud til udførerkommunen for enten at reducere udførerkommunens udgifter, reducere forældrenes egenbetaling eller begge dele.

Stk. 5. Det samlede tilskud kan ikke overstige bruttodriftsudgifterne, som tilskuddet ydes i forhold til efter stk. 1-2. Dog kan et tilskud efter stk. 4, der kompenserer for eventuelle ejendomsudgifter og udgifter til husleje og vedligeholdelse eller udgifter til børn med særlige behov, ydes, selvom det betyder, at det samlede tilskud og forældrenes egenbetaling overstiger bruttodriftsudgifterne beregnet efter stk. 1-2. Opholdskommunen betaler det samlede tilskud inkl. ekstra tilskud, fripladstilskud og søskendetilskud direkte til udførerkommunen.

Stk. 6. Såfremt en familie, der ønsker et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven tilknyttet det tyske mindretal ved Deutscher Schul- und Sprachverien für Nordschleswig, ikke har et sådant i opholdskommunen, kan familien ønske det i en anden kommune. Familien betaler i dette tilfælde for opholdet i dagtilbuddet i den anden kommune efter bestemmelserne i kapitel 1 og 2 om brug af dagtilbud i opholdskommune. Opholdskommunen afholder således eventuel merudgift i forhold til udførerkommunen.

§ 12. Et barn, der har en plads i et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven, og hvor forældrene, eller den forælder barnet bor hos, flytter til en ny opholdskommune, har ret til at bevare sin plads i dagtilbuddet. Forældrenes nye opholdskommune skal yde tilskud efter § 11, således at der ikke er ophør i tilskuddet til barnets ophold i dagtilbuddet.

Kapitel 4

Tilskud og egenbetaling for ophold i særlige dagtilbud til børn med betydelig og varigt nedsat funktionsevne efter lov om social service § 16

§ 13. Kommunen yder 100 pct. tilskud til ophold i et særligt dagtilbud i tilfælde, hvor et barn med

betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne er optaget i dagtilbuddet alene eller i hovedsagen af behandlingsmæssige grunde.

Stk. 2. Såfremt optagelsen i et særligt dagtilbud er sket på andet grundlag end det i stk. 1 nævnte, gives tilskuddet til opholdet efter samme regler som til ophold i dagtilbud efter § 7 i serviceloven. Tilskuddet skal dog som minimum udgøre, hvad der svarer til det gennemsnitlige tilskud til opholdskommunens dagtilbud for samme aldersgruppe.

Stk. 3. Amtskommunen træffer efter indstilling fra opholdskommunen afgørelse om hel eller delvis friplads, jf. § 14.

Kapitel 5

Fripladstilskud ved brug af dagtilbud efter §§ 9-11 a i lov om social service (økonomisk friplads)

§ 14. Kommunen træffer afgørelse, om at tilskuddet efter kapitel 1-3 til brug for dagtilbud efter §§ 9-11 a i serviceloven i opholdskommunen eller over kommunegrænsen hæves med et fripladstilskud, når forældrene dokumenterer, at deres aktuelle indtægter ligger inden for nedennævnte beløb. Fripladstilskud beregnes før eventuelt søskendetilskud. Er der mere end ét barn under 18 år i hjemmet, forhøjes indtægtsgrænserne med 7.000 kr. for hvert barn ud over det første.

Indtægt	Fripladstilskud i pct. af bruttodriftsudgifterne* pr. plads
Til og med 127.600	Tilskuddet udgør 30 procent
127.601 kr. til 130.424 kr.	Tilskuddet udgør 28,5 procent
130.425 kr. til 395.899 kr.	Inden for dette interval reduceres fripladstilskuddet med 0,3 procent point for hver 2.824 kr.'s indtægtsstigning
Over 395.900 kr.	Intet fripladstilskud

* For ophold i dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven inden for kommunen beregnes bruttodriftsudgifterne efter §§ 1-3 og kap. 2. I forhold til ophold i dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven over kommunegrænsen og § 11 a i serviceloven tages fripladstilskudsprocenten af bruttodriftsudgifterne, som beregnet efter kap. 3.

§ 15. Fripladstilskuddet til en plads i en privatinstitution efter § 11 a i serviceloven skal anvendes til at reducere forældrenes egenbetaling. Fripladstilskud inklusiv andre tilskud til nedbringelse af egenbetalingen kan ikke overstige egenbetalingen.

§ 16. Den aktuelle indtægt består af

- 1) Personlig indkomst med tillæg af positiv nettokapitalindkomst, der anvendes til beregning af indkomstskat efter personskattelovens § 7, dog før det deri nævnte bundfradrag og
- 2) aktieindkomst, der beskattes efter personskattelovens § 8 a, stk. 1 og 2, bortset fra udbytteindkomst op til 5.000 kr., hvori der er indeholdt endelig udbytteskat.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler for, hvorledes indkomster, som er omfattet af ligningslovens § 33 C, skal indgå i den aktuelle indtægt.

Stk. 3. Hvis den faktiske indtægt, som forældrene har til rådighed, er væsentlig større eller mindre end den aktuelle indtægt, som beregnet efter stk. 1 og 2, træffer kommunen afgørelse efter en samlet vurdering af familiens økonomiske og sociale forhold. Studielån betragtes ikke som en del af indtægten.

§ 17. Bor barnet sammen med begge forældre, lægges den samlede indtægt til grund. Bor barnet kun sammen med den ene af forældrene, men denne er gift eller lever i et samlivsforhold med en anden person, sker der ligeledes sammenlægning af indtægterne i husstanden. Bor et barn af ikke-samlevende forældre lige meget hos begge forældre, fastsættes betalingen på grundlag af husstandsindkomsten hos den af forældrene, på hvis adresse barnet er tilmeldt folkeregistret, uanset om der er fælles forældremyndighed. Barnets egne indtægter er uden indflydelse på betalingen.

§ 18. Ved nyoptagelse i et dagtilbud efter §§ 9-11 a i serviceloven får et fripladstilskud virkning fra

optagelsestidspunktet i dagtilbuddet, når forældrene dokumenterer, at deres aktuelle indtægter ligger inden for de beløb, der er nævnt i § 14.

Stk. 2. I andre situationer end i stk. 1, og hvis forældrene aktuelle indtægter ændrer sig efter, at barnet er optaget i dagtilbuddet efter §§ 9-11 a i serviceloven, får et fripladstilskud virkning fra begyndelsen af den måned, der følger efter datoen for ansøgningen om fripladstilskud til kommunen.

Stk. 3. Kommunen giver forældrene underretning om, på hvilket indtægtsgrundlag fripladstilskuddet er tildelt, samt om reglerne i § 19.

§ 19. Forældrene har pligt til at underrette kommunen om varige stigninger i indtægten i årets løb eller andre forhold, der har betydning for retten til fripladstilskud.

Stk. 2. En indtægtsfremgang på eller under 10 pct. giver ikke anledning til en regulering af fripladstilskuddet. Ved en indtægtsfremgang på over 10 pct., kan fripladstilskuddet reguleres med tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, da forældrenes forhold har ændret sig.

§ 20. Det påhviler lederen af et dagtilbud efter §§ 9-11 a i serviceloven at give forældrene vejledning om mulighederne for et fripladstilskud. En meddelelse om reglerne herfor skal opslås i dagtilbuddet og efter anmodning udleveres til forældrene.

Kapitel 6

Søskendetilskud ved flere søskende i dagtilbud efter §§ 9-11 a i lov om social service m.v. (søskenderabat)

§ 21. Kommunen yder søskendetilskud til familier med mere end et barn i dagtilbud efter §§ 9-11 a i serviceloven, i privat pasning med tilskud efter § 26 i serviceloven og i skolefritidsordninger, jf. lov om folkeskolen og § 29, stk. 4. Der ydes ikke søskendetilskud til den dyreste plads. Søskendetilskuddet ydes i forhold til de billigste pladser og lægges oveni tilskuddet efter § 26 i serviceloven, kap. 1-3 og § 14.

Stk. 2. Den/de billigste plads(er) findes ved sammenligning af opholdskommunens nettodriftsudgifter efter servicelovens § 26 og kap. 1, 2, 3 og folkeskoleloven.

Stk. 3. Søskendetilskuddet til en dagtilbudsplads efter servicelovens §§ 9-11 i kommunen fastsættes til et beløb, der svarer til min. 50 pct. af egenbetalingen, som beregnet efter §§ 1-3, kap. 2 og § 14.

Stk. 4. Søskendetilskuddet til en plads i en privat pasningsordning med tilskud efter § 26 i serviceloven fastsættes til et beløb, der svarer til min. 85 pct. af søskendetilskuddet efter stk. 3 udregnet for det billigste alderssvarende dagtilbud efter servicelovens §§ 9-11 i kommunen.

Stk. 5. Søskendetilskuddet til en dagtilbudsplads efter servicelovens §§ 9-11 i en anden kommune fastsættes til et beløb, der svarer til min. 50 pct. af differencen mellem tilskuddet efter § 11, stk. 1 og stk. 4, og § 14 og bruttodriftsudgifterne beregnet efter § 11, stk. 1.

Stk. 6. Søskendetilskuddet til en dagtilbudsplads efter servicelovens § 11 a fastsættes til et beløb, der svarer til min. 50 pct. af differencen mellem tilskuddet efter § 5, stk. 1, og § 14 og de gennemsnitlige, budgetterede bruttodriftsudgifter (eksklusiv støttepædagogudgifter) pr. barn for alderssvarende dagtilbud i kommunen efter servicelovens §§ 9-11.

Stk. 7. Tilskuddet efter kap. 3 og søskendetilskuddet efter stk. 5 overføres direkte til udfører kommunen. Søskendetilskuddet skal modregnes i egenbetalingen. Søskendetilskuddet efter stk. 4 vil medføre et samlet forhøjet tilskud, der udbetales til forældrene. Det forhøjede tilskud skal anvendes til ordningen.

Stk. 8. Kommunen kan beslutte, at søskendetilskuddet er højere end beskrevet i stk. 3-6. Søskendetilskuddet samt øvrige tilskud til dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven kan dog tilsammen højst udgøre, hvad der svarer til bruttodriftsudgifterne pr. plads efter §§ 1-3 og § 22, stk. 1, kap. 2 og 3. Søskendetilskuddet efter stk. 4 kan højst udgøre, hvad der svarer til søskendetilskuddet efter stk. 3 udregnet for det billigste alderssvarende dagtilbud efter servicelovens §§ 9-11 i kommunen. Søskendetilskuddet efter stk. 6 inklusiv andre tilskud til nedbringelse af egenbetalingen kan ikke overstige egenbetalingen.

Stk. 9. Søskendebegrebet omfatter biologiske søskende, adoptivsøskende og sammenbragte børn med ophold i hjemmet. Børn af ikke-samlevende forældre med fælles forældremyndighed, som bor lige meget hos begge forældre, medtælles som søskende hos den af forældrene, hvor de er tilmeldt

folkeregistret.

Kapitel 7

Tilskud af behandlingsmæssige og socialpædagogiske årsager

§ 22. Når et barn med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne af behandlingsmæssige grunde har ophold i et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven hæves tilskuddet med et beløb, der svarer til 50 pct. af egenbetalingen efter §§ 1-3, kap. 2, §§ 14 og 21, stk. 3. Ved optagelse i en halvtidsplads eller derunder fastsættes tilskuddet således, at der ikke er en egenbetaling.

Stk. 2. Ved optagelse i en privatinstitution efter § 11 a i serviceloven forhøjes tilskuddet, således at det svarer til 50 pct. af differencen mellem tilskuddet efter § 5, stk. 1, §§ 14 og 21, stk. 6, og de gennemsnitlige, budgetterede bruttodriftsudgifter (eksklusiv støttepædagogudgifter) pr. barn for alderssvarende dagtilbud i opholdskommunen efter servicelovens §§ 9-11. Tilskuddet anvendes til at reducere forældrenes egenbetaling.

§ 23. Kommunen kan i enkelttilfælde, hvor der ikke kan ydes fripladstilskud efter § 14, men hvor ophold i dagtilbud efter §§ 9-11 a må anses som særlig påkrævet af sociale eller pædagogiske grunde, træffe afgørelse om at forhøje tilskuddet efter kap. 1-3, 6 og § 22, såfremt betalingsspørgsmålet vanskeliggør barnets optagelse eller forbliven i dagtilbuddet.

Kapitel 8

Opkrævning af egenbetaling, satsregulering i dagtilbud efter § 9-11 a i lov om social service m.v.

§ 24. Egenbetalingen for ophold i et dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i opholdskommunen opkræves af opholdskommunen. Kommunen kan træffe aftale med dagtilbuddet om, at dette kan modtage egenbetalingen på kommunens vegne.

Stk. 2. Egenbetalingen for ophold i dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i en anden kommune end opholdskommunen, opkræves af udførerkommunen. Udførerkommunen kan træffe aftale med dagtilbuddet eller opholdskommunen, om at de kan modtage egenbetalingen på udførerkommunens vegne.

Stk. 3. Privatinstitutioner efter § 11 a i serviceloven opkræver selv forældrenes egenbetaling.

§ 25. Forældrene skal have meddelelse om betalingens størrelse senest en måned før en ændring af egenbetalingen, jf. § 2, i dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven.

§ 26. Egenbetalingen for ophold i dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven reguleres ikke som følge af eventuel forskel mellem budgetterede og faktiske udgifter.

§ 27. Den øvre og nedre indtægtsgrænse, der er nævnt i § 14 reguleres én gang årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket en tilpasningsprocent for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent, afhængig af om den tilgrundliggende lønudvikling for beregning af tilpasningsprocenten er højere eller lavere end 2,0 pct. De efter regulering fremkomne øvre og nedre indtægtsgrænser afrundes til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Regulering foretages første gang pr. 1. januar 2006.

Stk. 2. Differencen mellem den øvre og nedre indtægtsgrænse, der fremkommer efter reguleringen i stk. 1, deles med 95, og det fremkomne beløb afrundes til nærmeste kronebeløb. Tilskuddet fastsættes til 28,5 pct. ved den første indtægtsstigning, der svarer til dette beløb. Derefter falder fripladstilskuddet med 0,3 procentpoint for hver indtægtsstigning, der svarer til beløbet.

Kapitel 9

Klageadgang

§ 28. Kommunens afgørelser efter § 22, § 11, stk. 2, kap. 5, § 23 samt afgørelser, som angår

betingelserne for at modtage søskendetilskud, jf. kapitel 6, kan indbringes for det sociale nævn. Det sociale nævns afgørelse er endelig. Den Sociale Ankestyrelse kan dog optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning, jf. bestemmelserne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Amtskommunens afgørelser efter § 13, stk. 3, kan indbringes for det sociale nævn. Det sociale nævns afgørelse er endelig. Den Sociale Ankestyrelse kan dog optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning, jf. bestemmelserne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Kapitel 10

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 29. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 2005.

Stk. 2. For aftaler om tilskud til puljeordninger, jf. servicelovens § 11, indgået før den 24. december 1993 gælder det, at egenbetalingen efter kapitel 1 ikke kan overstige 30 pct. af udgifterne i tilsvarende kommunale dagtilbud, jf. servicelovens § 144. Tilskuddet kan endvidere nedsættes på grund af pasningsgaranti efter kapitel 2.

Stk. 3. For forældre, som er omfattet af mellemkommunale aftaler om brug af dagtilbud efter §§ 9-11 i serviceloven i andre kommuner, der er indgået inden 1. januar 2004, gælder de hidtidige bestemmelser i § 15 i serviceloven, hvor forældrene betaler efter satserne i opholdskommunen, og hvor opholdskommunen afholder mer-/mindreudgifter i forhold til udførerkommune, indtil de konkrete aftalers udløb.

Stk. 4. Hel eller delvis friplads ved brug af plads i en skolefritidsordning jf. § 50, stk. 2, i lov om Folkeskolen, kan de hidtidige beregningsregler for friplads anvendes, jf. nedenstående tabel.

Indtægt	Betaling i procent af fuld takst
Til og med 127.600	Betalingen udgør 0 procent
127.601 kr. til 130.424 kr.	Betalingen udgør 5 procent
130.425 kr. til 395.899 kr.	Inden for dette interval forhøjes betalingen med 1 procent for hver 2.824 kr.'s indtægtsstigning
Over 395.900 kr.	Betalingen udgør 100 procent

For regulering af indtægtsgrænserne i forbindelse med fripladstilskud jf. § 27. I forhold til fripladstilskud til skolefritidsordningerne fastholdes den hidtidige formulering af 2. og 3. pkt. i § 24, stk. 2 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 1166 af 29. november 1999 om forældrebetaling for ophold i dagtilbud til børn: Forældrebetalingen fastsættes til 5 pct. ved den første indtægtsstigning, der svarer til dette beløb. Derefter forhøjes forældrebetalingen med 1 pct. for hver indtægtsstigning, der svarer til beløbet.

Stk. 5. Bekendtgørelse nr. 803 af 19. august 2005 om kommunens tilskud til brug for dagtilbud til børn, forældrenes egenbetaling og fripladstilskud m.v. ophæves.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, den 29. august 2005

Lars Barfoed

/Kirsten á Rogvi

Lov om etnisk ligebehandling

LOV nr 374 af 28/05/2003 (Gældende)

Senere ændringer til forskriften

LOV Nr. 554 af 24/06/2005 § 11

Oversigt (indholdsfortegnelse)

<u>Kapitel 1</u>	Formål m.v.
<u>Kapitel 2</u>	Ugyldighed m.v.
<u>Kapitel 3</u>	Bevisbyrde
<u>Kapitel 4</u>	Institut for Menneskerettigheder
<u>Kapitel 5</u>	Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

Forskriftens fulde tekst

Lov om etnisk ligebehandling ¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Formål m.v.

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Loven har til formål at forhindre forskelsbehandling og at fremme ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

§ 2. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for al offentlig og privat virksomhed, for så vidt angår social beskyttelse, herunder social sikring og sundhedspleje, sociale goder, uddannelse samt adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, herunder bolig, der er tilgængelige for offentligheden. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder endvidere for medlemskab af og deltagelse i en organisation, hvis medlemmer udøver et bestemt erhverv, samt de fordele, sådanne organisationer giver medlemmerne.

Stk. 2. Denne lov finder ikke anvendelse på områder, der er omfattet af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v.

Stk. 3. Loven gælder ikke for udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter.

Forbud mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse

§ 3. Ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af vedkommendes eller en tredjemands race eller etniske oprindelse.

Stk. 2. Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af race eller etnisk oprindelse behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Stk. 3. Der foreligger indirekte forskelsbehandling, hvis en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil stille personer af en bestemt race eller etnisk oprindelse ringere end andre personer, medmindre den pågældende bestemmelse, betingelse eller praksis er objektivt begrundet i et sagligt formål og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige.

Stk. 4. Chikane skal betragtes som forskelsbehandling, når en optræden i relation til race eller etnisk oprindelse finder sted med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed og skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima for den pågældende.

Stk. 5. En instruktion om at forskelsbehandle en person på grund af race eller etnisk oprindelse betragtes som forskelsbehandling.

§ 4. Loven er ikke til hinder for, at specifikke foranstaltninger, der har til formål at forebygge eller opveje ulemper knyttet til race eller etnisk oprindelse, opretholdes eller vedtages.

Stk. 2. Specifikke foranstaltninger, der iværksættes i henhold til stk. 1, kan alene opretholdes, indtil formålet med dem er opfyldt.

Kapitel 2

Ugyldighed m.v.

§ 5. Bestemmelser, der strider mod § 3, og som indgår i individuelle eller kollektive kontrakter, virksomheders interne reglementer og vedtægter for foreninger og fonde m.v., er ugyldige.

§ 6. Lovens bestemmelser kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den, der udsættes for forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.

Kapitel 3

Bevisbyrde

§ 7. Hvis en person, der anser sig for krænket, jf. § 3, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at princippet om ligebehandling ikke er blevet tilsidesat.

Repressalier

§ 8. Ingen må udsættes for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som reaktion på en klage eller nogen form for retsforfølgning, der iværksættes med det formål at sikre, at princippet om ligebehandling iagttages.

Godtgørelse

§ 9. Personer, der er krænket ved overtrædelse af §§ 3 og 8, kan tilkendes en godtgørelse for ikkeøkonomisk skade.

Kapitel 4

Institut for Menneskerettigheder

§ 10. Institut for Menneskerettigheder har til opgave at fremme ligebehandling af alle uden forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, herunder ved at bistå ofre for forskelsbehandling med at få behandlet deres klager over forskelsbehandling under hensyntagen til ofrenes, foreningernes, organisationernes og andre juridiske personers rettigheder, indlede uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling og offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling.

Stk. 2. Institut for Menneskerettigheder kan behandle klager over overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, jf. § 3, og over overtrædelse af forbuddet mod repressalier, jf. § 8, og give udtryk for sin opfattelse af, om der er sket en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse eller forbuddet mod repressalier. Institut for Menneskerettigheders udtalelser efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Institut for Menneskerettigheder kan henstille, at der i sager efter stk. 2, hvor instituttet

finder, at der er sket en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse eller af forbuddet mod repressalier, meddeles fri proces til klagere, der opfylder betingelserne i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2.

Stk. 4. Institut for Menneskerettigheder afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

Kapitel 5

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 11. Loven træder i kraft den 1. juli 2003.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

Givet på Christiansborg Slot, den 28. maj 2003

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/Bertel Haarder

Officielle noter

^{D)} Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, (EF-Tidende 2000 nr. L 180, s. 22).

Links til EF direktiver, jf. note 1

[Direktiv 2000/43/EF Celex no. 32000L0043](#)

Bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed

BEK nr 1439 af 15/12/2005 (Gældende)

Lovgivning som forskriften vedrører

LBK Nr. 506 af 10/06/2004LOV Nr. 1404 af 21/12/2005

Senere ændringer til forskriften

Oversigt (indholdsfortegnelse)

<u>Kapitel 1</u>	Anvendelsesområdet
<u>Kapitel 2</u>	Programvirksomheden
<u>Kapitel 3</u>	Ansøgning om og udstedelse af tilladelse
<u>Kapitel 4</u>	Registrering
<u>Kapitel 5</u>	Tilsyn med programvirksomheden
<u>Kapitel 6</u>	Tilskud til ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer
<u>Kapitel 7</u>	Aflæggelse af regnskab m.v.
<u>Kapitel 8</u>	Revision af regnskab
<u>Kapitel 9</u>	Andet
<u>Kapitel 10</u>	Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

Bilag 1 Definition af europæiske programmer
Forskriftens fulde tekst

Bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed ¹⁾

I medfør af § 43, stk. 2, § 45, stk. 5, § 47, stk. 2, og § 48 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 506 af 10. juni 2004, som ændret ved lov nr. 1404 af 21. december 2005, og i medfør af § 3, stk. 3 og 8, i lov nr. 1404 af 21. december 2005, fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområdet

§ 1. Bekendtgørelsen omfatter udøvelse af lokal programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg eller fællesantenneanlæg i henhold til tilladelser udstedt af Radio- og tv-nævnet eller i henhold til registrering hos Radio- og tv-nævnet, jf. § 42 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Bekendtgørelsen omfatter tillige de pr. 31. december 2005 gældende tilladelser og registreringer.

Kapitel 2

Programvirksomheden

§ 2. Udøvelse af lokal programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg kræver tilladelse fra Radio- og tv-nævnet, jf. § 45, stk. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Stk. 2. Udøvelse af lokal programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg kræver registrering hos Radio- og tv-nævnet, jf. § 47, stk. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Lokal fjernsynsvirksomhed

§ 3. For tilladelser til lokal fjernsynsvirksomhed til hele sendetiden på en sendemulighed, der er udstedt før 1. januar 2006 med senere forlængelser, gælder vilkår om, at tilladelsesindehaveren skal:

- 1) dagligt sende mindst ½ times lokalt producerede nyheds- og aktualitetsprogrammer eller andre programmer med udgangspunkt i lokalsamfundet, idet programstof fra andre stationer i samme amtskommune eller i naboamtskommuner, der deltager i et fast samarbejde med foretagendet om programvirksomheden, kan indgå i tidsopgørelsen,
- 2) sørge for, at en væsentlig del af programmerne derudover er dansksprogede eller produceret for et dansk publikum, og
- 3) afsætte sendetid til ikke-kommercielle stationer, hvis tilladelse er begrænset til sendetiden mellem kl. 9-12.

Stk. 2. Der kan ikke indgå reklamer i den programvirksomhed, der i henhold til stk. 1, nr. 3, afsættes til ikke-kommercielle stationer.

Stk. 3. Sendetiden til ikke-kommercielle stationer i henhold til stk. 2 placeres samlet i tidsrummet mellem kl. 9-12 og skal påbegyndes kl. 9.

Stk. 4. Indehaveren af en tilladelse til lokal fjernsynsvirksomhed i henhold til stk. 2 betaler dokumenterbare meromkostninger ved udsendelse af programmer til tilladelsesindehaveren i henhold til stk. 1.

Stk. 5. Ved lokalt producerede programmer forstås i denne bekendtgørelse programmer, der enten er produceret af stationen selv eller er produceret af en uafhængig producent beliggende i tilladelsesområdet.

Stk. 6. Ved aktualitetsprogrammer forstås i denne bekendtgørelse programmer, der direkte vedrører nyheder af politisk eller samfundsmæssig betydning, såsom programmer der består af kommentarer til nyheder, gennemgange af udviklingen i nyheder eller politiske holdninger til nyheder, aktuelle begivenheder m.v.

Stk. 7. Indhavere af en tilladelse i henhold til stk. 1 skal hvert kvartal til Radio- og tv-nævnet indsende en redegørelse for, hvorledes kravet om lokalt producerede programmer og dansksprogede programmer m.v. er opfyldt.

§ 4. Indehaveren af en tilladelse til lokal fjernsynsvirksomhed i henhold til § 3, stk. 1, skal tilstræbe:

- 1) at over halvdelen af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder, konkurrencer og tekst-tv, afsættes til europæiske programmer, jf. bilag 1, og
- 2) at 10 pct. af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder, konkurrencer og tekst-tv, eller 10 pct. af programbudgettet afsættes til europæiske programmer fra producenter, der er uafhængige af tv-foretagendet. En passende andel skal forbeholdes programmer af ny dato, dvs. programmer, der udsendes senest 5 år efter deres produktion.

Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed

§ 5. I lokalradio og lokal-tv må der ikke udsendes programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold.

Stk. 2. Andre programmer, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, må ikke sendes, medmindre det ved valget af sendetidspunkt eller ved tekniske foranstaltninger sikres, at mindreårige i udsendelsesområdet normalt ikke ser eller hører udsendelserne. Når programmerne udsendes i ukodet form, skal der forud for dem gives en akustisk advarsel, eller de skal under hele deres varighed være markeret med et visuelt symbol.

Stk. 3. Programmerne må ikke på nogen måde tilskynde til had på grund af race, køn, religion, nationalitet eller seksuel observans.

Kapitel 3

Ansøgning om og udstedelse af tilladelse

§ 6. Tilladelse til lokal programvirksomhed udstedes efter udbud af ledige sendemuligheder,

almindeligvis ved offentligt opslag, jf. dog § 7.

Stk. 2. Radio- og tv-nævnet kan i særlige tilfælde udbyde ledige sendemuligheder til andre tilladelsesindehavere i det lokale område, som sendemuligheden er fordelt til.

Stk. 3. Radio- og tv-nævnet kan undlade at udbyde ledige sendemuligheder. Nævnet skal i denne forbindelse lægge vægt på omfanget af den ledige sendetid sammenholdt med den resterende tilladelsesperiode.

Stk. 4. Tilladelser til lokal radiovirksomhed kan ikke række ud over 31. december 2007. Tilladelser til lokal fjernsynsvirksomhed kan ikke række ud over 31. oktober 2009.

§ 7. Radio- og tv-nævnet forlænger, medmindre afgørende hensyn taler imod, uden forudgående udbud eksisterende tilladelser til lokal programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder. Radio- og tv-nævnet beslutter varigheden af forlængelserne.

Stk. 2. Forlængelse af tilladelser til lokal radiovirksomhed kan ikke række ud over 31. december 2007. Forlængelse af tilladelser til lokal fjernsynsvirksomhed, der udløber i perioden 1. januar 2006 til 31. december 2006, sker frem til det tidspunkt, hvor det forventes, at den samlede udbudsproces vedrørende de lokale tv-sendemuligheder er afsluttet, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Forlængelse af tilladelser, der er udstedt til den tv-sendemulighed i Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og kommunerne i Københavns Amt, der anvendes til såvel kommerciel som ikke-kommerciel fjernsynsvirksomhed i henhold til § 49, kan ikke række ud over 31. oktober 2009.

Stk. 4. Forlængelse af tilladelser, der er udstedt til den ledige sendetid på de tv-sendemuligheder, som DR råder over i henhold til § 50, kan ikke række ud over 31. oktober 2009.

§ 8. Ved behandling af ansøgninger om tilladelse til lokal programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg skal Radio- og tv-nævnet søge at sikre det enkelte lokale område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter.

Stk. 2. Ved behandlingen af ansøgninger kan nævnet bl.a. lægge vægt på ansøgerens økonomiske formåen og mulighed for at realisere de opstillede programplaner.

§ 9. Radio- og tv-nævnet kan kræve, at ansøgning om tilladelse sker på et ansøgningskema, som nævnet udleverer.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) Ansøgers navn, adresse, telefonnummer og e-mail. Såfremt ansøgeren har flere adresser, oplyses disse med en beskrivelse af, hvilke funktioner der varetages fra de forskellige adresser.
- 2) Om ansøgningen vedrører lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed. En ansøgning kan ikke både vedrøre radio- og fjernsynsvirksomhed.
- 3) Økonomiske forhold, herunder hvordan driften vil blive finansieret, fx ved hjælp af reklamer, sponsoring, salg af sendetid eller brugerbetaling.
- 4) Karakteren af programvirksomheden, herunder beskrivelse af de programkategorier virksomheden omfatter og disse kategoriers tidsmæssige fordeling. Det oplyses endvidere, om virksomheden retter sig mod bestemte målgrupper, fx børn eller unge. Såfremt det er hensigten at sende programmer i kodet form, oplyses dette.
- 5) Ønsker om startdato, antal sendetimer pr. uge og deres fordeling på dage og tidspunkter.
- 6) Planer om fast samarbejde med andre radio- og fjernsynsforetagender m.v. om programvirksomheden. Eventuelle samarbejdsaftaler skal vedlægges.
- 7) Det navn, som lokalradioen eller lokal-tv-stationen vil anvende.

Stk. 3. Nævnet kan i øvrigt kræve de oplysninger, det finder nødvendige for behandlingen af ansøgningen. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelsen af oplysninger. Såfremt nævnet ikke kan få tilstrækkelige oplysninger, kan der gives afslag på ansøgningen.

§ 10. Såfremt der i tilladelsesperioden sker ændringer af forhold, der er oplyst i ansøgningen, skal disse meddeles nævnet.

§ 11. Programvirksomheden skal udøves i overensstemmelse med ansøgningen.

Stk. 2. Radio- og tv-nævnet kan dispensere fra stk. 1, såfremt der efterfølgende opstår behov herfor.

§ 12. Ved udstedelse af tilladelse til lokal programvirksomhed tildeles der ansøgeren en ugentlig minimumssendetid, jf. dog § 3, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Tilladelsesindehavere, der har fået udstedt tilladelse til den samme sendemulighed (frekvens) og hermed indgår i et sendesamvirke, der sender fra samme senderposition i henhold til én frekvenstilladelse, forhandler sig til rette om sendetidens placering. Den aftalte placering af såvel minimumssendetid som øvrige sendetid skal meddeles nævnet. Såfremt der ikke opnås enighed blandt tilladelsesindehaverne, fastlægger Radio- og tv-nævnet placeringen af den ugentlige sendetid.

Stk. 3. Sendetidsplaceringen gælder for tilladelsesperioden, medmindre andet aftales mellem tilladelsesindehaverne. Såfremt der aftales en ny placering mellem tilladelsesindehaverne i løbet af perioden, skal denne meddeles nævnet.

Stk. 4. Den minimumssendetid, som nævnet har tildelt en ansøger, og placeringen af denne sendetid kan i tilladelsesperioden ikke ændres af nævnet i forbindelse med udstedelse af nye tilladelser, medmindre tiden ikke udnyttes. Sendetid ud over den tildelte minimumssendetid, som midlertidigt udnyttes af de stationer, der sender på den pågældende frekvens, kan nævnet disponere over i forbindelse med udstedelse af nye tilladelser.

Stk. 5. Såfremt tilladelsesindehaverne på samme frekvens (sendesamvirke) ikke kan blive enige om de økonomiske vilkår m.v. for samvirket, fastsættes disse af nævnet.

Stk. 6. Nævnet kan i særlige tilfælde beslutte, at sendetid, som er ledig som følge af en midlertidig inddragelse af en tilladelse, ikke må benyttes.

Kapitel 4

Registrering

§ 13. Foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg, skal registreres hos Radio- og tv-nævnet.

Stk. 2. I forbindelse med registrering skal foretagendet oplyse:

- 1) Navn, adresse, telefonnummer og e-mail. Såfremt foretagendet har flere adresser, oplyses disse med en beskrivelse af, hvilke funktioner der varetages fra de forskellige adresser.
- 2) Om foretagendet udøver radio- eller fjernsynsvirksomhed. En registrering kan ikke vedrøre begge dele.
- 3) Økonomiske forhold, herunder hvordan driften vil blive finansieret, fx ved hjælp af reklamer, sponsoring, salg af sendetid eller brugerbetaling.
- 4) Karakteren af programvirksomheden, herunder beskrivelse af de programkategorier virksomheden omfatter og disse kategoriers tidsmæssige fordeling. Det oplyses endvidere, om virksomheden retter sig mod bestemte målgrupper, fx børn eller unge. Såfremt det er hensigten at sende programmer i kodet form, oplyses dette.
- 5) Planlagt starttidspunkt.
- 6) Planer om fast samarbejde med andre radio- og fjernsynsforetagender m.v. om programvirksomheden. Eventuelle samarbejdsaftaler skal vedlægges.
- 7) Det navn, som stationen vil anvende.

§ 14. Såfremt der sker ændringer af forhold, der er oplyst i forbindelse med registreringen, skal disse meddeles nævnet.

Kapitel 5

Tilsyn med programvirksomheden

§ 15. Radio- og tv-nævnet fører tilsyn med udøvelsen af den lokale programvirksomhed, herunder med anvendelsen af tilskudsmidler i henhold til kapitel 6. Nævnet gennemfører stikprøvekontrol i den forbindelse.

§ 16. Radio- og tv-nævnet påtaler i henhold til § 42, nr. 3, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed overtrædelser af loven, bestemmelser fastsat efter loven og vilkår for programtilladelser og kan

inddrage tilladelsen eller træffe afgørelse om indstilling af registreret virksomhed, jf. lovens § 50.

§ 17. I forbindelse med behandling af sager om overtrædelse af loven, bestemmelser fastsat efter loven samt vilkår fastsat i forbindelse med udstedelse af programtilladelse hører Radio- og tv-nævnet tilladelsesindehaveren eller det registrerede foretagende. I sager, der vedrører programvirksomhed, der er udsendt samtidig af flere tilladelsesindehavere eller registrerede foretagender eller i medfør af et fast samarbejdsforhold om programvirksomheden, vælger Radio- og tv-nævnet, hvilken tilladelsesindehaver eller hvilket registreret foretagende nævnet hører.

§ 18. Indehavere af tilladelse til lokal programvirksomhed og registrerede foretagender er i henhold til § 39, stk. 4, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed forpligtede til at meddele nævnet de oplysninger, udlevere de dokumenter m.v. og afgive de skriftlige udtalelser, som forlanges af nævnet. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelsen af sådanne oplysninger.

§ 19. En eventuel sanktion i henhold til § 50 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed kan rettes mod én eller samtlige indehavere af en tilladelse til lokal programvirksomhed eller registrerede foretagender, der har udøvet den programvirksomhed, der sanktioneres.

Kapitel 6

Tilskud til ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer

§ 20. Radio- og tv-nævnet kan yde tilskud til tilladelsesindehavere eller til registrerede foretagender, der er omfattet af § 1, og som ikke har reklameindtægter. Gaver, sponsorbidrag og lign. anses ikke som reklameindtægter.

Stk. 2. Der kan alene ydes tilskud til stationer, der har bred kontakt til lokalsamfundet.

Stk. 3. Radio- og tv-nævnet kan i forbindelse med vurderingen af ansøgninger lægge vægt på, hvor længe stationen har haft regelmæssig udsendelsesvirksomhed.

§ 21. Der afsættes af den samlede bevilling på finansloven til lokal radio- og tv-produktion 2 mio. kr. årligt til en særlig pulje med henblik på støtte til studenterradio- og -tv, højskoleradio og -tv samt lokalradio og lokal-tv for handicappede.

Stk. 2. Ved studenterradio og -tv forstås ikke-kommercielle lokale radio og tv-stationer, der drives af studerende i tilknytning til en postgymnasial uddannelsesinstitution med studerende som primær målgruppe. Ved lokalradio og lokal-tv for handicappede forstås i denne forbindelse lokal programvirksomhed for grupper, som på grund af fysisk eller psykisk handicap behøver særlig hjælp til at kunne producere radio eller tv. Ved højskoleradio og -tv forstås lokal programvirksomhed, som udøves af folkehøjskoler.

Stk. 3. Radio- og tv-nævnet kan til de stationer, som er omfattet af stk. 1, yde et supplerende driftstilskud. Tilskuddet beregnes efter samme regler som det almindelige driftstilskud, jf. § 20.

§ 22. Såfremt Radio- og tv-nævnet stiller krav herom, skal der i forbindelse med ansøgningen om tilskud oplyses om eventuelle verserende eller afsluttede sager for domstolene eller offentlige myndigheder.

Stk. 2. Hvis sagen vedrører stationens drift og programvirksomhed, og hvis sagen drejer sig om overtrædelser af medieansvarsloven, regler om andre tilskud end tilskud efter radio- og fjernsynsloven og af straffeloven m.v., og hvor overtrædelsen er af grov eller af ofte gentagen karakter, kan Radio- og tv-nævnet træffe beslutning om afslag på ansøgningen om tilskud.

Stk. 3. Radio- og tv-nævnet kan ved vurderingen af de i stk. 2 nævnte forhold kun lægge vægt på overtrædelser, der er begået af stationen selv eller af en ledende medarbejder, herunder ulønnet arbejdskraft, og hvorover der er afsagt endelig dom, truffet endelig afgørelse af Pressenævnet eller truffet endelig administrativ afgørelse.

Stk. 4. Såfremt stationen ikke efterkommer Radio- og tv-nævnets anmodning om oplysning om de i stk. 2 nævnte forhold, kan Radio- og tv-nævnet lægge vægt herpå i sin vurdering af ansøgningen om tilskud.

§ 23. Tilskud ydes som driftstilskud og beregnes på grundlag af stationens selvstændige programvirksomhed. Genudsendelser indgår ikke i beregningsgrundlaget. Der kan til hver radiostation maksimalt ydes tilskud til 15 timer ugentligt og til hver tv-station maksimalt 3 timer ugentligt. Tilskuddet til én tv-time andrager samme beløb som tilskuddet til 5 radiotimer.

Stk. 2. Der kan ikke ydes driftstilskud til sendetimer, som består af prøvebilleder, rulletekster med informationer, hjemmesider, tekst-tv, såkaldte info-kanaler og tilsvarende programvirksomhed eller udsendelse fra fast opstillede kameraer.

§ 24. Radio- og tv-nævnet kan for kabelfødt programvirksomhed, afhængigt af antallet af tilslutninger, beslutte at fastsætte et lavere tilskud pr. sendetime eller at lade tilskuddet helt bortfalde.

Stk. 2. En nedsættelse efter stk. 1 skal ske efter følgende model:

§ 25. Beregningen af det årlige driftstilskud fastsættes på baggrund af:

1) Rammen for den afsatte årlige bevilling til formålet med tillæg af eventuelle tilbagebetalte tilskudsbeløb fra tidligere år, og

2) det samlede antal tilskudsberettigede timer, jf. § 23, stk. 1, og § 24.

Antal kabeltilslutninger	Reduktion af tilskud
Under 100	intet tilskud
101-999	75 pct.
1000+	ingen reduktion

§ 26. Radio- og tv-nævnet gennemfører en årlig ansøgningsrunde med henblik på ydelse af tilskud.

§ 27. Sammen med ansøgningen om tilskud indsendes stationens programplaner for det år, for hvilket der søges tilskud, med henblik på, at kun selvstændig programvirksomhed indgår i beregningsgrundlaget i overensstemmelse med betingelserne i § 23, stk. 1.

§ 28. Radio- og tv-nævnet informerer de relevante kommuner om stationernes tilskudsansøgninger, således at der gives kommunerne mulighed for at udtale sig om særlige lokale forhold, som kommunerne ønsker at gøre opmærksom på i forbindelse med fordelingen af tilskud.

§ 29. Det udmeldte årlige driftstilskud er et maksimumsbeløb, der er beregnet på basis af de på ansøgningstidspunktet afgivne oplysninger. Der kan således ikke efterfølgende ske en opregulering af driftstilskuddet, såfremt stationen udvider sin sendetid.

§ 30. Radio- og tv-nævnet kan efter ansøgning tillade, at en station, der modtager driftstilskud i henhold til radio- og fjernsynsloven, afbryder programvirksomheden i en periode, eksempelvis i sommerferien. Stationen er ikke berettiget til driftstilskud i perioden, hvor programvirksomheden er afbrudt.

§ 31. En radio- eller tv-stations driftstilskud kan på årsbasis højst udgøre stationens faktiske driftsudgifter for det pågældende år. Såfremt det samlede tilskud overstiger driftsudgifterne, skal det overskydende beløb tilbagebetales.

Stk. 2. Driftstilskuddet har til formål at bidrage til finansiering af stationens udgifter, herunder til stationens almindelige faste omkostninger.

Stk. 3. Lønudgifter, der finansieres af tilskuddet, må ikke overstige niveauet for de statslige overenskomster for et tilsvarende arbejde.

Stk. 4. Driftstilskuddet kan anvendes til køb af udstyr, der er nødvendigt for stationens produktion af programmer. Købesummen må ikke overstige markedsprisen. Udstyr kan afskrives over forventede leveår eller udgiftsføres fuldt ud i anskaffelsesåret. Udstyr, der er købt for tilskud fra Radio- og tv-nævnet, er stationens eje og skal købes i stationens navn.

§ 32. Afgivne tilsagn bortfalder og udbetalte tilskud kan i henhold til § 43, stk. 4, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed kræves tilbagebetalt i tilfælde, hvor tilskudsmodtager ikke opfylder betingelserne for tilskuddet eller ikke gennemfører den forudsatte programvirksomhed.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis der ikke afleveres et fyldestgørende, underskrevet

regnskab, eller hvis fristen for indsendelse af regnskab ikke overholdes.

§ 33. Overtrædelse af tilskudsreglerne kan i henhold til § 50, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, såfremt overtrædelsen er grov, eller overtrædelserne er ofte gentagne, medføre en midlertidig eller endelig inddragelse af programtilladelsen eller indstilling af den registrerede programvirksomhed.

Kapitel 7

Aflæggelse af regnskab m.v.

§ 34. Afhængig af stationens størrelse skal der tilrettelægges et bogholderi, der løbende og på betryggende vis giver overblik over stationens økonomiske stilling og tilskuddets anvendelse. Bogføring skal foretages løbende gennem året.

Stk. 2. Såfremt tilskud ydes til en tilladelsesindehaver, der er en enkeltperson, eller som har andre aktiviteter end lokal programvirksomhed, skal stationen drives som en selvstændig regnskabsmæssig enhed adskilt fra evt. andre aktiviteter.

§ 35. Bogføringen skal være tilrettelagt sådan, at der er tydelige sammenhænge mellem de enkelte transaktioner og regnskabet.

§ 36. Regnskabsmaterialet skal opbevares forsvarligt og tilgængeligt i mindst fem år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører. Femårsreglen består ligeledes i tilfælde af stationens lukning. I tilfælde af at stationen lukker, er den sidst siddende ledelse ansvarlig for opbevaringen.

§ 37. Regnskabsmaterialet kan opbevares elektronisk, men skal til enhver tid kunne udskrives i tekst.

§ 38. Stationer, der modtager driftstilskud fra Radio- og tv-nævnet, skal afgive årsregnskab for stationen.

Stk. 2. Årsregnskabet skal indsendes til Radio- og tv-nævnet senest tre måneder efter udløbet af regnskabsåret.

§ 39. Årsregnskabet skal give et retvisende billede af stationens aktiver, passiver, økonomiske stilling samt resultatet. Regnskabet skal omfatte hele stationens virksomhed.

Stk. 2. Tilskud modtaget fra Radio- og tv-nævnet skal fremgå særskilt af årsregnskabet. Dette omfatter såvel modtagne tilskud som tilgodehavende tilskud vedrørende regnskabsåret. Øvrige indtægter og omkostninger skal specificeres på en sådan måde, at resultatopgørelsen fremstår i overskuelig form. Afskrivninger samt renteindtægter og udgifter skal anføres særskilt.

Stk. 3. Årsregnskabet skal indeholde en pålidelig og overskuelig oversigt over stationens aktiver og passiver. For så vidt angår egenkapitalen skal der udarbejdes kapitalforklaring, hvor egenkapitalens bevægelser specificeres i hovedposter.

§ 40. Årsregnskabet påtegnes af stationens samlede ledelse, som tillige ved deres underskrift på revisors protokollat bekræfter, at de har gennemlæst revisionsprotokollatet.

Kapitel 8

Revision af regnskab

§ 41. For et samlet driftstilskud på under 100.000 kr. skal der ikke udføres revision. Et regnskab underskrevet af stationens samlede ledelse er tilstrækkeligt. Med sin underskrift står ledelsen inde for, at tilskuddet er brugt sparsommeligt til formålet.

§ 42. For et samlet driftstilskud på mellem 100.000 kr. og 300.000 kr. skal der udføres revision i henhold til reglerne i §§ 43-47. Revisionen kan gennemføres af en ikke-faguddannet revisor. Revisor skal dog opfylde de almindelige habilitetskrav, dvs. revisor skal være personligt, familiemæssigt og

økonomisk uafhængig af stationen og dens ledelse.

Stk. 2. For et samlet driftstilskud på over 300.000 kr. skal revisionen udføres af en statsautoriseret eller registreret revisor, af Kommunernes Revisionsafdeling, Revisionsdirektoratet for Københavns Kommune eller af andre kommunale revisionsorganer.

§ 43. Revisor skal ved revisionen efterprøve, om regnskabet er rigtigt, dvs. uden væsentlige fejl og mangler, om tilskudsbetingelserne er opfyldt, og om tilskuddet er brugt sparsommeligt til formålet.

§ 44. Stationens ledelse skal give revisor de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af regnskabet. Ledelsen skal give revisor adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sørge for, at revisor får de oplysninger og den bistand, revisor anser som nødvendige for udførelsen af sit hverv.

§ 45. Bliver revisor opmærksom på lovovertrædelser eller tilsidesættelser af forskrifter af væsentlig betydning i forbindelse med tilskudsmidlernes forvaltning, påhviler det revisor straks at give stationen meddelelse herom samt at påse, at ledelsen inden tre uger giver Radio- og tv-nævnet meddelelse herom. I modsat fald er det revisors pligt at orientere Radio- og tv-nævnet. Revisors bemærkninger indsendes sammen med meddelelsen.

§ 46. § 45 finder tilsvarende anvendelse, hvis revisor under sin revision eller på anden måde bliver opmærksom på, at stationens fortsatte drift er usikker af økonomiske eller andre grunde.

§ 47. Revisor skal forsyne det reviderede regnskab med en revisionspåtegning. Forbehold skal fremgå af påtegningen.

Kapitel 9

Andet

§ 48. Radio- og tv-nævnet træffer efter indstilling fra IT- og Telestyrelsen afgørelse om fordelingen af sendemuligheder på lokale områder under hensyn til de frekvensmæssige muligheder.

§ 49. I Københavnsområdet, som omfatter Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og kommunerne i Københavns Amt, skal der ikke afsættes sendetid til ikke-kommercielle stationer i henhold til § 3, stk. 1, nr. 3. Tilladelser til ikke-kommerciel lokal fjernsynsvirksomhed udstedes alene til én af de to lokal-tv-sendemuligheder i området. Radio- og tv-nævnet beslutter hvilken sendemulighed, der kan anvendes til såvel kommerciel som ikke-kommerciel fjernsynsvirksomhed.

§ 50. DR råder frem til 31. oktober 2009 dagligt i tidsrummet kl. 15.00-01.00 over de følgende lokal-tv-sendemuligheder med henblik på udsendelse af DR2:

- 1) UHF-kanal 23, Skive,
- 2) UHF-kanal 26, Hillerød,
- 3) UHF-kanal 36, Frederiksværk,
- 4) UHF-kanal 38, Thisted,
- 5) UHF-kanal 39, Rønne,
- 6) UHF-kanal 43, Struer,
- 7) UHF-kanal 45, Køge,
- 8) UHF-kanal 49, Viborg,
- 9) UHF-kanal 51, Silkeborg,
- 10) UHF-kanal 52, Hadsund,
- 11) UHF-kanal 53, Neksø, og
- 12) UHF-kanal 60, Mariager.

Stk. 2. Tilladelse i henhold til § 45, stk. 1, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed til de i stk. 1 angivne sendemuligheder kan alene omfatte den del af den daglige sendetid, som DR ikke råder over. Tilladelse kan udstedes til ikke-kommercielle og kommercielle stationer. Såfremt der er behov herfor, skal der dagligt stilles mindst 3 timer af denne sendetid til rådighed for ikke-kommercielle

stationer, idet § 3, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Tv-stationer med tilladelse i henhold til stk. 2 betaler DR for dokumenterbare meromkostninger ved udsendelse af stationens programmer.

Kapitel 10

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 51. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 104 af 18. februar 2004 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed ophæves.

§ 52. Radio- og tv-nævnet kan meddele lempelse af vilkår i tilladelser til lokal programvirksomhed, der er udstedt før bekendtgørelsens ikrafttræden, såfremt vilkårene ikke længere fremgår eller følger af gældende lovgivning.

Kulturministeriet, den 15. december 2005

Brian Mikkelsen

/Lars M. Banke

Bilag 1**Definition af europæiske programmer**

1. Ved europæiske programmer forstås i denne bekendtgørelse:

- 1) Programmer fremstillet i EF-medlemsstater,
- 2) programmer fremstillet i europæiske tredjelande, som er parter i den af Europarådet vedtagne europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn, og som opfylder betingelserne i punkt 2,
- 3) programmer fremstillet i andre europæiske tredjestater og som opfylder betingelserne i punkt 3,
- 4) anvendelsen af bestemmelserne i nr. 2 og 3 er betinget af, at programmer med oprindelse i medlemsstaterne ikke udsættes for diskriminerende foranstaltninger i de pågældende tredjelande.

2. De i punkt 1, nr. 1 og 2, omhandlede programmer er sådanne, der er fremstillet hovedsagelig under medvirken af ophavsmænd og medarbejdere, der er bosiddende i en eller flere af de stater, der er omhandlet i samme punkt, nr. 1 og 2, når en af følgende tre betingelser er opfyldt:

- 1) De er fremstillet af en eller flere producenter, der er etableret i en eller flere af disse stater,
- 2) produktion af programmerne overvåges og kontrolleres effektivt af en eller flere producenter, der er etableret i en eller flere af disse stater,
- 3) koproducenterne i disse stater står for størstedelen af de samlede omkostninger ved koproduktionen, og denne kontrolleres ikke af en eller flere producenter, der er etableret uden for disse stater.

3. De i punkt 1, nr. 3, omhandlede programmer er enten fremstillet i koproduktion med producenter, der er etableret i en eller flere medlemsstater, eller fremstillet selvstændigt af producenter, der er etableret i et eller flere europæiske tredjelande, med hvilke Fællesskabet har indgået aftaler omfattende den audiovisuelle sektor, såfremt de hovedsagelig er fremstillet under medvirken af ophavsmænd og medarbejdere, der er bosiddende i en eller flere stater i Europa.

4. Programmer, der ikke er europæiske programmer i den i punkt 1 anførte betydning, men som er fremstillet som led i bilaterale koproduktionsaftaler mellem medlemsstater og tredjelande, betragtes som europæiske produktioner, såfremt størstedelen af de samlede produktionsudgifter er afholdt af koproducenterne i Fællesskabet, og såfremt produktionen ikke kontrolleres af en eller flere producenter, der er etableret uden for medlemsstaterne.

5. Programmer, der ikke er europæiske programmer i henhold til punkt 1 og 4, men som er fremstillet hovedsageligt under medvirken af ophavsmænd og medarbejdere, der er bosiddende i en eller flere medlemsstater, betragtes som europæiske programmer i et omfang svarende til, hvor stor en del af de samlede produktionsomkostninger koproducenter i Fællesskabet har afholdt.

Officielle noter

¹⁾ Bekendtgørelsen viderefører bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udløvelse af tv-spretningsvirksomhed (EF-tidende 1997 nr. L 202 s. 60).

Links til EF direktiver, jf. note 1

[Direktiv 1997/36/EF Celex no. 31997L0036](#)

Lov om Dagbladsnævnet

LOV nr 576 af 24/06/2005 (Gældende)

Senere ændringer til forskriften

Oversigt (indholdsfortegnelse)

<u>Kapitel 1</u>	Formål
<u>Kapitel 2</u>	Støtteberettigede projekter
<u>Kapitel 3</u>	Vilkår og betingelser for støtten
<u>Kapitel 4</u>	Nævnets organisering og sammensætning
<u>Kapitel 5</u>	Finansiering
<u>Kapitel 6</u>	Ikrafttræden m.v.

Forskriftens fulde tekst

Lov om Dagbladsnævnet

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Formål

§ 1. Statsministeren nedsætter et dagbladsnævn, som har til formål at opretholde og fremme alsidighed og mangfoldighed på det danske dagbladsmarked.

§ 2. Dagbladsnævnet fremmer sit formål ved at yde økonomisk støtte til dagblade og dagbladslignende publikationer, som efter deres art og indhold er egnede til at fremme et alsidigt udbud af nyheder og analyser af betydning for den offentlige debat i et demokratisk samfund.

Kapitel 2

Støtteberettigede projekter

§ 3. Nævnet kan yde økonomisk støtte til projekter, som sigter mod etablering af nye dagblade (etableringsstøtte), som har til formål at gennemføre en omstilling af et eksisterende dagblad, der er kommet i økonomiske vanskeligheder (omstillingsstøtte), eller som har til formål at gennemføre en foreløbig sanering af et eksisterende dagblad, der er umiddelbart lukningsstruet (saneringsstøtte).

§ 4. Etableringsstøtte kan ydes til projekter, som sigter mod etablering af et nyt dagblad af den i § 2 nævnte art, når den nødvendige finansiering ikke kan tilvejebringes fra andre relevante kilder.

Stk. 2. Etableringsstøtte ydes som kapitaltilskud, der kan udbetales enten som et engangsbeløb eller i rater. Kapitaltilskuddet kan højst udgøre 2/3 af udgifterne i forbindelse med planlægning og forundersøgelser og højst 1/3 af de materielle udgifter, der er forbundet med den fysiske etablering.

Stk. 3. Det er en forudsætning for tildeling af etableringsstøtte, at der er rimelig grund til at antage, at det planlagte dagblad vil kunne blive økonomisk selv bærende.

§ 5. Omstillingsstøtte kan ydes til projekter, som har til formål at gennemføre en omstilling af et eksisterende dagblad af den i § 2 nævnte art, der er kommet i økonomiske vanskeligheder, med henblik på at tilpasse dagbladets aktiviteter til de aktuelle vilkår på dagbladsmarkedet.

Stk. 2. Omstillingsstøtte ydes som kapitaltilskud i rater over en tidsmæssigt fastsat periode.

Stk. 3. Det er en forudsætning for tildeling af omstillingsstøtte, at dagbladet efter udløbet af støtteperioden må antages at ville være økonomisk selv bærende.

§ 6. Saneringsstøtte kan ydes til dagblade af den i § 2 nævnte art, som er kommet i akutte likviditetsvanskeligheder, med henblik på at forhindre en umiddelbart forestående lukning og give dagbladet mulighed for at foretage nødvendige justeringer, som vil kunne sikre bladets umiddelbare videreførelse.

Stk. 2. Saneringsstøtte ydes som kapitaltilskud, der udbetales som et engangsbeløb.

Stk. 3. Saneringsstøtte kan alene ydes, hvis dagbladet i kraft af den tildelte støtte må antages at kunne undgå lukning længe nok til, at der vil kunne udarbejdes en mere langsigtet strategi for dagbladets videreførelse og iværksættes nødvendige initiativer med henblik på dennes gennemførelse.

Kapitel 3

Vilkår og betingelser for støtten

§ 7. Støttetildeling sker efter ansøgning. Ansøgningen skal være ledsaget af en detaljeret beskrivelse af det påtænkte projekt og skal indeholde oplysninger, som giver nævnet mulighed for at bedømme projektets økonomiske konsekvenser, herunder om det kan forventes, at dagbladet efter støttetildeling vil kunne opnå økonomisk bæredygtighed, og om projektet i øvrigt opfylder betingelserne for at være støtteberettiget efter kapitel 2.

§ 8. For alle støtteformer gælder, at nævnet kan stille krav om, at ansøgeren dokumenterer, at der i tillæg til den tildelte støtte kan skaffes anden relevant finansiering, som kan sikre projektets bæredygtighed.

§ 9. Støtten kan helt eller delvis målrettes til særlige aktiviteter, herunder konsulentbistand og lign.

§ 10. Der kan i forbindelse med tildeling af etableringsstøtte og omstillingsstøtte i rater fastsættes delmål, som vil skulle opfyldes, før resterende rater udbetales.

§ 11. Udbetalt støtte kan kræves helt eller delvis tilbagebetalt, og yderligere tilsagn om støtte kan tilbagekaldes i tilfælde, hvor støttemodtageren bevidst har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller har fortiet væsentlige oplysninger i forbindelse med ansøgningen, samt hvor støttemodtageren ikke opfylder de betingelser, der er knyttet til støtten, eller ikke gennemfører de forudsatte aktiviteter og den manglende opfyldelse eller gennemførelse kan tilregnes støttemodtageren.

§ 12. Nævnet fastsætter nærmere regler for indsendelse af ansøgninger, udbetaling af tilskud og regnskabsaflægelse m.v.

Kapitel 4

Nævnets organisering og sammensætning

§ 13. Nævnet består af 5 medlemmer, som beskikkes af statsministeren. Ingen af nævnets medlemmer må være repræsentant for eller ansat i eller have væsentlige personlige, herunder økonomiske, interesser i enkelte bladhuse. Nævnets medlemmer beskikkes for 4 år ad gangen.

§ 14. Nævnets formand beskikkes direkte af statsministeren. Formanden skal være jurist, besidde betydelig forvaltningsretlig ekspertise og have bredt anerkendte faglige kvalifikationer. Formanden må ikke have fast tilknytning til den statslige forvaltning.

Stk. 2. Ét medlem beskikkes efter indstilling af Danmarks Erhvervsråd. Medlemmet skal have bredt anerkendt ekspertise i driftsøkonomiske forhold, gerne i tilknytning til medievirksomhed.

Stk. 3. Ét medlem beskikkes efter indstilling af Forskningsrådet for Kultur og Kommunikation.

Medlemmet skal have bedrevet anerkendt forskning vedrørende nyhedsmedier i Danmark, gerne i tilknytning til aviser og dagblade.

Stk. 4. Ét medlem beskikkes efter indstilling af Dansk Journalistforbund.

Stk. 5. Ét medlem beskikkes efter indstilling af Danske Dagblades Forening.

§ 15. Nævnets afgørelser træffes ved almindeligt stemmeflertal.

Stk. 2. Nævnet fastsætter i øvrigt selv sin forretningsorden.

§ 16. Nævnets afgørelser er endelige og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 17. Kulturministeriet stiller sekretariatsbetjening til rådighed for nævnet.

§ 18. Nævnet offentliggør årligt en rapport om dets aktiviteter. Hvert tredje år afgives i forbindelse med årsrapporten en nærmere vurdering af aktiviteterne betydning for realiseringen af det i § 1 nævnte formål.

Kapitel 5

Finansiering

§ 19. Foruden af årligt finanslovbevilgede midler kan nævnet yde støtte til de i kapitel 2 nævnte formål af midler overført fra Dagspressens Finansieringsinstitut i henhold til aftale af 2. december 2004 mellem Statsministeriet og Dagspressens Finansieringsinstitut.

Kapitel 6

Ikrafttræden m.v.

§ 20. Lov om økonomisk bistand til dagspressens finansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 1018 af 17. november 2000, ophæves.

Stk. 2. Kautionsforpligtelser, som Dagspressens Finansieringsinstitut i overensstemmelse med lov om økonomisk bistand til dagspressens finansieringsinstitut indestår for ved denne lovs ikrafttræden, overtages af staten i overensstemmelse med aftale af 2. december 2004 mellem Statsministeriet og Dagspressens Finansieringsinstitut.

§ 21. Loven træder i kraft den 1. juli 2005.

§ 22. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Amalienborg, den 24. juni 2005

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/Anders Fogh Rasmussen

Bekendtgørelse om fremme af det tyske mindretal i Sønderjyllands repræsentation m.v. i Haderslev, Sønderborg, Tønder og Aabenraa Kommuner

I medfør af § 5, stk. 3 og 4, og § 17, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 968 af 2. december 2003 som ændret ved § 45 i lov nr. 540 af 24. juni 2005, fastsættes:

Kapitel 1

Fastsættelse af antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer

§ 1. Ved valget i 2009 til Haderslev, Sønderborg, Tønder og Aabenraa Kommunalbestyrelser vælges 31 medlemmer. Ved efterfølgende valg til de i 1. pkt. nævnte kommunalbestyrelser vælges 31 medlemmer, hvis det tyske mindretals partis kandidatliste ved det sidste eller næstsidste valg til kommunalbestyrelsen har opnået mindst et mandat.

Kapitel 2

Det tyske mindretal i Sønderjyllands valg af en tilforordnet

§ 2. Ved valget den 15. november 2005 og ved efterfølgende valg til Haderslev, Sønderborg, Tønder og Aabenraa Kommunalbestyrelser vælges den kandidat på det tyske mindretals partis kandidatliste, der ellers ville have opnået valg, som tilforordnet, hvis det tyske mindretals partis kandidatliste ved valget ikke har opnået mindst et mandat, men har opnået mindst 25 procent af det antal stemmer, der efter §§ 81-83 i lov om

kommunale valg svarer til den mindste kvotient, der ved valget har givet mandat.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse, uanset om det tyske mindretals partis kandidatliste har indgået valgforbund med andre kandidatlistes, der ved valget har opnået mindst et mandat.

Stk. 3. Valget af den tilforordnede gælder for samme periode som valget af medlemmerne af vedkommende kommunalbestyrelse.

§ 3. Den tilforordnede skal opfylde samme betingelser for valgbarhed som et medlem af en kommunalbestyrelse.

§ 4. Den tilforordnede har ikke pligt til at modtage valg, og kan i øvrigt til enhver tid udtræde af sit hverv.

Stk. 2. §§ 100-102 og § 105 i lov om kommunale valg finder tilsvarende anvendelse på den tilforordnede.

Stk. 3. Ved en tilforordnetes udtræden eller død indtræder de øvrige kandidater på det tyske mindretals partis kandidatliste som tilforordnet i den rækkefølge, hvori de efter § 91 i lov om kommunale valg indtræder som stedfortrædere.

§ 5. Den tilforordnede er tilforordnet i kommunalbestyrelsen og i et af den tilforordnede valgt stående udvalg. Den tilforordnede har ikke stemmeret. Den tilforordnede har i øvrigt de rettigheder, der i lovgivningen er knyttet til medlemskab af kommunalbestyrelsen henholdsvis udvalget.

Kapitel 3

Udvalg til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner i sager vedrørende det tyske mindretal i Sønderjylland

Udvalgets nedsættelse og sammensætning

§ 6. Ved konstitueringen efter valget den 15. november 2005 og efterfølgende valg til Haderslev, Sønderborg, Tønder og Aabenraa Kommunalbestyrelser nedsætter vedkommende kommunalbestyrelse et udvalg til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget og de stående udvalg i sager vedrørende det tyske mindretal, hvis det tyske mindretals partis kandidatliste ved valget ikke har opnået mindst et mandat eller en tilforordnet, jf. § 2, men har opnået mindst 10 procent af det antal stemmer, der efter §§ 81-83 i lov om kommunale valg svarer til den mindste kvotient, der ved valget har givet mandat.

Stk. 2. Udvalget, jf. stk. 1, nedsættes, uanset om det tyske mindretals partis kandidatliste har indgået valgforbund med andre kandidatlistes, der ved valget har opnået mindst et mandat.

§ 7. Borgmesteren er formand for det i § 6 nævnte udvalg. Det tyske mindretals parti udpeger mindst to medlemmer af udvalget. Kommunalbestyrelsen vælger blandt sine medlemmer mindst to medlemmer af udvalget. Kommunalbestyrelsen fastsætter i øvrigt udvalgets sammensætning.

Udvalgets opgaver

§ 8. Ethvert medlem af udvalget kan for udvalget indbringe ethvert spørgsmål, der vedrører det tyske mindretal i Sønderjylland, og som er et anliggende for kommunen.

§ 9. Udvalget kan afgive erklæring om ethvert spørgsmål, der vedrører det tyske mindretal, og som er et anliggende for kommunen.

Stk. 2. De af det tyske mindretals parti udpegede medlemmer af udvalget kan forlange, at udvalget afgiver en erklæring, jf. stk. 1.

Stk. 3. Borgmesteren orienterer kommunalbestyrelsen og vedkommende udvalg om udvalgets erklæringer og påser erklæringernes videre ekspedition. Afgives erklæringen om et spørgsmål, der vil blive behandlet i kommunalbestyrelsen eller udvalget, foretages den i 1. pkt. nævnte ori-

entering tillige, når kommunalbestyrelsen eller udvalget får spørgsmålet forelagt til behandling.

Udvalgets møder

§ 10. Udvalget udøver sin virksomhed i møder. Udvalget afholder mindst et årligt møde.

Stk. 2. Borgmesteren og ethvert medlem af udvalget kan forlange afholdelse af møde i udvalget. Borgmesteren fastsætter tid og sted for mødet.

§ 11. Borgmesteren sørger for, at der så vidt muligt senest 4 hverdage inden udvalgets møder udsendes en dagsorden til medlemmerne, og at det fornødne materiale til bedømmelse af de sager, der er optaget på dagsordenen, så vidt muligt er tilgængeligt for medlemmerne mindst 3 hverdage inden mødet. Medlemmerne har med de begrænsninger, der følger af lovgivningens regler om tavshedspligt, endvidere ret til at gennemse det fremlagte materiale sammen med personer, der ikke er medlemmer af udvalget.

Stk. 2. Udvalget er beslutningsdygtigt, når mindst halvdelen af medlemmerne er til stede. Udvalget er dog kun beslutningsdygtigt, når mindst ét af de af det tyske mindretals parti udpegede medlemmer er til stede. Beslutninger træffes ved stemmeflertal, jf. dog § 9, stk. 2.

Stk. 3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden. Der føres en protokol, hvori udvalgets beslutninger indføres. Beslutningsprotokollen underskrives efter hvert møde af de medlemmer, der har deltaget i mødet. Ethvert af disse medlemmer kan forlange sin afvigende mening kort tilført beslutningsprotokollen. Ved sager, der af udvalget fremsendes til et andet udvalg, kommunalbestyrelsen eller en anden myndighed, kan ethvert medlem kræve, at modtageren samtidig gøres bekendt med indholdet af protokollen. Det pågældende medlem kan ved sagens fremsendelse ledsage denne med en begrundelse for sit standpunkt.

§ 12. Borgmesteren forbereder, indkalder til og leder udvalgets møder og drager omsorg for, at dets erklæringer indføres i beslutningsprotokollen. Borgmesteren skal meddele udvalget de oplysninger, udvalget forlanger.

§ 13. Udvalget kan tillade, at andre deltager i eller overværer udvalgets møder. Ethvert medlem af udvalget kan forlange, at formanden for

vedkommende stående udvalg deltager i udvalgets møder.

§ 14. Ethvert medlem af udvalget har med de begrænsninger, der følger af lovgivningens regler om tavshedspligt, ret til efter anmodning at få tilsendt dagsordener og udskrifter af beslutningsprotokoller, der udsendes til medlemmer af kommunalbestyrelsen og udvalg, som den pågældende ikke er medlem af, samt efter anmodning i det enkelte tilfælde sagsmateriale i samme

omfang som kommunalbestyrelsens eller udvalgets medlemmer med de begrænsninger, der følger af lovgivningens regler om tavshedspligt.

Kapitel 4

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 15. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 2005.

Stk. 2. Kapitel 2 og 3 får tilsvarende virkning for sammenlægningsudvalgene i 2006.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet, den 16. september 2005

LARS LØKKE RASMUSSEN

/ Pernille Christensen

Bekendtgørelse om overenskomst af 25. september 1998 med Tyskland om oprettelse af dansk-tyske gymnasielinier

I henhold til overenskomst af 18. juni 1974 om kulturelt samarbejde mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Danmark, jf. Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 20 af 5. marts 1976, Lovtidende C, er der ved noteveksling den 25. september 1998 i København indgået en overenskomst om oprettelse af dansk-tyske gymnasielinier.

Det fælles skoleinitiativ er udtryk for et gensidigt ønske om at uddybe begge landes venskabelige forbindelser gennem samvær af danske og tyske unge mennesker og gennem en styrket formidling af hinandens sprog og ved at bibringe eleverne en skoleafslutning i en europæisk ånd, der kan anerkendes i begge lande.

Modelforsøgets enkeltheder i implementeringen er afstemt mellem de kompetente danske og tyske myndigheder. Overenskomsten er indgået på ubestemt tid og kan af begge parter opsiges skriftligt ad diplomatisk vej med seks måneders varsel til slutningen af et skoleår. Overenskomsten er indgået på dansk og tysk og er lige bindende på begge sprog.

Udenrigsministeriet, den 25. februar 1999

Niels Helveg Petersen"